

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 100

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

53e jaargang

17 april 2010

Nummer

Inhoud

Bladzijde

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie

2010/C 100/01	Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 80 van 27.3.2010	1
---------------	---	---

V *Adviezen*

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2010/C 100/02	Zaak C-172/08: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 25 februari 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione tributaria provinciale di Roma — Italië) — Pontina Ambiente Srl/Regione Lazio (Milieu — Richtlijn 1999/31/EG — Artikel 10 — Bijzondere heffing op storten van vaste afvalstoffen — Toepassing van deze heffing op stortplaatsexploitant — Werkingskosten van stortplaats — Richtlijn 2000/35/EG — Vertragsrente)	2
---------------	--	---

NL

Prijs:
4 EUR

(Vervolg z.o.z.)

2010/C 100/03	Zaak C-310/08: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 23 februari 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal — Verenigd Koninkrijk) — London Borough of Harrow/Nimco Hassan Ibrahim, Secretary of State for the Home Department (Vrij verkeer van personen — Verblijfsrecht van persoon met nationaliteit van derde land die echtgenoot is van persoon met nationaliteit van lidstaat, en van hun kinderen die zelf nationaliteit van lidstaat hebben — Beëindiging van arbeid in loondienst van persoon met nationaliteit van lidstaat, gevolgd door zijn vertrek uit gastlidstaat — Inschrijving van kinderen bij onderwijsinstelling — Ontbreken van bestaansmiddelen — Verordening (EEG) nr. 1612/68 — Artikel 12 — Richtlijn 2004/38/EG)	3
2010/C 100/04	Zaak C-337/08: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 25 februari 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden) — X Holding BV/Staatssecretaris van Financiën (Artikelen 43 EG en 48 EG — Belastingwetgeving — Vennootschapsbelasting — Fiscale eenheid bestaande uit ingezeten moeder vennootschap en een of meer ingezeten dochterondernemingen — Belasting van winst bij moeder vennootschap — Uitsluiting van niet-ingezeten dochterondernemingen)	3
2010/C 100/05	Zaak C-381/08: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 25 februari 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Car Trim GmbH/KeySafety Systems Srl (Rechterlijke bevoegdheid in burgerlijke en handelszaken — Verordening (EG) nr. 44/2001 — Artikel 5, punt 1, sub b — Bevoegdheid inzake verbintenissen uit overeenkomst — Vaststelling van plaats van uitvoering van verbintenis — Criteria voor onderscheiding tussen „koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken” en „verstrekking van diensten”)	4
2010/C 100/06	Zaak C-386/08: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 25 februari 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg — Duitsland) — Firma Brita GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen (Associatieovereenkomst EG-Israël — Territoriaal toepassingsgebied — Associatieovereenkomst EG-PLO — Weigering om preferentiële tariefregeling voor producten van oorsprong uit Israël toe te passen op producten van oorsprong uit Westelijke Jordaanoever — Twijfels over oorsprong van producten — Toegelaten exporteur — Controle achteraf van factuurverklaringen door douaneautoriteiten van staat van invoer — Verdrag van Wenen inzake verdragenrecht — Beginsel van relatieve werking van verdragen)	4
2010/C 100/07	Zaak C-408/08 P: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 25 februari 2010 — Lancôme parfums et beauté & Cie SNC/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), CMS Hasche Sigle (Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Artikelen 55, lid 1, sub a, en 7, lid 1, sub c — Procesbelang voor instelling van vordering tot nietigverklaring van merk op grond van absolute nietigheidsgrond — Advocatenkantoor — Woordteken „COLOR EDITION” — Beschrijvend karakter van woordmerk bestaande uit beschrijvende elementen)	5
2010/C 100/08	Zaak C-480/08: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 23 februari 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal — Verenigd Koninkrijk) — Maria Teixeira/London Borough of Lambeth, Secretary of State for the Home Department (Vrij verkeer van personen — Verblijfsrecht — Burger van een lidstaat die in een andere lidstaat heeft gewerkt en daar na beëindiging van haar werkzaamheden is gebleven — Kind dat beroepsopleiding in gastlidstaat volgt — Geen eigen middelen van bestaan — Verordening (EEG) nr. 1612/68 — Artikel 12 — Richtlijn 2004/38/EG) ..	6

2010/C 100/09	Zaak C-562/08: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 25 februari 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht — Duitsland) — Müller Fleisch GmbH/Land Baden-Württemberg (Systeem van toezicht op bovine spongiforme encefalopathie — Verordening (EG) nr. 999/2001 — Runderen ouder dan 30 maanden — Slachten onder normale voorwaarden — Voor menselijke consumptie bestemd vlees — Verplichte screeningtest — Nationale regeling — Testverplichting — Uitbreiding — Runderen ouder dan 24 maanden) 7	7
2010/C 100/10	Zaak C-25/09: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 25 februari 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Fővárosi Bíróság — Hongarije) — Sió-Eckes kft/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve (Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Verordening (EG) nr. 2201/96 — Gemeenschappelijke ordening der markten in sector verwerkte producten op basis van groenten en fruit — Verordening (EG) nr. 1535/2003 — Steunregeling voor verwerkte producten op basis van groenten en fruit — Verwerkte producten — Perziken op siroop en/of op natuurlijk vruchtensap — Eindproducten) 7	7
2010/C 100/11	Zaak C-170/09: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 25 februari 2010 — Europese Commissie/Franse Republiek (Niet-nakoming — Richtlijn 2005/60/EG — Witwassen van geld en financiering van terrorisme — Niet-uitvoering binnen gestelde termijn) 8	8
2010/C 100/12	Zaak C-209/09: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 25 februari 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus — Finland) — procedure ingeleid door Lahti Energia Oy (Richtlijn 2000/76/EG — Verbranding van afval — Verbrandingsinstallatie — Meeverbrandingsinstallatie — Complex bestaande uit vergassingsinstallatie en krachtcentrale — Verbranding in krachtcentrale van niet-gereinigd gas uit thermische behandeling van afval in vergassingsinstallatie) 9	9
2010/C 100/13	Zaak C-295/09: Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 25 februari 2010 — Europese Commissie/Koninkrijk Spanje (Niet-nakoming — Richtlijn 2006/43/EG — Vennootschapsrecht — Wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen — Niet-omzetting binnen gestelde termijn) 9	9
2010/C 100/14	Zaak C-330/09: Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 25 februari 2010 — Europese Commissie/Republiek Oostenrijk (Niet-nakoming — Richtlijn 2006/43/EG — Vennootschapsrecht — Wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen — Niet-uitvoering binnen gestelde termijn) 10	10
2010/C 100/15	Gevoegde zaken C-403/08 en C-429/08: Beschikking van de president van het Hof van 16 december 2009 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (Chancery Division), de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Verenigd Koninkrijk) — Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA, Multichoice Hellas SA/QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Philip George Charles Houghton, Derek Owen (C-403/08), Karen Murphy/Media Protection Services Ltd (C-429/08) (Verzoek om een prejudiciële beslissing — Verzoek tot deelneming aan een procedure — Afwijzing) 10	10

Nummer	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2010/C 100/16	Zaak C-513/08 P: Beschikking van het Hof van 9 december 2009 — Luigi Marcuccio/Europese Commissie (Hogere voorziening — Ambtenaren — Sociale zekerheid — Uitdrukkelijke afwijzing van verzoek om 100 % vergoeding van bepaalde ziektekosten die ambtenaar heeft gemaakt — Hogere voorziening deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond)	11
2010/C 100/17	Zaak C-528/08 P: Beschikking van het Hof van 9 december 2009 — Luigi Marcuccio/Europese Commissie (Hogere voorziening — Ambtenaren — Sociale zekerheid — Uitdrukkelijke afwijzing van verzoek om 100 % vergoeding te krijgen van bepaalde ziektekosten die ambtenaar heeft gemaakt — Beschikking van onbevoegdverklaring van het Gerecht voor ambtenarenzaken — Hogere voorziening deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond)	11
2010/C 100/18	Zaak C-579/08 P: Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 15 januari 2010 — Messer Group GmbH/Air Products and Chemicals Inc., Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (Hogere voorziening — Artikel 119 van Reglement voor procesvoering — Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Artikel 8, lid 1, sub b — Woordmerken Ferromix, Inomix en Alumix — Oudere merken FERROMAXX, INOMAXX en ALUMAXX — Oppositie door houder — Relevant publiek — Mate van overeenstemming — Zwak onderscheidend vermogen van ouder merk — Verwarringsgevaar)	12
2010/C 100/19	Zaak C-69/09 P: Beschikking van het Hof van 22 januari 2010 — Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl/Europese Commissie (Versnelde procedure)	12
2010/C 100/20	Gevoegde zaken C-292/09 en C-293/09: Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 13 januari 2010 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione tributaria provinciale di Parma — Italië) — Isabella Calestani (C-292/09), Paolo Lunardi (C-293/09)/Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma (Prejudiciële verwijzing — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)	13
2010/C 100/21	Zaak C-449/09: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Sofiyski gradski sad (Bulgarije) op 18 november 2009 — Canon Kabushiki Kaisha/IPN Bulgaria OOD	13
2010/C 100/22	Zaak C-547/09: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Innsbruck (Oostenrijk) op 28 december 2009 — Pensionsversicherungsanstalt/Andrea Schwab	14
2010/C 100/23	Zaak C-17/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Krajským soudem v Brně (Tsjechië) op 11 januari 2010 — Toshiba Corporation, Areva T&D Holding SA, Areva T&D SA, Areva T&D AG, Mitsubishi Electric Corp., Alstom, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Fuji Electric Systems Co. Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Siemens AG Österreich, VA TECH Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens AG, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd, Japan AE Power Systems Corp., Nuova Magrini Galileo SpA/Úřad pro ochranu hospodářské soutěže	14
2010/C 100/24	Zaak C-23/10: Beroep ingesteld op 14 januari 2010 — Europese Commissie/Portugese Republiek ..	15

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2010/C 100/25	Zaak C-25/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Luik (België) op 15 januari 2010 — Missionswerk Werner Heukelbach E.v./Belgische Staat — Federale Overheidsdienst Financiën	17
2010/C 100/26	Zaak C-30/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Linköpings tingsrätt (Zweden) op 19 januari 2010 — Lotta Andersson/Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten	17
2010/C 100/27	Zaak C-31/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 20 januari 2010 — Minerva Kulturreisen GmbH/Finanzamt Freital	18
2010/C 100/28	Zaak C-32/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven Kasatsionen sad (Bulgarije) op 20 januari 2010 — Toni Georgiev Semerdzhiev/Del-Pi-Krasimira Mancheva	18
2010/C 100/29	Zaak C-34/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 21 januari 2010 — Prof. Dr. Oliver Brüstle/Greenpeace e.V.	19
2010/C 100/30	Zaak C-37/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Berlin (Duitsland) op 22 januari 2010 — Landwirtschaftliches Unternehmen e.G. Sondershausen/BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH	20
2010/C 100/31	Zaak C-42/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (België) op 25 januari 2010 — 1. Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW, 2. Marc Janssens tegen Belgische Staat, interveniërende partij: Luk Vangheluwe	20
2010/C 100/32	Zaak C-43/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Symvoulío tis Epikrateias (Griekenland) op 25 januari 2010 — Nomarchiaki Aftodioikisi Aitolokarnanias e.a., Elliniki Etaireia gia tin Prostatia tou Perivallontos kai tis Politistikis Klironomias e.a., Pankosmio tameio gia tin fysi — WWF Ellas/Ministro dell'Ambiente, dell'Assetto territoriale e dei Lavori pubblici e.a.	20
2010/C 100/33	Zaak C-44/10: Beroep ingesteld op 28 januari 2010 — Europese Commissie/Portugese Republiek ..	23
2010/C 100/34	Zaak C-45/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (België) op 28 januari 2010 — 1. Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW, 2. Marc Janssens tegen Belgische Staat	23
2010/C 100/35	Zaak C-48/10: Beroep ingesteld op 28 januari 2010 — Europese Commissie/Koninkrijk Spanje	24
2010/C 100/36	Zaak C-50/10: Beroep ingesteld op 29 januari 2010 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek ...	24

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
2010/C 100/37	Zaak C-52/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Symvoulío tis Epikrateias (Griekenland) op 1 februari 2010 — Eleftheri Tileorasi A.E. („Alter Channel”) e Konstantinos Giannikos/Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis e Ethniko Symvoulío Radiotileorasis	25
2010/C 100/38	Zaak C-57/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (België) op 28 januari 2010 — Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW tegen Belgische Staat	25
2010/C 100/39	Zaak C-58/10, Zaak C-59/10, Zaak C-60/10, Zaak C-61/10, Zaak C-62/10, Zaak C-63/10, Zaak C-64/10, Zaak C-65/10, Zaak C-66/10, Zaak C-67/10, Zaak C-68/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 3 februari 2010 in de zaken — Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Technology LLC/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Europe SA/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Association générale des producteurs de maïs (AGPM)/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — SCEA de Malaprade, SCEA Coutin, Jérôme Huard, Dominique Richer, EARL de Candelon, Bernard Mir, EARL des Menirs, Marie-Jeanne Darricau, GAEC de Commenian/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Pioneer Génétique, Pioneer Semences/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Syndicat des établissements de semences agréés pour les semences de maïs (SEPROMA)/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Caussade Semences SA/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche Société Limagrain Verneuil Holding/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Société Maisadour Semences/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Ragt Semences SA/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Euralis Semences SAS, Euralis Coop/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche	26
2010/C 100/40	Zaak C-69/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal administratif (Luxemburg) op 5 februari 2010 — Brahim Samba Diouf/Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration	27
2010/C 100/41	Zaak C-72/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Corte Suprema di Cassazione (Italië) op 9 februari 2010 — Strafzaak tegen Marcello Costa	27
2010/C 100/42	Zaak C-77/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte Suprema di Cassazione (Italië) op 9 februari 2010 — Ugo Cifone/Giudice delle indagini preliminari del Tribunale di Trani	28
2010/C 100/43	Zaak C-80/10: Beroep ingesteld op 11 februari 2010 — Europese Commissie/Helleense Republiek	28
2010/C 100/44	Zaak C-84/10 P: Hogere voorziening ingesteld op 12 februari 2010 door Longevity Health Products, Inc. tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 9 december 2009 in zaak T-484/08, Longevity Health Products, Inc./Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: Merck KGaA	29
2010/C 100/45	Zaak C-87/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Ordinario di Vicenza — Sezione distaccata di Schio — (Italië) op 15 februari 2010 — Edil Centro SpA/Electrosteel Europe sa	30

<u>Numer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2010/C 100/46	Zaak C-88/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Palermo (Italië) op 15 februari 2010 — Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale/Seasoft Spa	30
2010/C 100/47	Zaak C-94/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Vestre Landsret (Denemarken) op 17 februari 2010 — Danfoss A/S og Sauer-Danfoss ApS/Skatteministeriet	32
2010/C 100/48	Zaak C-105/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein oikeus (Finland) op 25 februari 2010 — Staatsanwaltschaft/Malik Gataev, Khadizhat Gataeva	32
2010/C 100/49	Zaak C-525/08: Beschikking van de president van de Derde kamer van het Hof van 15 januari 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Sylvia Bienek/Condor Flugdienst GmbH	34
2010/C 100/50	Zaak C-313/09: Beschikking van de president van het Hof van 15 januari 2010 — Europese Commissie/Republiek Oostenrijk	34
2010/C 100/51	Zaak C-328/09: Beschikking van de president van het Hof van 18 januari 2010 — Europese Commissie/Republiek Estland	34

Gerecht

2010/C 100/52	Zaak T-16/04: Arrest van het Gerecht van 2 maart 2010 — Arcelor/Parlement en Raad („Milieu — Richtlijn 2003/87/EG — Regeling voor handel in broeikasgasemissierechten — Beroep tot nietigverklaring — Geen rechtstreekse en individuele geraaktheid — Beroep tot schadevergoeding — Ontvankelijkheid — Voldoende gekwalificeerde schending van hogere rechtsregel waarbij particulieren rechten worden verleend — Eigendomsrecht — Vrije uitoefening van beroepsactiviteit — Evenredigheid — Gelijke behandeling — Vrijheid van vestiging — Rechtszekerheid”)	35
2010/C 100/53	Zaak T-70/05: Arrest van het Gerecht van 2 maart 2010 — Evropaïki Dynamiki/EMSA („Overheidsopdrachten voor dienstverlening — Openbare aanbestedingsprocedure van EMSA — Verrichting van informaticadiensten — Afwijzing van offerte — Beroep tot nietigverklaring — Bevoegdheid van Gerecht — Ondeugdelijkheid van offerte — Gelijke behandeling — Eerbiediging van gunningscriteria in bestek of in aankondiging van opdracht — Vaststelling van subcriteria voor gunningscriteria — Kennelijk onjuiste beoordeling — Motiveringsplicht”)	35
2010/C 100/54	Zaak T-163/05: Arrest van het Gerecht van 3 maart 2010 — Bundesverband deutscher Banken/Commissie („Staatssteun — Overdracht van overheidsactiva aan Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale — Beschikking waarbij steun ten dele onverenigbaar met gemeenschappelijke markt wordt verklaard en terugvordering ervan wordt gelast — Criterium van particuliere investeerder — Motiveringsplicht”)	36

2010/C 100/55	Zaak T-429/05: Arrest van het Gerecht van 3 maart 2010 — Artégodan/Commissie („Niet-contractuele aansprakelijkheid — Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Beschikking waarbij intrekking van vergunningen voor in handel brengen wordt gelast — Nietigverklaring van beschikking bij arrest van Gerecht — Voldoende gekwalificeerde schending van rechtsregel die particulieren rechten toekent”) 36
2010/C 100/56	Zaak T-36/06: Arrest van het Gerecht van 3 maart 2010 — Bundesverband deutscher Banken/Commissie („Staatssteun — Overdracht van overheidsactiva aan Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale — Beschikking waarbij wordt vastgesteld dat aangemelde maatregel geen staatssteun vormt — Criterium van particuliere investeerder — Motiveringsplicht — Ernstige moeilijkheden”) 37
2010/C 100/57	Gevoegde zaken T-102/07 en T-120/07: Arrest van het Gerecht van 3 maart 2010 — Freistaat Sachsen e.a./Commissie („Staatssteun — Steun door Duitsland verleend in vorm van participatie en van garanties voor leningen — Beschikking waarbij steun onverenigbaar met gemeenschappelijke markt wordt verklaard — Algemene steunregeling goedgekeurd door Commissie — Begrip onderneming in moeilijkheden — Richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun voor ondernemingen in moeilijkheden — Bedrag van steun — Motiveringsplicht”) 37
2010/C 100/58	Zaak T-321/07: Arrest van het Gerecht van 3 maart 2010 — Lufthansa AirPlus Servicekarten/BHIM — Applus Servicios Tecnológicos (A+) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk A+ — Ouder gemeenschapswoordmerk AirPlus International — Relatieve weigeringsgronden — Ontbreken van verwarringsgevaar — Tekens die niet overeenstemmen — Motiveringsplicht — Rechten van verdediging — Artikel 8, lid 1, sub b, en lid 5, artikelen 73, 74 en 79 van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 8, lid 1, sub b, en lid 5, artikelen 75, 76 en 83 van verordening (EG) nr. 207/2009)”) 38
2010/C 100/59	Zaak T-248/08 P: Arrest van het Gerecht van 2 maart 2010 — Doktor/Raad („Hogere voorziening — Openbare dienst — Ambtenaren — Aanwerving — Proeftijd — Verlenging van proeftijd — Rapport aan het einde van proeftijd — Ontslag na afloop van proeftijd — Artikel 34 van Statuut — Verdraaiing van feiten en bewijsmateriaal — Motiveringsplicht van Gerecht voor ambtenarenzaken”) 38
2010/C 100/60	Zaak T-11/09: Arrest van het Gerecht van 23 februari 2010 — Özdemir/BHIM — Aktieselskabet af 21. november 2001 (James Jones) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk James Jones — Ouder gemeenschapswoordmerk JACK & JONES — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009)”) 39
2010/C 100/61	Zaak T-408/07: Beschikking van het Gerecht van 4 februari 2010 — Crunch Fitness International/BHIM (CRUNCH) („Gemeenschapsmerk — Verval — Intrekking van vordering tot vervallenverklaring — Afdoening zonder beslissing”) 39

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2010/C 100/62	Zaak T-456/07: Beschikking van het Gerecht van 12 februari 2010 — Commissie/CdT („Beroep tot nietigverklaring — Gemeenschappelijk pensioenstelsel — Op CdT rustende verplichting bijdrage te storten voor begrotingsjaren 1998 tot 2005 — Handeling die niet vatbaar is voor beroep — Handeling zonder gevolgen voor derden — Kennelijke niet-ontvankelijkheid”) 40	40
2010/C 100/63	Zaak T-481/08: Beschikking van het Gerecht van 8 februari 2010 — Alisei/Commissie („Beroep tot nietigverklaring — Buitenlandse betrekkingen en EOF — Voltooiing audit en opstellen eindverslag — Handeling vallend binnen louter contractueel kader — Onbevoegdheid — Niet rechtstreeks geraakt — Niet-ontvankelijkheid — Vordering tot schadevergoeding — Kennelijke niet-ontvankelijkheid”) 40	40
2010/C 100/64	Zaak T-18/10: Beroep ingesteld op 11 januari 2010 — Inuit Tapiriit Kanatami e.a./Parlement en Raad 41	41
2010/C 100/65	Zaak T-21/10: Beroep ingesteld op 25 januari 2010 — Duitsland/Commissie 42	42
2010/C 100/66	Zaak T-22/10: Beroep ingesteld op 25 januari 2010 — Esprit International/BHIM — Marc O’Polo International (afbeelding van de letter „e” op een broekzak) 42	42
2010/C 100/67	Zaak T-24/10: Beroep ingesteld op 27 januari 2010 — CECA/Commissie 43	43
2010/C 100/68	Zaak T-25/10: Beroep ingesteld op 27 januari 2010 — BASF Specialty Chemicals en BASF Lampertheim/Commissie 44	44
2010/C 100/69	Zaak T-26/10: Beroep ingesteld op 25 januari 2010 — Alibaba Group/BHIM — allpay.net (ALIPAY) 45	45
2010/C 100/70	Zaak T-27/10: Beroep ingesteld op 27 januari 2010 — AC-Treuhand/Commissie 45	45
2010/C 100/71	Zaak T-34/10: Beroep ingesteld op 26 januari 2010 — Hairdreams/BHIM — Bartmann (MAGIC LIGHT) 46	46
2010/C 100/72	Zaak T-35/10: Beroep ingesteld op 29 januari 2010 — Bank Melli Iran/Raad 47	47
2010/C 100/73	Zaak T-36/10: Beroep ingesteld op 1 februari 2010 — Internationaler Hilfsfonds/Commissie 48	48
2010/C 100/74	Zaak T-39/10: Beroep ingesteld op 29 januari 2010 — El Corte Inglés/BHIM — Pucci International (PUCCI) 49	49
2010/C 100/75	Zaak T-40/10: Beroep ingesteld op 29 januari 2010 — Elf Aquitaine/Commissie 49	49

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2010/C 100/76	Zaak T-41/10: Beroep ingesteld op 2 februari 2010 — SIMS — Ecole de ski internationale/BHIM — SNMSF (esf école du ski français)	50
2010/C 100/77	Zaak T-43/10: Beroep ingesteld op 29 januari 2010 — Elementis e.a./Commissie	51
2010/C 100/78	Zaak T-45/10: Beroep ingesteld op 28 januari 2010 — GEA Group/Commissie	52
2010/C 100/79	Zaak T-46/10: Beroep ingesteld op 28 januari 2010 — Faci/Commissie	53
2010/C 100/80	Zaak T-47/10: Beroep ingesteld op 27 januari 2010 — Akzo Nobel e.a./Commissie	54
2010/C 100/81	Zaak T-48/10 P: Hogere voorziening ingesteld op 2 februari 2010 door Herbert Meister tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 30 november 2009 in zaak F-17/09, Meister/BHIM	55
2010/C 100/82	Zaak T-49/10: Beroep ingesteld op 5 februari 2010 — Footwear/BHIM — Reno Schuhcentrum (swiss cross FOOTWEAR)	56
2010/C 100/83	Zaak T-53/10: Beroep ingesteld op 5 februari 2010 — Reishel/BHIM — Dynamic Promotion (Kratten en korven)	56
2010/C 100/84	Zaak T-59/10: Beroep ingesteld op 9 februari 2010 — Geemarc Telecom/BHIM — Audioline (AMPLIDECT)	57
2010/C 100/85	Zaak T-60/10: Beroep ingesteld op 10 februari 2010 — Jackson International/BHIM — Royal Shakespeare (ROYAL SHAKESPEARE)	57
2010/C 100/86	Zaak T-61/10: Beroep ingesteld op 8 februari 2010 — Victoria Sánchez/Parlement en Commissie ..	58
2010/C 100/87	Zaak T-65/10: Beroep ingesteld op 11 februari 2010 — Spanje/Commissie	59
2010/C 100/88	Zaak T-67/10: Beroep ingesteld op 17 februari 2010 — Spanje/Commissie	60
2010/C 100/89	Zaak T-68/10: Beroep ingesteld op 15 februari 2010 — Sphere Time/BHIM — Punch (horloges) ...	60
2010/C 100/90	Zaak T-69/10: Beroep ingesteld op 18 februari 2010 — IRO/Europese Commissie	61

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE

*(2010/C 100/01)***Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het *Publicatieblad van de Europese Unie***

PB C 80 van 27.3.2010

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 63 van 13.3.2010

PB C 51 van 27.2.2010

PB C 37 van 13.2.2010

PB C 24 van 30.1.2010

PB C 11 van 16.1.2010

PB C 312 van 19.12.2009

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Adviezen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

**Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 25 februari 2010
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de
Commissione tributaria provinciale di Roma — Italië) —
Pontina Ambiente Srl/Regione Lazio**

(Zaak C-172/08) ⁽¹⁾

**(Milieu — Richtlijn 1999/31/EG — Artikel 10 — Bijzondere
heffing op storten van vaste afvalstoffen — Toepassing van
deze heffing op stortplaatsexploitant — Werkingskosten van
stortplaats — Richtlijn 2000/35/EG — Vertragsrente)**

(2010/C 100/02)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Commissione tributaria provinciale di Roma

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Pontina Ambiente Srl

Verwerende partij: Regione Lazio

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Commissione tributaria provinciale di Roma — Uitlegging van artikel 10 van richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen (PB L 182, blz. 1), van richtlijn 2000/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties (PB L 200, blz. 35) en van de artikelen 12, 14, 43 en 46 EG — Nationale regeling die voorziet in een bijzondere heffing op de storting van vaste afvalstoffen in een stortplaats en volgens welke de exploitant van de stortplaats verplicht is tot vooruitbetaling van deze heffing, die wordt berekend naar de hoeveelheid gestorte afvalstoffen en verschuldigd is door degene die de storting verricht

Dictum

1) Artikel 10 van richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1882/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 29 september 2003, moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een nationale regeling zoals aan de orde in het hoofdgeding, waarbij de stortplaatsexploitant een heffing wordt opgelegd die hem moet worden vergoed door de lokale overheid die afvalstoffen heeft gestort, en waarbij hem geldboetes kunnen worden opgelegd in geval van tardieve betaling van deze heffing, mits deze regeling gepaard gaat met maatregelen om te verzekeren dat deze heffing daadwerkelijk en binnen korte termijn wordt vergoed en alle kosten voor de invordering, in het bijzonder de kosten die voortvloeien uit de tardieve betaling van de uit dezen hoofde door deze lokale overheid aan de exploitant verschuldigde bedragen, daaronder begrepen de geldboete die hem wegens de betalingsachterstand eventueel is opgelegd, worden doorberekend in de prijs die deze overheid aan de exploitant moet betalen. Het staat aan de nationale rechter om na te gaan of aan deze voorwaarden is voldaan.

2) De artikelen 1, 2, punt 1, en 3, van richtlijn 2000/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties, moeten aldus worden uitgelegd dat de bedragen die een lokale overheid die afvalstoffen heeft gestort verschuldigd is aan de exploitant van een stortplaats, zoals die welke verschuldigd zijn ter vergoeding van een heffing, binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, zodat de lidstaten overeenkomstig artikel 3 hiervan, ervoor moeten zorgen dat deze exploitant interest kan eisen bij aan deze lokale overheid toe te rekenen tardieve betaling van deze bedragen.

⁽¹⁾ PB C 183 van 19.7.2008.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 23 februari 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal — Verenigd Koninkrijk) — London Borough of Harrow/Nimco Hassan Ibrahim, Secretary of State for the Home Department

(Zaak C-310/08) ⁽¹⁾

(Vrij verkeer van personen — Verblijfsrecht van persoon met nationaliteit van derde land die echtgenoot is van persoon met nationaliteit van lidstaat, en van hun kinderen die zelf nationaliteit van lidstaat hebben — Beëindiging van arbeid in loondienst van persoon met nationaliteit van lidstaat, gevolgd door zijn vertrek uit gastlidstaat — Inschrijving van kinderen bij onderwijsinstelling — Ontbreken van bestaansmiddelen — Verordening (EEG) nr. 1612/68 — Artikel 12 — Richtlijn 2004/38/EG)

(2010/C 100/03)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: London Borough of Harrow

Verwerende partijen: Nimco Hassan Ibrahim, Secretary of State for the Home Department

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Court of Appeal — Uitlegging van richtlijn 2004/38 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (PB L 158, blz. 77) en van artikel 12 van verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap (PB L 257, blz. 2) — Echtgenote met nationaliteit van derde land, met haar kinderen, die wel nationaliteit van lidstaat hebben, die zich heeft vervoegd bij haar echtgenoot, met nationaliteit van deze lidstaat, in het Verenigd Koninkrijk, waar hij werknemer was — Verblijfsrecht van echtgenote en kinderen nadat echtgenoot heeft opgehouden werknemer te zijn en het Verenigd Koninkrijk heeft verlaten

Dictum

In omstandigheden als die van het hoofdgeding hebben de kinderen van een persoon met de nationaliteit van een lidstaat die werkt of heeft gewerkt in de gastlidstaat en de ouder die hen daadwerkelijk verzorgt, in laatstgenoemde staat een recht van verblijf op de enkele grondslag van artikel 12 van verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van

15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 2434/92 van de Raad van 27 juli 1992, zonder dat voor dit recht als voorwaarde wordt gesteld dat zij beschikken over voldoende bestaansmiddelen en een volledige ziektekostenverzekering in die staat.

⁽¹⁾ PB C 247 van 27.9.2008.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 25 februari 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden) — X Holding BV/ Staatssecretaris van Financiën

(Zaak C-337/08) ⁽¹⁾

(Artikelen 43 EG en 48 EG — Belastingwetgeving — Vennootschapsbelasting — Fiscale eenheid bestaande uit ingezeten moedervervenootschap en een of meer ingezeten dochterondernemingen — Belasting van winst bij moedervervenootschap — Uitsluiting van niet-ingezeten dochterondernemingen)

(2010/C 100/04)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: X Holding BV

Verwerende partij: Staatssecretaris van Financiën

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Hoge Raad der Nederlanden — Uitlegging van de artikelen 43 EG en 48 EG — Regeling volgens welke ingezeten moedervervenootschappen met een of meer van hun ingezeten dochterondernemingen een fiscale eenheid kunnen vormen, zodat de belasting over de winst van deze eenheid wordt geheven bij de moedervervenootschap — Uitsluiting van niet-ingezeten dochterondernemingen van deze regeling

Dictum

De artikelen 43 EG en 48 EG verzetten zich niet tegen de wettelijke regeling van een lidstaat die een moederverenootschap de mogelijkheid biedt om met haar ingezeten dochteronderneming een fiscale eenheid te vormen, doch niet toestaat dat een dergelijke fiscale eenheid wordt gevormd met een niet-ingezeten dochteronderneming omdat laatstgenoemde vennootschap voor de belasting van haar winst niet is onderworpen aan de belastingwet van deze lidstaat.

(¹) PB C 272 van 25.10.2008.

**Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 25 februari 2010
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het
Bundesgerichtshof — Duitsland) — Car Trim GmbH/
KeySafety Systems Srl**

(Zaak C-381/08) (¹)

(Rechterlijke bevoegdheid in burgerlijke en handelszaken — Verordening (EG) nr. 44/2001 — Artikel 5, punt 1, sub b — Bevoegdheid inzake verbintenissen uit overeenkomst — Vaststelling van plaats van uitvoering van verbintenis — Criteria voor onderscheiding tussen „koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken” en „verstrekking van diensten”)

(2010/C 100/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Car Trim GmbH

Verwerende partij: KeySafety Systems Srl

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Bundesgerichtshof — Uitlegging van artikel 5, punt 1, sub b, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1) — Overeenkomst tot levering van te vervaardigen zaken, die mede instructies van de opdrachtgever bevat met betrekking tot de verkrijging, de verwerking en de levering van de te vervaardigen zaken, daaronder begrepen en bedingen over de productiekwaliteit, de leveringsbetrouwbaarheid en de administratieve afwikkeling van de overeenkomst — Criteria ter onderscheiding tussen koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken en verstrekking van diensten — Bepaling van de plaats van uitvoering van de verbintenis in geval van een verzendingskoop

Dictum

1) Artikel 5, punt 1, sub b, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, moet aldus worden uitgelegd dat overeenkomsten tot levering van te vervaardigen of voort te brengen goederen, ook wanneer de koper daarbij bepaalde eisen met betrekking tot de verkrijging, de verwerking en de levering van deze goederen heeft gesteld, zonder dat hij de materialen heeft geleverd, en ook wanneer de leverancier aansprakelijk is voor de kwaliteit van het product en de conformiteit ervan met de overeenkomst, als „koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken” in de zin van artikel 5, punt 1, sub b, eerste streepje, van deze verordening moeten worden gekwalificeerd.

2) Artikel 5, punt 1, sub b, eerste streepje, van verordening nr. 44/2001 moet aldus worden uitgelegd dat bij een verzendingskoop de plaats waar de goederen krachtens de overeenkomst werden geleverd of hadden moeten geleverd, op basis van de bepalingen van de overeenkomst moet worden bepaald. Indien de plaats van levering niet aldus kan worden bepaald zonder dat het op de overeenkomst toepasselijke materiële recht wordt toegepast, is deze plaats de plaats van de materiële overdracht van de goederen waarmee de koper op de eindbestemming van de verkooptransactie de feitelijke macht om over deze goederen te beschikken heeft verkregen of had moeten verkrijgen.

(¹) PB C 301 van 22.11.2008.

**Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 25 februari 2010
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het
Finanzgericht Hamburg — Duitsland) — Firma Brita
GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen**

(Zaak C-386/08) (¹)

(Associatieovereenkomst EG-Israël — Territoriaal toepassingsgebied — Associatieovereenkomst EG-PLO — Weigering om preferentiële tariefregeling voor producten van oorsprong uit Israël toe te passen op producten van oorsprong uit Westelijke Jordaanoever — Twijfels over oorsprong van producten — Toegelaten exporteur — Controle achteraf van factuurverklaringen door douaneautoriteiten van staat van invoer — Verdrag van Wenen inzake verdragenrecht — Beginsel van relatieve werking van verdragen)

(2010/C 100/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg — Duitsland

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Firma Brita GmbH

Verwerende partij: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Finanzgericht Hamburg — Uitlegging van de Euro-Mediterrane overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Staat Israël, anderzijds, ondertekend te Brussel op 20 november 1995 (PB 2000 L 147, blz. 3), en inzonderheid van de artikelen 32 en 33 van Protocol nr. 4 van deze overeenkomst, alsmede van de Euro-Mediterrane Interim-associatieovereenkomst voor handel en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap, enerzijds, en de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie (PLO) ten behoeve van de Palestijnse Autoriteit van de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook, anderzijds, ondertekend te Brussel op 24 februari 1997 (PB L 187, blz. 3) — Weigering van toepassing van de aan producten van oorsprong uit Israël toegekende preferentiële behandeling voor producten die afkomstig zijn uit een Israëlische nederzetting op de Westelijke Jordaanoever — Bevoegdheid van de autoriteiten van de staat van invoer om de bewijzen van oorsprong achteraf te controleren wanneer geen andere twijfel over de oorsprong van de betrokken goederen bestaat dan de twijfel die is ontstaan uit een verschillende uitlegging, door de partijen bij de associatieovereenkomst tussen de EEG en Israël, van het begrip „grondgebied van de Staat Israël” en wanneer de aan de geschillenprocedure van artikel 33 van Protocol nr. 4 van deze overeenkomst voorafgaande procedure met het oog op de uitlegging van dit begrip niet is gevolgd

Dictum

- 1) De douaneautoriteiten van de lidstaat van invoer kunnen de preferentiële behandeling van de Euro-mediterrane Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Staat Israël, anderzijds, ondertekend te Brussel op 20 november 1995, weigeren wanneer de betrokken goederen afkomstig zijn van de Westelijke Jordaanoever. Bovendien kunnen de douaneautoriteiten van de lidstaat van invoer geen samenloop van kwalificaties in overweging nemen door in het midden te laten welke van de in aanmerking komende overeenkomsten, te weten de Euro-mediterrane Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Staat Israël, anderzijds, en de Euro-mediterrane Interim-associatieovereenkomst voor handel en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap, enerzijds, en de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie (PLO) ten behoeve van de Palestijnse Autoriteit van de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook, anderzijds, ondertekend te Brussel op 24 februari 1997, in casu van toepassing is en of het bewijs van oorsprong afkomstig moet zijn van de Israëlische dan wel van de Palestijnse autoriteiten.
- 2) In het kader van de procedure van artikel 32 van protocol nr. 4 bij de Euro-mediterrane Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Staat Israël, anderzijds, zijn de douaneau-

toriteiten van de staat van invoer niet gebonden door het overgelegde bewijs van oorsprong en door het antwoord van de douaneautoriteiten van de staat van uitvoer, wanneer dat antwoord niet voldoende gegevens bevat, in de zin van artikel 32, lid 6, van dit protocol, om de werkelijke oorsprong van de producten vast te stellen. Bovendien zijn de douaneautoriteiten van de staat van invoer niet verplicht om een geschil over de uitlegging van het territoriale toepassingsgebied van die overeenkomst voor te leggen aan het bij artikel 39 van voornoemd protocol ingestelde Comité douanesamenwerking.

(¹) PB C 285 van 08.11.2008.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 25 februari 2010 — Lancôme parfums et beauté & Cie SNC/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), CMS Hasche Sigle

(Zaak C-408/08 P) (¹)

(Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Artikelen 55, lid 1, sub a, en 7, lid 1, sub c — Procesbelang voor instelling van vordering tot nietigverklaring van merk op grond van absolute nietigheidsgrond — Advocatenkantoor — Woordteken „COLOR EDITION” — Beschrijvend karakter van woordmerk bestaande uit beschrijvende elementen)

(2010/C 100/07)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Lancôme parfums et beauté & Cie SNC (vertegenwoordiger: A. von Mühlendahl, advocaat)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: A. Folliard-Monguiral, gemachtigde), CMS Hasche Sigle

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 8 juli 2008, Lancôme/BHIM — CMS Hasche Sigle (T-160/07), waarbij het Gerecht heeft verworpen het door rekwirante ingestelde beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 26 februari 2007 houdende nietigverklaring van het merk COLOR EDITION voor cosmetische producten en make-upproducten — Schending van de artikelen 7, lid 1, sub c, en 55, lid 1, sub a, van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1) — Procesbelang

voor instelling van een vordering tot nietigverklaring van een merk — Advocatenkantoor — Ontbreken van eigen economisch belang om nietigverklaring van een cosmeticamerk te vorderen — Merkbaar verschil tussen de associatie opgeroepen door de voor merkinschrijving aangeboden termen, en de omgangstaal van het relevante publiek ter aanduiding van de betrokken waren of diensten of de wezenlijke kenmerken ervan

Dictum

- 1) *De hogere voorziening wordt afgewezen.*
- 2) *Lancôme parfums et beauté & Cie SNC wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 6 van 10.1.2009.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 23 februari 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal — Verenigd Koninkrijk) — Maria Teixeira/London Borough of Lambeth, Secretary of State for the Home Department

(Zaak C-480/08) (¹)

(Vrij verkeer van personen — Verblijfsrecht — Burger van een lidstaat die in een andere lidstaat heeft gewerkt en daar na beëindiging van haar werkzaamheden is gebleven — Kind dat beroepsopleiding in gastlidstaat volgt — Geen eigen middelen van bestaan — Verordening (EEG) nr. 1612/68 — Artikel 12 — Richtlijn 2004/38/EG)

(2010/C 100/08)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Maria Teixeira

Verwerende partij: London Borough of Lambeth, Secretary of State for the Home Department

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Court of Appeal (Verenigd Koninkrijk) — Uitlegging van richtlijn 2004/38 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (PB L 158, blz. 77) en van artikel 12 van verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap (PB L 257, blz. 2) — Verblijfsrecht in het Verenigd Koninkrijk van een burger van de Unie die geen werknemer meer is en geen verblijfsrecht meer heeft krachtens de bepalingen inzake het vrije verkeer van werknemers — Recht van het kind van een dergelijke burger om in het Verenigd Koninkrijk te verblijven teneinde er een beroepsopleiding te voltooien — Recht van de moeder om daar als voogdes met het kind te verblijven

Dictum

- 1) *De burger van een lidstaat die heeft gewerkt in een andere lidstaat waar zijn kind onderwijs volgt, kan zich, in omstandigheden als die van het hoofdgeding, op de enkele grond van artikel 12 van verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 2434/92 van de Raad van 27 juli 1992, beroepen op een recht van verblijf in de gastlidstaat als ouder die daadwerkelijk de zorg voor dat kind heeft, zonder dat hij behoeft te voldoen aan de voorwaarden van richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening nr. 1612/68 en tot intrekking van richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG.*
- 2) *Voor het aan artikel 12 van verordening nr. 1612/68 ontleende recht van verblijf in de gastlidstaat van de ouder die daadwerkelijk de zorg heeft voor een kind dat gebruikmaakt van het recht om onderwijs te volgen, geldt niet als voorwaarde dat die ouder over toereikende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het socialebijstandstelsel van die lidstaat, en over een verzekering die de ziektekosten aldaar volledig dekt.*
- 3) *Voor het recht van verblijf in de gastlidstaat van de ouder die daadwerkelijk de zorg heeft voor een kind van een migrerende werknemer dat in die staat onderwijs volgt, geldt niet als voorwaarde dat één van de ouders van het kind bij het begin van de opleiding van het kind als migrerende werknemer in die lidstaat werkte.*

- 4) Het recht van verblijf in de gastlidstaat van de ouder die daadwerkelijk de zorg heeft voor een kind van een migrerende werknemer dat een opleiding in die staat volgt, eindigt bij de meerderjarigheid van dat kind, tenzij het kind de aanwezigheid en de zorg van die ouder nog nodig heeft om zijn opleiding te kunnen voortzetten en voltooien.

(¹) PB C 32 van 7.2.2009.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 25 februari 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht — Duitsland) — Müller Fleisch GmbH/Land Baden-Württemberg

(Zaak C-562/08) (¹)

(Systeem van toezicht op boviene spongiforme encefalopathie — Verordening (EG) nr. 999/2001 — Runderen ouder dan 30 maanden — Slachten onder normale voorwaarden — Voor menselijke consumptie bestemd vlees — Verplichte screening-test — Nationale regeling — Testverplichting — Uitbreiding — Runderen ouder dan 24 maanden)

(2010/C 100/09)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Müller Fleisch GmbH

Verwerende partij: Land Baden-Württemberg

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Bundesverwaltungsgericht — Uitlegging van artikel 6, lid 1, juncto bijlage III, hoofdstuk A, afdeling I, van verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathiën (PB L 147, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1248/2001 van de Commissie van 22 juni 2001 (PB L 173, blz. 12) — Uitvoering van een BSE-test op alle

runderen die ouder zijn dan 30 maanden en op normale wijze voor menselijke consumptie worden geslacht — Nationale regeling die de testverplichting uitbreidt tot alle runderen ouder dan 24 maanden

Dictum

Artikel 6, lid 1, van verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathiën, en bijlage III, hoofdstuk A, deel I, bij deze verordening, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1248/2001 van de Commissie van 22 juni 2001, staan niet in de weg aan een nationale regeling op grond waarvan alle runderen ouder dan 24 maanden op boviene spongiforme encefalopathie moeten worden getest.

(¹) PB C 69 van 21.3.2009.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 25 februari 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Fővárosi Bíróság — Hongarije) — Sió-Eckes kft/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Zaak C-25/09) (¹)

(Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Verordening (EG) nr. 2201/96 — Gemeenschappelijke ordening der markten in sector verwerkte producten op basis van groenten en fruit — Verordening (EG) nr. 1535/2003 — Steunregeling voor verwerkte producten op basis van groenten en fruit — Verwerkte producten — Perziken op siroop en/of op natuurlijk vruchtensap — Eindproducten)

(2010/C 100/10)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Fővárosi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Sió-Eckes kft

Verwerende partij: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Fővárosi Bíróság (Hongarije) — Uitlegging van artikel 2, lid 1, van verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector verwerkte producten op basis van groenten en fruit (PB L 297, blz. 29), van artikel 2, punt 1, van verordening (EG) nr. 1535/2003 van de Commissie van 29 augustus 2003 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad wat de steunregeling voor verwerkte producten op basis van groenten en fruit betreft (PB L 218, blz. 14) en van artikel 3 van verordening (EEG) nr. 2320/89 van de Commissie van 28 juli 1989 tot vaststelling van minimumkwaliteitseisen waaraan perziken op siroop en op natuurlijk vruchtensap moeten voldoen om voor productiesteun in aanmerking te komen (PB L 220, blz. 54) — Perzikipulp geproduceerd in het kader van de steunregeling voor verwerkte producten op basis van groenten en fruit — Toepasbaarheid van die steunregeling op perzikproducten die worden aangeboden op een wijze waarin niet is voorzien in verordening (EEG) nr. 2320/89, en op half-fabricaten die worden verkregen in de verschillende stadia van de productie en zijn bestemd voor verdere verwerking

Dictum

- 1) Artikel 2, lid 1, van verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector verwerkte producten op basis van groenten en fruit, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 386/2004 van de Commissie van 1 maart 2004, moet aldus worden uitgelegd, dat voor de in deze bepaling bedoelde steunregeling in aanmerking komt een product dat valt onder een van de GN-codes die zijn opgesomd in bijlage I bij deze verordening, zoals gewijzigd, met inbegrip van GN-code 2008 70 92, en dat bovendien voldoet aan de definitie van „perziken op siroop en/of op natuurlijk vruchtensap” in de zin van deze verordening, gelezen in samenhang met verordening (EG) nr. 1535/2003 van de Commissie van 29 augustus 2003 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad wat de steunregeling voor verwerkte producten op basis van groenten en fruit betreft, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 386/2004, en met verordening (EEG) nr. 2320/89 van de Commissie van 28 juli 1989 tot vaststelling van de minimumkwaliteitseisen waaraan perziken op siroop en/of natuurlijk vruchtensap in het kader van de productiesteunregeling moeten voldoen, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 996/2001 van de Commissie van 22 mei 2001.
- 2) Het product dat wordt verkregen aan het einde van de verschillende stadia van de verwerking van perziken kan als een eindproduct in de zin van de verordeningen nrs. 2201/96 en 1535/2003, zoals gewijzigd, worden beschouwd, mits het de kenmerken vertoont die zijn omschreven in artikel 2, punt 1, van verordening nr. 1535/2003, zoals gewijzigd.

(¹) PB C 82 van 4.4.2009.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 25 februari 2010 — Europese Commissie/Franse Republiek

(Zaak C-170/09) (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 2005/60/EG — Witwassen van geld en financiering van terrorisme — Niet-uitvoering binnen gestelde termijn)

(2010/C 100/11)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: V. Peere en P. Dejmek, gemachtigden)

Verwerende partij: Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. de Bergues en B. Messmer, gemachtigden)

Voorwerp

Niet-nakoming — Verzuim om binnen de gestelde termijn de bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme (PB L 309, blz. 15).

Dictum

- 1) Door niet binnen de gestelde termijn alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, is de Franse Republiek de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) De Franse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 153 van 4.7.2009.

**Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 25 februari 2010
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de
Korkein hallinto-oikeus — Finland) — procedure ingeleid
door Lahti Energia Oy**

(Zaak C-209/09) ⁽¹⁾

(Richtlijn 2000/76/EG — Verbranding van afval — Verbrandingsinstallatie — Meeverbrandingsinstallatie — Complex bestaande uit vergassingsinstallatie en krachtcentrale — Verbranding in krachtcentrale van niet-gereinigd gas uit thermische behandeling van afval in vergassingsinstallatie)

(2010/C 100/12)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Korkein hallinto-oikeus

Partij in het hoofdgeding

Lahti Energia Oy

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Korkein hallinto-oikeus — Uitlegging van artikel 3 van richtlijn 2000/76/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval (PB L 332, blz. 91) — Complex, bestaande uit een vergassingsinstallatie waar gas wordt geproduceerd uit afval, en een krachtcentrale, in de ketel waarvan het door thermische behandeling van het afval in de vergassingsinstallatie verkregen gas wordt verbrand — Verbranding van ongereinigd in plaats van gereinigd gas in de ketel van de krachtcentrale

Dictum

Een krachtcentrale die als aanvullende brandstof naast de fossiele brandstoffen die zij voor haar productie overwegend gebruikt, gas gebruikt dat in een installatie uit thermische afvalbehandeling wordt gewonnen, moet tezamen met deze installatie worden beschouwd als een „meeverbrandingsinstallatie” in de zin van artikel 3, punt 5, van richtlijn 2000/76/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval, wanneer dit gas niet in deze installatie is gereinigd.

⁽¹⁾ PB C 193 van 15.8.2009.

**Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 25 februari 2010
— Europese Commissie/Koninkrijk Spanje**

(Zaak C-295/09) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Richtlijn 2006/43/EG — Vennootschapsrecht — Wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)

(2010/C 100/13)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Braun en E. Adsera Ribera, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: F. Díez Moreno, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Verzuim om binnen de gestelde termijn de bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen, tot wijziging van de richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad en houdende intrekking van richtlijn 84/253/EEG van de Raad (PB L 157, blz. 87)

Dictum

- 1) Door niet binnen de gestelde termijn alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen, tot wijziging van de richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad en houdende intrekking van richtlijn 84/253/EEG van de Raad, is het Koninkrijk Spanje de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Het Koninkrijk Spanje wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 256 van 24.10.2009.

**Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 25 februari 2010
— Europese Commissie/Republiek Oostenrijk**

(Zaak C-330/09) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Richtlijn 2006/43/EG — Vennootschapsrecht — Wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen — Niet-uitvoering binnen gestelde termijn)

(2010/C 100/14)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Braun en M. Adam, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Oostenrijk (vertegenwoordiger: C. Pesendorfer, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Verzuim om binnen de gestelde termijn de bepalingen vast te stellen of mede te delen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen, tot wijziging van de richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad en houdende intrekking van richtlijn 84/253/EEG van de Raad (PB L 157, blz. 87)

Dictum

- 1) Door niet binnen de gestelde termijn alle wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen, tot wijziging van de richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad en houdende intrekking van richtlijn 84/253/EEG van de Raad, is de Republiek Oostenrijk de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) De Republiek Oostenrijk wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 233 van 26.9.2009.

Beschikking van de president van het Hof van 16 december 2009 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (Chancery Division), de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Verenigd Koninkrijk) — Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA, Multichoice Hellas SA/QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Philip George Charles Houghton, Derek Owen (C-403/08), Karen Murphy/Media Protection Services Ltd (C-429/08)

(Gevoegde zaken C-403/08 en C-429/08) ⁽¹⁾

(Verzoek om een prejudiciële beslissing — Verzoek tot deelneming aan een procedure — Afwijzing)

(2010/C 100/15)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechters

High Court of Justice (Chancery Division), High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA, Multichoice Hellas SA (C-403/08), Karen Murphy (C-429/08)

Verwerende partijen: QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Philip George Charles Houghton, Derek Owen (C-403/08), Media Protection Services Ltd (C-429/08)

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — High Court of Justice (Chancery Division), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Uitlegging van de artikelen 28 EG, 30 EG, 49 EG, en 81 EG, alsmede de artikelen 2, sub a en e, 4, sub a, en 5 van richtlijn 98/84/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 1998 betreffende de rechtsbescherming van diensten gebaseerd op of bestaande uit voorwaardelijke toegang (PB L 320, blz. 54), van de artikelen 2, 3 en 5, lid 1, van richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (PB L 167, blz. 10), en van artikel 1, sub a en b, van richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten (PB L 298, blz. 23), en

uitlegging van richtlijn 93/83/EEG van de Raad van 27 september 1993 tot coördinatie van bepaalde voorschriften betreffende het auteursrecht en naburige rechten op het gebied van de satellietomroep en de doorgifte via de kabel (PB L 248, blz. 15) — Verlening tegen betaling van exclusieve rechten om uitzendingen van voetbalwedstrijden via satelliet te verzorgen — Verhandeling in het Verenigd Koninkrijk van decoders die in een andere lidstaat rechtmatig op de markt zijn gebracht en waarmee dergelijke wedstrijden in strijd met de verleende exclusieve rechten kunnen worden vertoond

Dictum

1) *De verzoeken van de Union des associations européennes de football (UEFA), British Sky Broadcasting Ltd, Setanta Sports Sàrl en The Motion Picture Association om deel te nemen aan de procedure worden afgewezen.*

2) *Over de kosten hoeft niet te worden beslist.*

(¹) PB C 301 van 22.11.2008.

Beschikking van het Hof van 9 december 2009 — Luigi Marcuccio/Europese Commissie

(Zaak C-513/08 P) (¹)

(Hogere voorziening — Ambtenaren — Sociale zekerheid — Uitdrukkelijke afwijzing van verzoek om 100 % vergoeding van bepaalde ziektekosten die ambtenaar heeft gemaakt — Hogere voorziening deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond)

(2010/C 100/16)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirant: Luigi Marcuccio (vertegenwoordiger: G. Cipressa, gemachtigde)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Currall en C. Berardis-Kayser, gemachtigden, A. dal Ferro, advocaat)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Vierde kamer) van 9 september 2008, Marcuccio/Commissie (T-143/08), waarbij het Gerecht de vordering tot nietigverklaring van de besluiten van het afwikkelingsbureau van de gemeenschappelijke regeling inzake ziektekostenverzeke-

ring van de Europese Gemeenschappen houdende weigering om, enerzijds, rekwirant 100 % vergoeding van bepaalde ziektekosten te geven en, anderzijds, de kosten van een medisch onderzoek te vergoeden overeenkomstig de regels die van toepassing zijn op onderzoeken door prominente figuren uit de medische wereld alsmede een vordering tot veroordeling van de Commissie tot betaling van bepaalde medische kosten, niet-ontvankelijk heeft verklaard

Dictum

1) *De hogere voorziening wordt afgewezen.*

2) *Marcuccio wordt verwezen in de kosten van de hogere voorziening.*

(¹) PB C 32 van 7.2.2009.

Beschikking van het Hof van 9 december 2009 — Luigi Marcuccio/Europese Commissie

(Zaak C-528/08 P) (¹)

(Hogere voorziening — Ambtenaren — Sociale zekerheid — Uitdrukkelijke afwijzing van verzoek om 100 % vergoeding te krijgen van bepaalde ziektekosten die ambtenaar heeft gemaakt — Beschikking van onbevoegdverklaring van het Gerecht voor ambtenarenzaken — Hogere voorziening deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond)

(2010/C 100/17)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirant: Luigi Marcuccio (vertegenwoordiger: G. Cipressa, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Currall en C. Berardis-Kayser, gemachtigden, A. dal Ferro, advocaat)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Vierde kamer) van 9 september 2008, Marcuccio/Commissie (T-144/08), waarbij het Gerecht de vordering tot nietigverklaring van het besluit houdende afwijzing van rekwirants verzoek om 100 % vergoeding van bepaalde ziektekosten te krijgen en een vordering tot veroordeling van de Commissie tot betaling aan rekwirant van een bedrag van 89,65 EUR ter aanvulling van de vergoeding van zijn ziektekosten of als schadevergoeding, niet-ontvankelijk heeft verklaard

Dictum

1) *De hogere voorziening wordt afgewezen.*

2) *Marcuccio wordt verwezen in de kosten van de hogere voorziening.*

(¹) PB C 32 van 7.2.2009.

Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 15 januari 2010 — Messer Group GmbH/Air Products and Chemicals Inc., Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-579/08 P) (¹)

(Hogere voorziening — Artikel 119 van Reglement voor procesvoering — Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Artikel 8, lid 1, sub b — Woordmerken Ferromix, Inomix en Alumix — Oudere merken FERROMAXX, INOMAXX en ALUMAXX — Oppositie door houder — Relevant publiek — Mate van overeenstemming — Zwak onderscheidend vermogen van ouder merk — Verwarringsgevaar)

(2010/C 100/18)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Messer Group GmbH (vertegenwoordigers: W. Graf v. Schwerin en J. Schmidt, Rechtsanwälte)

Andere partijen in de procedure: Air Products and Chemicals Inc. (vertegenwoordiger: S. Heurung, Rechtsanwältin), Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: D. Botis, gemachtigde)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Eerste kamer) van 15 oktober 2008, Air Products and Chemicals/BHIM (T-305/06–T-307/06), waarbij het Gerecht heeft vernietigd de beslissingen van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) van 12 september 2006 houdende verwerping van de beroepen ingesteld door de houder van de gemeenschapswoordmerken „FERROMAXX”, „INOMAXX” en „ALUMAXX” voor waren van klasse 1 tegen de beslissingen van de oppositieafdeling tot gedeeltelijke afwijzing van de oppositie tegen de aanvragen

om inschrijving van de woordmerken „FERROMIX”, „INOMIX” en „ALUMIX” voor waren van de klassen 1 en 4

Dictum

1) *De principale hogere voorziening en de incidentele hogere voorziening worden afgewezen.*

2) *Messer Group GmbH wordt verwezen in haar eigen kosten en in de kosten van Air Products and Chemicals Inc.*

3) *Het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) draagt zijn eigen kosten.*

(¹) PB C 55 van 7.3.2009.

Beschikking van het Hof van 22 januari 2010 — Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl/Europese Commissie

(Zaak C-69/09 P) (¹)

(Versnelde procedure)

(2010/C 100/19)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirantes: Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl (vertegenwoordigers: K. Van Maldegem en C. Mereu, advocaten)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: N. B. Rasmussen en L. Parpala, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Zevende kamer) van 26 november 2008, Makhteshim-Agan Holding e.a./Commissie (T-393/06), waarbij het Gerecht niet-ontvankelijk heeft verklaard een beroep tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie om geen voorstel te doen voor opname van de werkzame stof azinphos-methyl in bijlage I bij richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen (PB L 230, blz. 1), welke beschikking besloten zou liggen in de brief van 12 oktober 2006 (D/531125) — Voor beroep vatbare handeling

Dictum

1) Het verzoek van Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl en Magan Italia Srl om zaak C-69/09 P te behandelen volgens een versnelde procedure, wordt afgewezen.

2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

⁽¹⁾ PB C 82 van 4.4.2009.

Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 13 januari 2010 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione tributaria provinciale di Parma — Italië) — Isabella Calestani (C-292/09), Paolo Lunardi (C-293/09)/Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

(Gevoegde zaken C-292/09 en C-293/09) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)

(2010/C 100/20)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Commissione tributaria provinciale di Parma

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Isabella Calestani (C-292/09), Paolo Lunardi (C-293/09)

Verwerende partij: Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Commissione tributaria provinciale di Parma — Uitlegging van art. 13, B, sub c van richtlijn 77/388/EEG: Zesde Richtlijn van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1) — Vrijstelling van leveringen van goederen die uitsluitend voor een vrijgestelde activiteit worden gebruikt of zijn uitgesloten van het recht op aftrek — Nationale wettelijke regeling die vrijstelling uitsluit

Dictum

De door de Commissione tributaria provinciale di Parma (Italië), bij beslissingen van 9 en 17 juni 2009 ingediende verzoeken om een prejudiciële beslissing zijn kennelijk niet-ontvankelijk.

⁽¹⁾ PB C 233 van 26.9.2009.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Sofiyski gradski sad (Bulgarije) op 18 november 2009 — Canon Kabushiki Kaisha/IPN Bulgaria OOD

(Zaak C-449/09)

(2010/C 100/21)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Sofiyski gradski sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Canon Kabushiki Kaisha

Verwerende partij: IPN Bulgaria OOD

Prejudiciële vraag

Moet artikel 5 van de Eerste richtlijn van de Raad ⁽¹⁾ van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (89/104/EEG), voor zover het de merkhouder het uitsluitende recht verleent om iedere derde die niet zijn toestemming hiertoe heeft verkregen, te verbieden een aan zijn merk gelijk teken in het economisch verkeer te gebruiken, waaronder het invoeren of uitvoeren van waren onder het teken, aldus worden uitgelegd dat de rechten van de merkhouder het recht omvatten om een gebruik van het merk zonder zijn toestemming, bestaande in de invoer van originele waren, te verbieden, mits de rechten van de merkhouder niet in de zin van artikel 7 van deze richtlijn zijn uitgeput?

⁽¹⁾ Eerste richtlijn 89/104/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (PB 1989, L 40, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Innsbruck (Oostenrijk) op 28 december 2009 — Pensionsversicherungsanstalt/Andrea Schwab

(Zaak C-547/09)

(2010/C 100/22)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Innsbruck

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Pensionsversicherungsanstalt

Verwerende partij: Andrea Schwab

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 2, lid 2, eerste streepje, en artikel 3, lid 1, sub c, van richtlijn 76/207/EEG ⁽¹⁾ in de versie van richtlijn 2002/73/EG alsook artikel 2, lid 1, sub a en b, en artikel 14, lid 1, sub c, van richtlijn 2006/54/EG ⁽²⁾ aldus worden uitgelegd dat directe discriminatie op grond van geslacht (opzegging/ontslag van een tewerkgestelde vrouwelijke arts) door een publiekrechtelijk pensioenverzekeringsorgaan gerechtvaardigd kan worden?
- 2) Moeten artikel 4, lid 1, van richtlijn 97/80/EEG ⁽³⁾ en artikel 19, lid 1, van richtlijn 2006/54/EG — en eventueel artikel 2, lid 2, tweede streepje, van richtlijn 76/207/EEG in de versie van richtlijn 2002/73/EG en artikel 2, lid 1, sub b, van richtlijn 2006/54/EG of artikel 2, lid 2, sub a, juncto artikel 6, lid 1, van richtlijn 2000/78/EG ⁽⁴⁾ — aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale regeling die in het geval van vorderingen waarbij wegens discriminatie onder meer op grond van geslacht wordt opgekomen tegen opzegging/ontslag, geen inaanmerkingneming van sociale overwegingen of belangen toestaat, maar alleen een onderzoek of vaststaat dat de discriminatie op grond van geslacht de doorslaggevende reden voor opzegging/ontslag was dan wel een andere door de werkgever aan te tonen reden de doorslag gaf?

⁽¹⁾ Richtlijn 76/207/EEG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden (PB L 39, blz. 40).

- ⁽²⁾ Richtlijn 2006/54/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke kansen en gelijke behandeling van mannen en vrouwen in arbeid en beroep (herschikking) (PB L 204, blz. 23).
- ⁽³⁾ Richtlijn 97/80/EG van de Raad van 15 december 1997 inzake de bewijslast in gevallen van discriminatie op grond van het geslacht (PB 1998, L 14, blz. 6).
- ⁽⁴⁾ Richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep (PB L 303, blz. 16).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Krajským soudem v Brně (Tsjechië) op 11 januari 2010 — Toshiba Corporation, Areva T&D Holding SA, Areva T&D SA, Areva T&D AG, Mitsubishi Electric Corp., Alstom, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Fuji Electric Systems Co. Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Siemens AG Österreich, VA TECH Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens AG, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd, Japan AE Power Systems Corp., Nuova Magrini Galileo SpA/Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

(Zaak C-17/10)

(2010/C 100/23)

Procestaal: Tsjechisch

Verwijzende rechter

Krajským soudem v Brně

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Toshiba Corporation, Areva T&D Holding SA, Areva T&D SA, Areva T&D AG, Mitsubishi Electric Corp., Alstom, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Fuji Electric Systems Co. Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Siemens AG Österreich, VA TECH Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens AG, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd, Japan AE Power Systems Corp., Nuova Magrini Galileo SpA

Verwerende partij: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 81 EG (thans artikel 101 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie) en verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag aldus worden uitgelegd dat die regelingen (in na 1 mei 2004 ingeleide

procedures) van toepassing zijn op de gehele periode waarin het kartel actief is geweest, dat in de Tsjechische Republiek is begonnen vóór de toetreding van die staat tot de Europese Unie (dus vóór 1 mei 2004) en heeft voortgeduurd en tot een einde is gekomen na haar toetreding tot de Unie?

- 2) Moet artikel 11, lid 6, van verordening (EG) nr. 1/2003 in samenhang met artikel 31, lid 1, van deze verordening en punt 17 van de considerans ervan, junctis punt 51 van de Mededeling van de Commissie betreffende de samenwerking binnen het netwerk van mededingingsautoriteiten ⁽²⁾, het ne bis in idem-beginsel als neergelegd in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ⁽³⁾ (PB 2007, C 303, blz. 1) en de algemene rechtsbeginselen van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat wanneer de Commissie na 1 mei 2004 een procedure wegens inbreuk op artikel 81 EG inleidt en een beschikking geeft in die zaak:

- a) vanaf dat moment de zaak automatisch is onttrokken aan de mededingingsautoriteiten van de lidstaten?
- b) de mededingingsautoriteiten van de lidstaten niet meer bevoegd zijn om op die zaak bepalingen van nationaal recht toe te passen die dezelfde regeling als artikel 81 EG (thans artikel 101 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie) bevatten?

⁽¹⁾ PB 2003, L 1, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 101, blz. 43.

⁽³⁾ PB 2007, C 303, blz. 1.

Beroep ingesteld op 14 januari 2010 — Europese Commissie/Portugese Republiek

(Zaak C-23/10)

(2010/C 100/24)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordiger: A. Caeiros)

Verwerende partij: Portugese Republiek.

Conclusies

— vaststellen dat de Portugese Republiek de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 68 en volgende van verordening (EEG) nr. 2913/92 ⁽¹⁾, artikel 290 bis van verordening (EEG) nr. 2454/93 ⁽²⁾ en bijlage 38 ter bij deze verordening en de artikelen 2, 6, 9, 10 en 11 van de verordeningen (EEG, Euratom) nr. 1552/89 ⁽³⁾ en (EG, Euratom) nr. 1150/2000 ⁽⁴⁾, doordat haar douaneautoriteiten stelselmatig aangiften voor het vrije verkeer van verse bananen hebben aanvaard, hoewel zij wisten of redelijkerwijs moesten weten dat het opgegeven gewicht niet met het werkelijke gewicht van de bananen overeenstemde, en de Portugese autoriteiten hebben geweigerd om de eigen middelen die overeenstemmen met de gederfde inkomsten en de verschuldigde verwijlrenten ter beschikking te stellen;

— de Portugese Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 290 bis van verordening nr. 2454/93 bepaalt:

„Het onderzoek van bananen van GN-code 0803 00 19 om de nettomassa bij invoer te controleren dient betrekking te hebben op ten minste 10 % van het aantal aangiften voor het vrije verkeer, per jaar en per douanekantoor.

Het onderzoek van de bananen vindt plaats op het moment van het in het vrije verkeer brengen overeenkomstig de in bijlage 38 ter vastgestelde regels.”

Bijlage 38 ter luidt als volgt:

„1) Voor de toepassing van artikel 290 bis stellen de douaneautoriteiten van het douanekantoor waarbij de aangifte voor het vrije verkeer van verse bananen wordt ingediend, de nettomassa vast door zich te baseren op een monster van verpakkingseenheden met bananen voor iedere soort verpakking en voor iedere oorsprong.

[...]”

Gelet op de communautaire wetgeving en met name op bovengenoemd artikel 290 bis en bijlage 38 ter bij verordening nr. 2454/93, die als zodanig van toepassing waren in de betrokken periode, kunnen de argumenten die de Portugese autoriteiten aanvoeren om het bedrag van de eigen middelen

en de krachtens artikel 11 van verordening nr. 1150/2000 verschuldigde verwijlintresten niet ter beschikking te stellen niet worden aanvaard. Het staat buiten kijf dat artikel 290 bis en bijlage 38 ter volkomen duidelijk zijn met betrekking tot het gewicht dat als basis voor de toepassing van de douanerechten moet dienen.

Artikel 290 bis en bijlage 38 ter bepalen ondubbelzinnig dat in de aangiften voor het vrije verkeer van de bananen het „nettogewicht”, dat wil zeggen het „daadwerkelijke gewicht” van de bananen dient te worden opgegeven, zodat dit „daadwerkelijke gewicht” de basis dient te vormen voor de toepassing van de douanerechten.

De Commissie was niet verplicht om de invoerders in de serie C van het Publicatieblad van de Europese Unie aanwijzingen te verstrekken waaruit zij konden opmaken dat zij in de douaneaangifte geen gewicht van 18,14 kg of een forfaitair gemiddeld gewicht mochten invullen.

Aangezien artikel 290 bis en bijlage 38 duidelijk zijn over het gewicht dat voor de berekening van de douanerechten in aanmerking dient te worden genomen, konden de marktdeelnemers die zich gewoonlijk met de invoer van bananen bezighouden en die dus de wetgeving kennen die op deze activiteit van toepassing is, gemakkelijk weten dat de in te dienen douaneaangifte het „nettogewicht” dient te vermelden, dat wil zeggen het daadwerkelijke gewicht van de bananen en geen „commercieel” gewicht dat, zoals in de meeste gevallen is aangetoond, een fictief gewicht is.

De Portugese autoriteiten kunnen niet aanvoeren dat de Commissie tekort is geschoten in haar verplichting om de lidstaten te verwittigen naar aanleiding van de informatie die zij van de Italiaanse autoriteiten had ontvangen. De Portugese douaneautoriteiten, die bij het inklaren van de ingevoerde bananen ter plaatse aanwezig waren, hadden immers ongetwijfeld de mogelijkheid om — zonder enige informatie van de Commissie — vast te stellen dat de douaneaangiften niet met de werkelijkheid overeenstemden, aangezien het werkelijke gewicht in de meeste gevallen hoger was dan het opgegeven „standaardgewicht”. Het stond dus uitsluitend aan de Portugese autoriteiten om binnen de grenzen van hun actie- en controlebevoegdheid de juistheid van deze aangiften te controleren.

Volgens artikel 13 van het douanewetboek kunnen de douaneautoriteiten „alle controlemaatregelen nemen die zij voor de correcte toepassing van de douanewetgeving nodig achten”.

De Portugese autoriteiten wisten dat het bij de marktdeelnemers een gangbare praktijk was geworden om bij de indiening van douaneaangiften voor het vrije verkeer van bananen een commercieel gewicht van 18,14 kg per kist te vermelden.

In deze omstandigheden kunnen zij niet stellen dat zij krachtens artikel 290 bis slechts 10 % van de aangiften voor het vrije verkeer van bananen hoeven te onderzoeken.

De mogelijkheid voor de douaneautoriteiten om meer controles te verrichten dan het door artikel 290 bis vereiste minimumaantal van 10 % wordt — gelet op de noodzaak om de eigen middelen van de Gemeenschap doeltreffend te beschermen — een verplichting om extra controles te verrichten wanneer tijdens de uitgevoerde controles blijkt dat het risico bestaat dat onjuiste aangiften worden aanvaard.

Wanneer de douaneautoriteiten vaststellen dat het opgegeven gewicht niet met het werkelijke gewicht overeenstemt en dat het risico bestaat dat onjuiste aangiften worden aanvaard, mogen zij de aangifte voor het vrije verkeer van bananen niet aanvaarden zonder het gewicht te controleren, ook al is het minimale controlepercentage van 10 % reeds bereikt in het betrokken douanekantoor en in het betrokken referentiejaar.

De aangifte van het commerciële „standaardgewicht” volstaat op zich reeds om vragen te doen rijzen over de juistheid van het opgegeven gewicht en rechtvaardigt dus een controle door de douane met het oog op de bepaling van het werkelijke gewicht.

De lidstaten dienden krachtens artikel 8 van besluit 94/728/EG, Euratom ⁽⁵⁾ en op grond van hun verplichting tot inning van de eigen middelen van de Gemeenschap een passende infrastructuur op te zetten om de nodige controles te kunnen uitvoeren, teneinde ervoor te zorgen dat de voor het vrije verkeer ingevoerde bananen correct, dat wil zeggen op basis van hun werkelijke gewicht, worden ingeklaard.

De praktijk van de Portugese autoriteiten die erin bestond, stelsmatig en zonder enige controle douaneaangiften te aanvaarden, hoewel zij wisten of redelijkerwijs moesten weten dat het in de douaneaangifte opgegeven gewicht niet met het werkelijke

gewicht van de ingevoerde bananen overeenstemde, alsook hun weigering om in te staan voor de financiële gevolgen hiervan voor de communautaire begroting, zijn in strijd met hun verplichting tot doeltreffende bescherming van de eigen middelen en met de rechtspraak van het Hof van Justitie.

-
- (¹) Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1).
- (²) Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 253, blz. 1).
- (³) Verordening (EEG, Euratom) nr. 1552/89 van de Raad van 29 mei 1989 houdende toepassing van besluit 88/376/EEG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen.
- (⁴) Verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000 van de Raad van 22 mei 2000 houdende toepassing van besluit 94/728/EG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen (PB L 130, blz. 1).
- (⁵) Besluit 94/728/EG, Euratom van de Raad van 31 oktober 1994 betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen (PB L 293, blz. 9).
-

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Luik (België) op 15 januari 2010 — Missionswerk Werner Heukelbach E.v./Belgische Staat — Federale Overheidsdienst Financiën

(Zaak C-25/10)

(2010/C 100/25)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg te Luik

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Missionswerk Werner Heukelbach E.v.

Verwerende partij: Belgische Staat — Federale Overheidsdienst Financiën

Prejudiciële vraag

Moeten de artikelen 18 (oud artikel 12 VEG), 45 (oud artikel 39 VEG), 49 (oud artikel 43 VEG) en 54 (oud artikel 48 VEG) van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat zij de wetgever van een lidstaat verbieden

een regel vast te stellen of te handhaven volgens welke een belasting tegen het verlaagde tarief van 7 % uitsluitend geldt voor de verenigingen zonder winstoogmerk, de mutualiteiten of nationale verenigingen van mutualiteiten, de beroepsverenigingen en de internationale verenigingen zonder winstoogmerk, de privé-stichtingen en de stichtingen van algemeen nut die onderdaan zijn van een lidstaat waar de erflater — Waalse ingezetene — daadwerkelijk verbleef of zijn arbeidsplaats had op het tijdstip van zijn overlijden, of waar hij vroeger daadwerkelijk heeft verbleven of zijn arbeidsplaats heeft gehad?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Linköpings tingsrätt (Zweden) op 19 januari 2010 — Lotta Andersson/Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten

(Zaak C-30/10)

(2010/C 100/26)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Linköpings tingsrätt

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Lotta Andersson

Verwerende partij: Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten

Prejudiciële vraag

Is een nationale bepaling die een werknemer uitsluit van het voorrangsrecht op grond dat hij alleen of samen met naaste verwanten *minder dan zes maanden vóór de faillissementsaanvraag* een aanzienlijk aandeel van de onderneming bezat en een aanzienlijke invloed op de bedrijfsvoering had, verenigbaar met artikel 10, sub c, van richtlijn 2002/74/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002 tot wijziging van richtlijn 80/987/EEG (¹) van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake de bescherming van de werknemers bij insolventie (²) van de werkgever?

(¹) PB L 283, blz. 23.

(²) PB L 270, blz. 10.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 20 januari 2010 — Minerva Kulturreisen GmbH/Finanzamt Freital

(Zaak C-31/10)

(2010/C 100/27)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

ZAD Bulstrad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Minerva Kulturreisen GmbH

Verwerende partij: Finanzamt Freital

Prejudiciële vraag

- 1) Is de „bijzondere regeling voor reisbureaus” van artikel 26 van richtlijn 77/388/EEG ⁽¹⁾ ook van toepassing op de losse verkoop van operakaartjes door een reisbureau zonder bijkomende diensten?

⁽¹⁾ Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven Kasatsionen sad (Bulgarije) op 20 januari 2010 — Toni Georgiev Semerdzhiev/Del-Pi-Krasimira Mancheva

(Zaak C-32/10)

(2010/C 100/28)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Varhoven Kasatsionen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Toni Georgiev Semerdzhiev

Verwerende partijen: ET Del-Pi-Krasimira Mancheva

Prejudiciële vragen

- 1) Zijn de bepalingen van richtlijn 90/314/EEG op het onderhavige geval van toepassing [omissis]?
- 2) Welke uitlegging moet worden gegeven aan het begrip „andere [...] toeristische diensten” in artikel 2, punt 1, sub c, van richtlijn 90/314/EEG, en valt de verplichting van de organisator om de consument te verzekeren hieronder?
- Welke risico's moeten worden gedekt door de verzekeringsovereenkomst die tussen de organisator en de verzekeringsmaatschappij is afgesloten ten behoeve van de consument?
- Welk type verzekering moet tussen de organisator en de verzekeringsmaatschappij ten gunste van de consument worden gesloten, een groepsverzekering voor alle deelnemers aan de pakketreis of een individuele verzekering voor ieder van hen?

- 3) Moet de in artikel 4, lid 1, sub b, iv, van richtlijn 90/314/EEG bedoelde verplichting van de organisator om de consument vóór het begin van de reis te informeren over het facultatieve aangaan van een bijstandsovereenkomst die de repatriëringskosten bij ongeval dekt, aldus worden uitgelegd dat deze de verplichting voor de organisator omvat om met de consument een individuele verzekering af te sluiten die de repatriëringskosten bij ongeval dekt?

- 4) Is de organisator krachtens het bepaalde in richtlijn 90/314/EEG verplicht om de consument vóór de reis het originele verzekeringsbewijs te overhandigen?

- 5) Welke uitlegging moet worden gegeven aan het begrip „schade” in artikel 5, lid 2, van richtlijn 90/314/EEG, die de consument ondervindt ingevolge het niet of slecht uitvoeren van de overeenkomst?
- 6) Omvat het begrip „schade” in artikel 5, lid 2, van richtlijn 90/314/EEG, die de consument ondervindt ingevolge het niet of slecht uitvoeren van de overeenkomst, tevens de aansprakelijkheid voor de door de consument geleden immateriële schade?
- 7) Welke uitlegging moet worden gegeven aan artikel 5, lid 2, tweede en derde alinea, van richtlijn 90/314/EEG in geval van vorderingen ter vergoeding van immateriële schade op grond van lichamelijk letsel, die gebaseerd zijn op een niet of slecht uitvoeren van de prestatie uit de overeenkomst, waaronder het verzuim om de consument het originele verzekeringsbewijs te overhandigen, indien hierin niet wordt voorzien in een beperking van de schadevergoeding?
- a) Vallen daaronder alle ontwikkelingsstadia van menselijk leven vanaf de bevruchting van de eicel of moet zijn voldaan aan bijkomende voorwaarden zoals bijvoorbeeld het bereiken van een bepaald ontwikkelingsstadium?
- b) Vallen daaronder ook de volgende organismen:
- i) onbevruchte menselijke eicellen, waarin een celkern uit een uitgerijpte menselijke cel is getransplanteerd;
- ii) onbevruchte menselijke eicellen, die middels parthenogenese worden gestimuleerd tot deling en verdere ontwikkeling?
- c) Vallen daaronder ook stamcellen die zijn gewonnen uit menselijke embryo's in het blastocyststadium?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 21 januari 2010 — Prof. Dr. Oliver Brüstle/Greenpeace e.V.

(Zaak C-34/10)

(2010/C 100/29)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Prof. Dr. Oliver Brüstle

Verwerende partij: Greenpeace e.V.

Prejudiciële vragen

- 1) Wat moet worden verstaan onder het begrip „menselijke embryo's” in artikel 6, lid 2, sub c, van richtlijn 98/44/EG ⁽¹⁾?

- 2) Wat moet worden verstaan onder het begrip „gebruik van menselijke embryo's voor industriële of commerciële doeleinden”? Valt daaronder elke commerciële exploitatie in de zin van artikel 6, lid 1, van de richtlijn, en in het bijzonder ook een gebruik voor wetenschappelijk onderzoek?

- 3) Is technische informatie ook niet-octrooieerbaar overeenkomstig artikel 6, lid 2, sub c, van de richtlijn indien het gebruik van menselijke embryo's geen deel uitmaakt van de met het octrooi geclaimde technische informatie, maar een noodzakelijke voorwaarde voor toepassing van die informatie is,

- a) omdat het octrooi een voortbrengsel betreft dat alleen kan worden verkregen middels voorafgaande vernietiging van menselijke embryo's,

- b) of omdat het octrooi een werkwijze betreft waarvoor als basismateriaal een dergelijk voortbrengsel nodig is?

⁽¹⁾ Richtlijn 98/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 1998 betreffende de rechtsbescherming van biotechnologische uitvindingen (PB L 213, blz. 13).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Berlin (Duitsland) op 22 januari 2010 — Landwirtschaftliches Unternehmen e.G. Sondershausen/BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

(Zaak C-37/10)

(2010/C 100/30)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Berlin

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Landwirtschaftliches Unternehmen e.G. Sondershausen

Verwerende partij: BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

Prejudiciële vraag

Maakt § 5, lid 1, tweede en derde zin, van de ter uitvoering van § 4, lid 3, punt 1, van het Ausgleichsleistungsgesetz vastgestelde Flächenenerwerbsverordnung inbreuk op artikel 87 EG?

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (België) op 25 januari 2010 — 1. Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW, 2. Marc Janssens tegen Belgische Staat, interveniërende partij: Luk Vangheluwe

(Zaak C-42/10)

(2010/C 100/31)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekers: Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW

Marc Janssens

Verweerder: Belgische Staat

Interveniënt: Luk Vangheluwe

Prejudiciële vragen

- 1) Staan de artikelen 3, b), 4.2, 5 en 17, tweede lid, van de verordening 998/2003/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het niet-commerciële verkeer van gezelschapsdieren en houdende wijziging van richtlijn 92/65/EEG van de Raad en de artikelen en bijlagen van de beschikking 2003/803/EG ⁽²⁾ van de Commissie van 26 november 2003 tot vaststelling van een modelpaspoort voor het intracommunautair verkeer van honden, katten en fretten, eraan in de weg dat een nationale regeling inzake het paspoort voor katten en fretten enerzijds verwijst naar het model en de aanvullende eisen vastgesteld bij de voormelde beschikking van de Commissie van 26 november 2003, doch anderzijds bijkomend voorschrijft dat elk paspoort moet voorzien zijn van een uniek nummer, bestaande uit 13 karakters, namelijk „BE”, de ISO-code voor België, gevolgd door het erkenningsnummer van de verdeler bestaande uit twee cijfers, en een volgnummer bestaande uit negen cijfers?
- 2) Staan de artikelen 3, b), 4.2, 5 en 17, tweede lid, van de verordening 998/2003/EG [...] en de artikelen en bijlagen van de beschikking 2003/803/EG [...], eraan in de weg dat een nationale regeling het model van het Europees gezelschapsdierenpaspoort eveneens aanwendt als bewijs van identificatie en registratie van honden en daarbij erin voorziet dat derden met identificatieklervers wijzigingen aanbrengen inzake de identificatie van de eigenaar en het dier in de delen I tot en met III van een door een erkende dierenarts geattesteerd Europees gezelschapsdierenpaspoort waarbij de vroegere identificatiegegevens worden overkleefd?

⁽¹⁾ PB L 146, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 312, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Symvoulío tis Epikrateias (Griekenland) op 25 januari 2010 — Nomarchiaki Aftodioikisi Aitolokarnanias e.a., Elliniki Etaireia gia tin Prostatia tou Perivallontos kai tis Politistikis Klironomias e.a., Pankosmio tameio gia tin fysi — WWF Ellas/Ministro dell'Ambiente, dell'Assetto territoriale e dei Lavori pubblici e.a.

(Zaak C-43/10)

(2010/C 100/32)

Procestaal: Grieks

Verwijzende rechter

Symvoulío tis Epikrateias

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Nomarchiaki Aftodioikisi Aitolokarnanias e.a., Elliniki Etaireia gia tin Prostasia tou Perivallontos kai tis Politistikis Klironomias e.a., Pankosmio tameio gia tin fysi — WWF Ellas

Verwerende partijen: Ministro dell'Ambiente, dell'Assetto territoriale e dei Lavori pubblici e.a.

Prejudiciële vragen

- 1) Stelt artikel 13, lid 6, van richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (PB L 327, blz. 1), slechts een uiterste tijdslimiet (22 december 2009) voor de opstelling van waterbeheersplannen, of gaat het om een bijzondere, op die datum aflopende termijn voor de omzetting van de desbetreffende bepalingen van de artikelen 3, 4, 5, 6, 9, 13 en 15 van deze richtlijn?

Ingeval het Hof van Justitie van oordeel is dat de genoemde bepaling van de richtlijn slechts een uiterste tijdslimiet stelt voor de opstelling van waterbeheersplannen, moet voorts de volgende prejudiciële vraag worden voorgelegd:

- 2) Is een nationale regeling waarbij de overbrenging van water van een bepaald stroomgebied naar een ander stroomgebied wordt toegestaan, zonder dat reeds de stroomgebiedbeheersplannen zijn vastgesteld voor de stroomgebiedsdistricten waarbinnen zich de stroomgebieden bevinden van waaruit en waarheen het water zal worden overgebracht, in overeenstemming met de artikelen 2, 3, 4, 5, 6, 9, 13 en 15 van richtlijn 2000/60/EG, met name gelet op het feit dat volgens artikel 2, lid 15, van de richtlijn de met het beheer van een stroomgebied belaste instantie het stroomgebiedsdistrict is waartoe dat stroomgebied behoort?

Indien het antwoord op de voorgaande vraag bevestigend is, moet voorts de volgende prejudiciële vraag worden gesteld:

- 3) Dienen de artikelen 2, 3, 5, 6, 9, 13 en 15 van richtlijn 2000/60/EG aldus te worden uitgelegd, dat zij de overbrenging van water van een stroomgebiedsdistrict naar een aangrenzend stroomgebiedsdistrict toestaan? Zo ja, is een dergelijke overbrenging dan alleen toegestaan om tegemoet te komen aan watervoorzieningsbehoeften, of mogen er ook doelen van irrigatie en energieopwekking mee worden gediend? Eisen de genoemde bepalingen van de richtlijn dat het bevoegde bestuursorgaan in elk geval gemotiveerd en op grond van de voorgeschreven wetenschappelijke studie, geoordeeld heeft dat de eigen watervoorraden van het ont-

vangende stroomgebiedsdistrict niet volstaan om te voorzien in de behoeften ervan op het gebied van de watervoorziening, irrigatie enzovoorts?

Wanneer het Hof van Justitie met betrekking tot de eerste vraag zou oordelen dat artikel 13, lid 6, van de richtlijn niet slechts een uiterste tijdslimiet (22 december 2009) stelt voor de opstelling van waterbeheersplannen, maar een bijzondere termijn voor de omzetting van de artikelen 3, 4, 5, 6, 9, 13 en 15 van deze richtlijn, moet voorts de volgende prejudiciële vraag worden gesteld:

- 4) Brengt een binnen de genoemde bijzondere omzettingstermijn vastgestelde nationale regeling waarbij de overbrenging van water van een bepaald stroomgebied naar een ander stroomgebied wordt toegestaan, zonder dat reeds de stroomgebiedbeheersplannen zijn vastgesteld voor de stroomgebiedsdistricten waar de stroomgebieden liggen van waaruit en waarheen het water zal worden overgebracht, zonder meer het nuttig effect van de richtlijn in gevaar, of moet de vraag of het nuttig effect van de richtlijn in gevaar wordt gebracht, beoordeeld worden aan de hand van bepaalde criteria, zoals de omvang van de voorziene ingrepen en het met de overbrenging gediende doel?
- 5) Is een wettelijke regeling tot goedkeuring van stroomgebiedbeheersplannen, die wordt vastgesteld door het nationale parlement zonder dat de op de procedure voor het nationale parlement toepasselijke nationale regels voorzien in een fase van raadpleging van het publiek ten overstaan van het parlement en zonder dat uit het dossier blijkt dat de in de richtlijn voorgeschreven raadplegingsprocedure ten overstaan van het bevoegde bestuursorgaan in acht is genomen, in overeenstemming met de artikelen 13, 14 en 15 van richtlijn 2000/60/EG betreffende de procedures van voorlichting, raadpleging en betrokkenheid van het publiek?
- 6) Moet richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (PB L 175, blz. 40), zoals gewijzigd bij richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997 (PB L 73, blz. 5), aldus worden uitgelegd, dat een milieuraapport betreffende de aanleg van dammen en de overbrenging van water, dat aan het nationale parlement wordt voorgelegd na de rechterlijke nietigverklaring van de handeling waarbij dat rapport na inachtneming van de openbaarheidsprocedure reeds was goedgekeurd, zonder dat de openbaarheidsprocedure opnieuw gevolgd is, voldoet aan de eisen die de artikelen 1, 2, 5, 6, 8 en 9 van de genoemde richtlijn stellen aan de voorlichting en betrokkenheid van het publiek?

- 7) Valt een plan tot omleiding van een rivier, dat a) strekt tot de aanleg van dammen en de overbrenging van water van een stroomgebiedsdistrict naar een ander stroomgebiedsdistrict, b) valt binnen de werkingssfeer van richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (PB L 327, blz. 1), c) betrekking heeft op werken in de zin van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (PB L 175, blz. 40), en d) mogelijk milieueffecten heeft in gebieden die vallen onder richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206, blz. 7), onder de werkingssfeer van richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (PB L 197, blz. 30) ?

Zo ja, dan moet tevens de volgende prejudiciële vraag worden gesteld:

- 8) Moet artikel 13, lid 1, van richtlijn 2001/42/EG aldus worden uitgelegd, dat handelingen die betrekking hadden op het litigieuze project en met terugwerkende kracht door de rechter zijn nietig verklaard, kunnen worden aangemerkt als formele voorbereidingshandelingen die vóór 21 juli 2004 hebben plaatsgevonden, zodat de verplichting tot uitvoering van een strategische milieubeoordeling niet geldt?

Zo nee, dan moet tevens de volgende prejudiciële vraag worden gesteld:

- 9) Moet artikel 11, lid 2, van richtlijn 2001/42/EG aldus worden uitgelegd dat, wanneer een plan of project tegelijkertijd binnen de werkingssfeer van deze richtlijn valt en binnen die van de richtlijnen 2000/60/EG en 85/337/EEG, die eveneens beoordeling verlangen van de milieueffecten van het plan of project, voor richtlijn 2001/42/EG volstaan kan worden met de rapporten die zijn opgesteld uit hoofde van de richtlijnen 2000/60/EG en 85/337/EEG, of moet een afzonderlijke strategische milieubeoordeling worden uitgevoerd?
- 10) Moeten de artikelen 3, 4 en 6 van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206, blz. 7), aldus worden uitgelegd, dat gebieden die zijn opgenomen op de nationale lijsten van gebieden van communautair belang, en uiteindelijk ook op de communautaire lijst van gebieden van communautair belang,

vóór de bekendmaking van beschikking 2006/613/EG van de Commissie van 19 juli 2006 waarbij de lijst van gebieden van communautair belang voor de mediterrane biogeografische regio werd vastgesteld, onder de bescherming van richtlijn 92/43/EEG vielen?

- 11) Kunnen de bevoegde nationale instanties volgens de artikelen 3, 4 en 6 van richtlijn 92/43/EEG toestemming verlenen voor de verwezenlijking van een project voor de omleiding van water, dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van een gebied dat is opgenomen in een speciale beschermingszone, wanneer in alle rapporten die in het dossier van dat project zijn opgenomen het volstrekt ontbreken van gegevens of de afwezigheid van betrouwbare en geactualiseerde informatie met betrekking tot de vogelfauna in dat gebied wordt geconstateerd?
- 12) Moeten de artikelen 3, 4 en 6 van richtlijn 92/43/EEG aldus worden uitgelegd, dat redenen die voornamelijk de irrigatie en in tweede instantie de watervoorziening betreffen en de drijfveer zijn voor een plan tot omleiding van water, de door de richtlijn vereiste dwingende redenen van groot openbaar belang kunnen opleveren, zodat dat plan verwezenlijkt kan worden ondanks de negatieve gevolgen ervan voor de door deze richtlijn beschermde gebieden?

Zo nee, dan moet tevens de volgende prejudiciële vraag worden gesteld:

- 13) Eisen de artikelen 3, 4 en 6 van richtlijn 92/43/EEG dat bij de beoordeling van de toereikendheid van de compenserende maatregelen die nodig zijn om de algehele samenhang te waarborgen van een Natura 2000-gebied dat geschaad wordt door een omleidingsproject, rekening wordt gehouden met criteria als de reikwijdte van de bedoelde omleiding en de omvang van de werken die deze met zich mee brengt?
- 14) Moeten de artikelen 3, 4 en 6 van richtlijn 92/43/EEG, in samenhang met het beginsel van duurzame ontwikkeling, zoals neergelegd in artikel 6, aldus worden uitgelegd, dat de bevoegde nationale instanties toestemming mogen verlenen voor de verwezenlijking van een project tot omleiding van water binnen een Natura 2000-gebied, dat niet direct verband houdt met of nodig is voor de samenhang van dit gebied, wanneer het milieuraapport voorspelt dat als gevolg van dat project een natuurlijk ecosysteem (rivier) wordt veranderd in een door de mens gecreëerd ecosysteem (rivier en meer)?

Beroep ingesteld op 28 januari 2010 — Europese Commissie/Portugese Republiek

(Zaak C-44/10)

(2010/C 100/33)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Alcover San Pedro en P. Guerra e Andrade, gemachtigden)

Verwerende partij: Portugese Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Portugese Republiek niet de verplichtingen is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 5, lid 1, van richtlijn 2008/1/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2008 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (IPPC-richtlijn) ⁽¹⁾, door niet de nodige maatregelen te nemen om, door middel van vergunningen overeenkomstig de artikelen 6 en 8 van deze richtlijn of door toetsing en, zo nodig, aanpassing van de vergunningen voor de bestaande installaties, te garanderen dat deze installaties vanaf 30 oktober 2007 overeenkomstig de artikelen 3, 7, 9, 10, 13, 14 sub a en b, en 15, lid 2, worden geëxploiteerd;

— de Portugese Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Uit artikel 4 juncto artikel 5, lid 1, van de IPPC-richtlijn blijkt dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat vergunningen voor nieuwe of bestaande installaties worden verleend op een wijze die voldoet aan de vereisten van de artikelen 6 en 8 van deze richtlijn. Voorts moesten zij de vergunningsvoorwaarden voor bestaande installaties uiterlijk op 31 oktober 2007 opnieuw onderzoeken en eventueel aanpassen.

Volgens gegevens van de Portugese overheid uit 2008 was voor meerdere installaties geen vergunning aangevraagd. Voorts werden 280 van de 632 installaties zonder de vereiste vergunning geëxploiteerd.

Volgens meer recente informatie beschikken 481 van de 577 installaties over een vergunning en zijn 17 vergunningsprocedures nog hangende.

⁽¹⁾ PB L 24, blz. 8.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (België) op 28 januari 2010 — 1. Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW, 2. Marc Janssens tegen Belgische Staat

(Zaak C-45/10)

(2010/C 100/34)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekers: Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW

Marc Janssens

Verweerster: Belgische Staat

Prejudiciële vragen

1) Staan de artikelen 3, b), 4.2, 5 en 17, tweede lid, van de verordening 998/2003/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het niet-commerciële verkeer van gezelschapsdieren en houdende wijziging van richtlijn 92/65/EEG van de Raad en de artikelen en bijlagen van de beschikking 2003/803/EG ⁽²⁾ van de Commissie van 26 november 2003 tot vaststelling van een modelpaspoort voor het intracommunautair verkeer van honden, katten en fretten, eraan in de weg dat een nationale regeling het model van Europees gezelschapsdierenpaspoort tevens aanwendt als bewijs van identificatie en registratie van honden en daarbij er in voorziet dat derden met identificatieklavers wijzigingen aanbrengen inzake de identificatie van de eigenaar en het dier in de delen I tot en met III van een door een erkende dierenarts geattesteerd Europees gezelschapsdierenpaspoort, waarbij de vroegere identificatiegegevens worden overkleefd?

- 2) Zijn nationale bepalingen, die het model van Europees gezelschapsdierenpaspoort, zoals opgenomen in de beschikking 2003/803/EG [...] eveneens aanwenden als bewijs van identificatie en registratie van honden en daarbij er in voorzien dat derden met identificatieklavers wijzigingen aanbrengen inzake de identificatie van de eigenaar en het dier in de delen I tot en met III van dergelijk paspoort, technische voorschriften in de zin van artikel 1 van de richtlijn 98/34/EG⁽³⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften, die ingevolge artikel 8 van die richtlijn voor de vaststelling ervan aan de Europese Commissie moeten worden meegedeeld?

⁽¹⁾ PB L 146, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 312, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 204, blz. 37.

Beroep ingesteld op 28 januari 2010 — Europese Commissie/Koninkrijk Spanje

(Zaak C-48/10)

(2010/C 100/35)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordiger: A. Alcover San Pedro, gemachtigde)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje

Conclusies

- vaststellen dat het Koninkrijk Spanje, door niet de nodige maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat de autoriteiten er, door middel van vergunningen overeenkomstig de artikelen 6 en 8 of op passende wijze door toetsing en, zo nodig, aanpassing van de voorwaarden, op toezien dat de bestaande installaties uiterlijk op 30 oktober 2007 worden geëxploiteerd overeenkomstig de eisen van de artikelen 3, 7, 9, 10 en 13, artikel 14, sub a en b, en artikel 15, lid 2, onverminderd andere bijzondere gemeenschapsvoorschriften, niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op hem rusten krachtens artikel 5, lid 1, van richtlijn 2008/1/EG⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2008 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (IPPC-richtlijn);

- het Koninkrijk Spanje verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Overeenkomstig artikel 5, lid 1, van richtlijn 2008/1/EG is op 30 oktober 2007 de termijn verstreken om te voldoen aan de verplichting, de bestaande installaties aan de eisen van de IPPC-richtlijn aan te passen door middel van het verlenen van een geïntegreerde milieuvergunning.

Op dat tijdstip waren in Spanje nog steeds tal van bestaande installaties in bedrijf zonder die vergunning. De verlening van milieuvergunningen is versneld nadat een niet-nakomingsprocedure was ingeleid, maar er is geen einde gemaakt aan de inbreuk binnen de in het met redenen omkleed advies gestelde termijn en volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, is dat tot op de dag van vandaag nog altijd niet gebeurd. Blijkens de gegevens die de nationale autoriteiten in hun antwoord op het met redenen omkleed advies hebben verstrekt, waren op het tijdstip van verstrijken van de in dat advies gestelde termijn om te voldoen aan de verplichtingen van artikel 5, lid 1, van de richtlijn, nog steeds 533 bestaande installaties in bedrijf zonder de verplichte IPPC-vergunning.

In die omstandigheden is het duidelijk dat het Koninkrijk Spanje zijn verplichtingen ingevolge die bepaling nog steeds niet nakomt.

⁽¹⁾ PB L 24, blz. 8.

Beroep ingesteld op 29 januari 2010 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek

(Zaak C-50/10)

(2010/C 100/36)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Alcover San Pedro en C. Zadra, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

- vaststellen dat de Italiaanse Republiek de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 5, lid 1, van richtlijn 2008/1/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2008 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging, doordat zij niet de nodige maatregelen heeft getroffen om ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten, door middel van vergunningen overeenkomstig de artikelen 6 en 8 van die richtlijn of op passende wijze door toetsing en, zo nodig, aanpassing van de voorwaarden, erop toezien dat de bestaande installaties in de zin van artikel 2, lid 4, van die richtlijn worden geëxploiteerd overeenkomstig de eisen van de artikelen 3, 7, 9, 10 en 13, artikel 14, sub a en b, en artikel 15, lid 2 daarvan;
- de Italiaanse Republiek verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 5, lid 1, van de richtlijn bepaalt dat de lidstaten de nodige maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten, door middel van vergunningen overeenkomstig de artikelen 6 en 8 of op passende wijze door toetsing en, zo nodig, aanpassing van de voorwaarden, erop toezien dat de bestaande installaties in de zin van artikel 2, lid 4, van de richtlijn uiterlijk op 30 oktober 2007 worden geëxploiteerd overeenkomstig de eisen van deze richtlijn.

In januari 2010, en meer bepaald op het ogenblik waarop het onderhavige beroep is ingesteld, heeft de Italiaanse regering echter nog niet aan alle krachtens artikel 5, lid 1, van deze richtlijn, op haar rustende verplichtingen voldaan.

⁽¹⁾ PB L 24, blz. 8.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Symvoulío tis Epikrateias (Griekenland) op 1 februari 2010 — Eleftheri Tileorasi A.E. („Alter Channel”) e Konstantinos Giannikos/Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis e Ethniko Symvoulío Radiotileorasis

(Zaak C-52/10)

(2010/C 100/37)

Procestaal: Grieks

Verwijzende rechter

Symvoulío tis Epikrateias

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Eleftheri Tileorasi A.E. („Alter Channel”) en Konstantinos Giannikos

Verwerende partijen: Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis en Ethniko Symvoulío Radiotileorasis

Prejudiciële vraag

Dient artikel 1, sub d, van richtlijn 89/552/EEG van de Raad betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten (PB L 298), zoals gewijzigd bij artikel 1, sub c, van richtlijn 97/36/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 202), aldus te worden uitgelegd dat bij sluikreclame de verstrekking van een beloning of een andere vorm van betaling of vergoeding een noodzakelijk conceptueel bestanddeel vormt van het oogmerk om reclame te maken?

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (België) op 28 januari 2010 — Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW tegen Belgische Staat

(Zaak C-57/10)

(2010/C 100/38)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW

Verweerder: Belgische Staat

Prejudiciële vragen

- 1) Staan de artikelen 3, b), 4.2, 5 en 17, tweede lid, van de verordening 998/2003/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het niet-commerciële verkeer van gezelschapsdieren en houdende wijziging van richtlijn 92/65/EEG van de Raad en de artikelen en bijlagen van de beschikking 2003/803/EG ⁽²⁾ van de Commissie van 26 november 2003 tot vaststelling van een modelpaspoort voor het intracommunautair verkeer van honden, katten en fretten eraan in de weg dat een nationale regeling inzake het paspoort voor

katten en fretten verwijst naar het model en de aanvullende eisen vastgesteld bij de voormelde beschikking van de Commissie van 26 november 2003, doch bijkomend voorschrijft dat elk paspoort moet voorzien zijn van een uniek nummer, bestaande uit dertien karakters, namelijk „BE”, de ISO-code voor België, gevolgd door het erkenningsnummer van de verdeler bestaande uit twee cijfers, en een volgnummer bestaande uit negen cijfers?

- 2) Is een nationale regeling die inzake het paspoort voor katten en fretten verwijst naar het model en de aanvullende eisen vastgesteld bij de voormelde beschikking van de Commissie van 26 november 2003, doch bijkomend voorschrijft dat elk paspoort moet voorzien zijn van een uniek nummer, bestaande uit dertien karakters, namelijk „BE”, de ISO-code voor België, gevolgd door het erkenningsnummer van de verdeler bestaande uit twee cijfers, en een volgnummer bestaande uit negen cijfers, een technisch voorschrift in de zin van artikel 1 van de richtlijn 98/34/EG ⁽³⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften, die ingevolge artikel 8 van die richtlijn voor de vaststelling ervan bij de Europese Commissie moeten worden aangemeld?

⁽¹⁾ PB L 146, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 312, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 204, blz. 37.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 3 februari 2010 in de zaken — Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Technology LLC/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Europe SA/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Association générale des producteurs de maïs (AGPM)/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — SCEA de Malaprade, SCEA Coutin, Jérôme Huard, Dominique Richer, EARL de Candelon, Bernard Mir, EARL des Menirs, Marie-Jeanne Darricau, GAEC de Commenian/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Pioneer Génétique, Pioneer Semences/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Syndicat des établissements de semences agréés pour les semences de maïs (SEPROMA)/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Caussade Semences SA/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Société Limagrain Verneuil Holding/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Société Maisadour Semences/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Ragt Semences SA/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Euralis Semences SAS, Euralis Coop/Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

(Zaak C-58/10)

(Zaak C-59/10)

(Zaak C-60/10)

(Zaak C-61/10)

(Zaak C-62/10)

(Zaak C-63/10)

(Zaak C-64/10)

(Zaak C-65/10)

(Zaak C-66/10)

(Zaak C-67/10)

(Zaak C-68/10)

(2010/C 100/39)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Technology LLC (C-58/10), Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Europe SA (C-59/10), Association générale des producteurs de maïs (AGPM) (C-60/10), SCEA de Malaprade, SCEA Coutin, Jérôme Huard, Dominique Richer, EARL de Candelon, Bernard Mir, EARL des Menirs, Marie-Jeanne Darricau, GAEC de Commenian (C-61/10), Pioneer Génétique, Pioneer Semences (C-62/10), Syndicat des établissements de semences agréés pour les semences de maïs (SEPROMA) (C-63/10), Caussade Semences SA (C-64/10), Société Limagrain Verneuil Holding (C-65/10), Société Maisadour Semences (C-66/10), Ragt Semences SA (C-67/10), Euralis Semences SAS, Euralis Coop (C-68/10)

Verwerende partij: Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

Prejudiciële vragen

- 1) Wanneer een genetisch gemodificeerd organisme dat een diervoeder vormt, vóór de bekendmaking van verordening (EG) nr. 1829/2003 ⁽¹⁾ in de handel is gebracht en deze vergunning krachtens artikel 20 van deze verordening is gehandhaafd, moet het betrokken product dan, voordat wordt beslist op de krachtens deze verordening in te dienen aanvraag voor een nieuwe vergunning, worden geacht te behoren tot de producten die worden genoemd in artikel 12 van richtlijn 2001/18/EG ⁽²⁾ (aangehaald in de motivering van de onderhavige beslissing) en valt in dat geval dit genetisch gemodificeerd organisme, wat de spoedmaatregelen betreft die na de verlening van de vergunning voor het in de handel brengen kunnen worden genomen, alleen onder artikel 34 van verordening (EG) nr. 1829/2003, of kunnen daarentegen dergelijke maatregelen door een lidstaat worden genomen op grond van artikel 23 van de richtlijn en de nationale omzettingbepalingen ervan?

2) Indien spoedmaatregelen alleen in het kader van artikel 34 van verordening (EG) nr. 1829/2003 kunnen worden genomen, kunnen de autoriteiten van een lidstaat dan, en zo ja onder welke voorwaarden, een maatregel als die van het bestreden besluit ⁽³⁾ van 5 december 2007 nemen uit hoofde van de beheersing van het risico in de zin van artikel 53 van verordening (EG) nr. 178/2002 ⁽⁴⁾ of van de tijdelijke beschermende maatregelen die een lidstaat op grond van artikel 54 van deze verordening kan nemen?

3) Indien de autoriteiten van een lidstaat op grond van artikel 23 van richtlijn 2001/18/EG of artikel 34 van verordening (EG) nr. 1829/2003 of op grond van de ene en de andere rechtsgrondslag maatregelen kunnen nemen, doet het verzoekschrift de vraag rijzen, in het bijzonder gelet op het voorzorgsbeginsel, hoe streng de eisen zijn die worden gesteld door respectievelijk artikel 23 van de richtlijn, dat voor het nemen van spoedmaatregelen als het voorlopige verbod van gebruik van het product als voorwaarde stelt dat de lidstaat „duidelijke redenen heeft om aan te nemen dat een GGO [...], gevaar oplevert voor [...] het milieu”, en artikel 34 van de verordening, dat voor een dergelijke maatregel als voorwaarde stelt dat het product „waarschijnlijk een ernstig risico voor [...] het milieu [blijkt in te houden]” ter zake van de identificatie van het risico, de beoordeling van de waarschijnlijkheid ervan en de beoordeling van de aard van de gevolgen ervan.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (PB L 268, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 2001/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 maart 2001 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu en tot intrekking van Richtlijn 90/220/EEG van de Raad (PB L 106, blz. 1).

⁽³⁾ Arrest van 5 december 2007 in zaak C-58/10; arrest van 7 februari 2008, gewijzigd bij arrest van 13 februari 2008, in de zaken C-59/10-C-68/10.

⁽⁴⁾ Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden (PB L 31, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal administratif (Luxemburg) op 5 februari 2010 — Brahim Samba Diouf/Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

(Zaak C-69/10)

(2010/C 100/40)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal administratif

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Brahim Samba Diouf

Verwerende partij: Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

Prejudiciële vragen

1) Moet artikel 39 van richtlijn 2005/85/EG ⁽¹⁾ in die zin worden uitgelegd, dat het zich verzet tegen een nationale regeling als die welke in het Groothertogdom Luxemburg is ingevoerd bij artikel 20, lid 5, van de gewijzigde wet van 5 mei 2006 betreffende het asielrecht en aanvullende vormen van bescherming, op grond waarvan een aanvrager geen beroep in rechte kan instellen tegen het besluit van de bestuursautoriteit om volgens de versnelde procedure te beslissen over de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming?

2) Zo neen, moet het algemene beginsel, dat er in de context van het gemeenschapsrecht een effectief rechtsmiddel moet bestaan, dat is geïnspireerd op de artikelen 6 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950, dan in die zin worden uitgelegd, dat het zich verzet tegen een nationale regeling als die welke in het Groothertogdom Luxemburg is ingevoerd bij artikel 20, lid 5, van de gewijzigde wet van 5 mei 2006 betreffende het asielrecht en aanvullende vormen van bescherming, op grond waarvan een aanvrager geen beroep in rechte kan instellen tegen het besluit van de bestuursautoriteit om volgens de versnelde procedure te beslissen over de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming?

⁽¹⁾ Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (PB L 326, blz. 13).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Corte Suprema di Cassazione (Italië) op 9 februari 2010 — Strafzaak tegen Marcello Costa

(Zaak C-72/10)

(2010/C 100/41)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte Suprema di Cassazione

Partij in de strafzaak

Marcello Costa.

Prejudiciële vraag

Hoe moeten de artikelen 43 EG en 49 EG worden uitgelegd met betrekking tot de vrijheid van vestiging en dienstverrichting in de sector weddenschappen op sportevenementen teneinde vast te stellen of de genoemde bepalingen van het Verdrag al dan niet een nationale regeling toestaan, die een staatsmonopolie en een systeem van concessies en vergunningen instelt en binnen het kader van een vast aantal concessies voorziet in het volgende: a) een algemene tendens om houders van concessies te beschermen die op een eerder tijdstip zijn verleend volgens een procedure die op onrechtmatige wijze een deel van de marktdeelnemers uitsloot; b) bepalingen die feitelijk garanderen dat de handelsposities die zijn verworven op grond van een procedure die op onrechtmatige wijze een deel van de marktdeelnemers uitsloot (zoals het verbod voor nieuwe concessiehouders hun verkooppunten binnen een bepaalde afstand van reeds bestaande verkooppunten te openen) in stand blijven; c) bepalingen die de gevallen regelen waarin de concessie vervalt en hoge borgsommen verbeurd worden, waaronder het geval dat de concessiehouder direct of indirect grensoverschrijdende activiteiten met betrekking tot kansspelen verricht, die vergelijkbaar zijn met de activiteiten die het onderwerp zijn van de concessie?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corta Suprema di Cassazione (Italië) op 9 februari 2010 — Ugo Cifone/Giudice delle indagini preliminari del Tribunale di Trani

(Zaak C-77/10)

(2010/C 100/42)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corta Suprema di Cassazione

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ugo Cifone

Verwerende partij: Giudice delle indagini preliminari del Tribunale di Trani

Prejudiciële vraag

Hoe moeten de artikelen 43 EG en 49 EG worden uitgelegd met betrekking tot de vrijheid van vestiging en dienstverrichting in de sector weddenschappen op sportevenementen teneinde vast

te stellen of de genoemde bepalingen van het Verdrag al dan niet een nationale regeling toestaan, die een staatsmonopolie en een systeem van concessies en vergunningen instelt en binnen het kader van een vast aantal concessies voorziet in het volgende: a) een algemene tendens om houders van concessies te beschermen die op een eerder tijdstip zijn verleend volgens een procedure die op onrechtmatige wijze een deel van de marktdeelnemers uitsloot; b) bepalingen die feitelijk garanderen dat de handelsposities die zijn verworven op grond van een procedure die op onrechtmatige wijze een deel van de marktdeelnemers uitsloot (zoals het verbod voor nieuwe concessiehouders hun verkooppunten binnen een bepaalde afstand van reeds bestaande verkooppunten te openen) in stand blijven; c) bepalingen die de gevallen regelen waarin de concessie vervalt en hoge borgsommen verbeurd worden, waaronder het geval dat de concessiehouder direct of indirect grensoverschrijdende activiteiten met betrekking tot kansspelen verricht, die vergelijkbaar zijn met de activiteiten die het onderwerp zijn van de concessie?

Beroep ingesteld op 11 februari 2010 — Europese Commissie/Helleense Republiek

(Zaak C-80/10)

(2010/C 100/43)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Jimeno Fernández en A. Markouli)

Verwerende partij: Helleense Republiek

Conclusies

— vaststellen dat ministerieel besluit nr. 552 van de Helleense Republiek van 25 augustus 2004, zoals gewijzigd tot en met 8 september 2008, en inzonderheid artikel 4, leden 2, 4, 5 en 7, artikel 5, leden 4, 5, 6, en 7, en artikel 6, lid 2, in strijd zijn met de bepalingen van artikel 3, leden 1 en 6, artikel 15, lid 1, artikel 16, leden 1 en 2, en artikel 18 van verordening (EG) nr. 882/2004;

— de Helleense Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie is van mening dat het betrokken ministerieel besluit betreffende de officiële controles bij de invoer van graan uit derde landen niet verenigbaar is met bepaalde voorschriften van verordening (EG) nr. 882/2004.

Meer bepaald voorziet het Griekse ministerieel besluit, met betrekking tot de frequentie van de fysieke controles op partijen diervoeders en levensmiddelen van niet-dierlijke oorsprong van herkomst uit derde landen, in algemene regels, die de door de bevoegde autoriteit verrichte fysieke controles niet de flexibiliteit en differentiatie verlenen die nodig is voor de tenuitvoerlegging van het stelsel van artikel 16, leden 1 en 2, van verordening (EG) nr. 882/2004.

Bovendien voorziet het in algemene regels voor de officiële inbewaringneming van dergelijke partijen, die bepalen dat de officiële inbewaringneming ook in het geval van routinecontroles plaatsvindt. Een dergelijke ongedifferentieerde inbewaringneming van partijen, zonder dat er een vermoeden van non-conformiteit of twijfel bestaat, is in strijd met artikel 18 van verordening (EG) nr. 882/2004. Bovendien staat het ministerieel besluit het vrijgeven van alle partijen na zeven werkdagen toe, ook indien er een vermoeden van non-conformiteit of twijfel bestaat, hetgeen eveneens in strijd is met artikel 18 van de betrokken verordening.

Het ministerieel besluit voorziet in specifieke regels voor de controles op partijen uit derde landen, wat de aanwezigheid van niet-toegelaten genetisch gemodificeerde organismen betreft. Dergelijke controles moeten worden verricht met een frequentie van 50 % voor partijen tarwe en 100 % voor partijen maïs. De Commissie is van mening dat de concrete percentages uitzonderlijke hoog zijn en onverenigbaar met het stelsel van verordening (EG) nr. 882/2004, inzonderheid artikel 16, leden 1 en 2, aangezien die percentages het gevolg zijn van een onjuiste beoordeling van de risico's en een gebrek aan differentiatie.

In hetzelfde besluit wordt bepaald dat de controles op partijen maïs uit Bulgarije en Roemenië, wat de aanwezigheid van niet-toegelaten genetisch gemodificeerde organismen betreft, met een frequentie van 100 % worden verricht. De Commissie is van mening dat controles met een dergelijke frequentie strijdig zijn met de bepalingen van verordening (EG) nr. 882/2004, volgens welke de controles op partijen uit andere lidstaten op het bestaan van risico's moeten berusten en onpartijdig en evenredig moeten zijn.

De Helleense Republiek heeft geen voldoende uitleg en gegevens verstrekt die de vaststelling rechtvaardigen van de voormelde bepalingen van het ministerieel besluit betreffende de officiële controles op granen bij de invoer uit derde landen en uit andere lidstaten van de Europese Unie.

Hogere voorziening ingesteld op 12 februari 2010 door Longevity Health Products, Inc. tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 9 december 2009 in zaak T-484/08, Longevity Health Products, Inc./Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: Merck KGaA

(Zaak C-84/10 P)

(2010/C 100/44)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Longevity Health Products, Inc. (vertegenwoordiger: J. Korab, Rechtsanwalt)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Merck KGaA

Conclusies

Rekwirante verzoekt

- 1) de hogere voorziening van Longevity Health Products, Inc. ontvankelijk te verklaren;
- 2) het arrest van het Gerecht van 9 december 2009 in zaak T-484/08 te vernietigen;
- 3) het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De hogere voorziening is gericht tegen het arrest van het Gerecht waarbij is verworpen het beroep dat rekwirante had ingesteld tot vernietiging van de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 28 augustus 2008 houdende afwijzing van haar aanvraag tot inschrijving van het woordteken „Kids Vits”. In zijn arrest heeft het Gerecht de beslissing van de kamer van beroep, namelijk dat er gevaar voor verarring met het oudere gemeenschapswoordmerk „VITS4KIDS” bestaat, bevestigd.

Ter onderbouwing van haar hogere voorziening beroept rekwirante zich op een procedurefout en op schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk.

Het Gerecht heeft een procedurefout gemaakt door ondanks het gemotiveerde verzoek van rekwirante daartoe haar termijn te geven om een memorie van repliek in te dienen in antwoord op de memorie van verweer van de verwerende partij. Op deze manier is rekwirantes recht om te worden gehoord geschonden en is afbreuk gedaan aan haar recht op effectieve rechterlijke bescherming, hetgeen in strijd is met de gemeenschapsrechtelijke regels die van toepassing zijn op de procedure voor het Gerecht en het Hof.

Het Gerecht heeft artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 geschonden door bij de beoordeling of er verwarringsgevaar bestond, niet alle relevante factoren in hun geheel te hebben beschouwd, waardoor het blijkt van een onjuiste rechtsopvatting heeft gegeven. Ten onrechte heeft het Gerecht geoordeeld dat de gemeenschappelijke kenmerken die de conflicterende woordmerken volgens zijn vaststellingen vertonen, voldoende zijn om aan te nemen dat er verwarringsgevaar bestaat in de zin van het merkenrecht.

Het Gerecht heeft met name onvoldoende rekening gehouden met het feit dat de betrokken merken hoofdzakelijk waren en diensten aanduiden, die verband houden met de gezondheid van de mens in de ruimste zin van het woord, waardoor een hoog aandachtsniveau van het relevante publiek kan worden verwacht. De consument is volledig ermee vertrouwd dat bij namen van merken die zijn afgeleid van of geïnspireerd op de chemische nomenclatuur zelfs minieme verschillen de doorslag kunnen geven. Bovendien wordt het aandachtsniveau van de consument nog groter wanneer de verwarring tussen waren zeer onaangename gevolgen kan hebben. Louter op basis van deze omstandigheid kan ervan worden uitgegaan dat het aandachtsniveau in beginsel bijzonder hoog zal zijn.

Bovendien heeft het Gerecht evenmin rekening gehouden met het feit dat er tussen de woordmerken „Kids Vits” en „VITS4KIDS” grote verschillen bestaan, aangezien de fonetische weergave van de merknamen duidelijk verschilt. Het is precies de uitspraak van een merknaam die in het geheugen van de consument blijft hangen, zodat reeds op grond daarvan verwarringsgevaar kan worden uitgesloten. Weliswaar is er een zekere visuele overeenstemming, maar de woorden „Kids” en „Vits” hebben een andere plaats in de betrokken merken en het merk van verweerster in hogere voorziening bevat een extra element (namelijk het cijfer „4”, dat volgens de Engelse uitspraak luidt als „for” in de zin van „bestemd voor ...”). Voorts volgens de twee merken in hun geheel een andere regeling voor de vorming van samengestelde namen, hetgeen op zich reeds waarborgt dat zij van elkaar kunnen worden onderscheiden.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Ordinario di Vicenza — Sezione distaccata di Schio — (Italië) op 15 februari 2010 — Edil Centro SpA/Electrosteel Europe sa

(Zaak C-87/10)

(2010/C 100/45)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Ordinario di Vicenza

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Edil Centro SpA

Verwerende partij: Electrosteel Europe sa

Prejudiciële vraag

Moet artikel 5, punt 1, sub b, van verordening (EG) nr. 44/2001 ⁽¹⁾, en dus het gemeenschapsrecht, voor zover daarin wordt bepaald dat de plaats van de uitvoering van de verbintenis bij de koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken, de plaats is waar de zaken volgens de overeenkomst geleverd werden of geleverd hadden moeten worden, aldus worden uitgelegd dat de plaats van de levering die van belang is voor de aanwijzing van de bevoegde rechter, de plaats is van de eindbestemming van de koopwaar waarop de overeenkomst betrekking heeft, dan wel de plaats waar de verkoper overeenkomstig het in het concrete geval geldende materiële recht zijn leveringsplicht vervult, of moet deze bepaling anders worden uitgelegd?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB L 12, blz. 1)

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Palermo (Italië) op 15 februari 2010 — Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale/Seasoft Spa

(Zaak C-88/10)

(2010/C 100/46)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Palermo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale

Verwerende partij: Seasoft Spa

Prejudiciële vragen

1) Was het de bedoeling van de Europese Commissie, gelet op het feit dat de steunregeling (ref. NN 91/A/95) die de Regione Sicilia bij artikel 10 van regionale wet nr. 27 van 15 mei 1991 heeft ingevoerd, een mechanisme voor bijstand bevatte voor een minimum van twee en een maximum van vijf jaar (twee jaar voor werknemers die op basis van leer- en werkervaringscontracten waren aangenomen plus maximum drie jaar wanneer die contracten werden omgezet in contracten voor onbepaalde tijd), om met beschikking 95/C 343/11 van 14 november 1995 waarbij de uitvoeringsregeling is goedgekeurd:

a) deze in tijdelijk en economisch opzicht omvangrijke wijziging van de steun (twee + drie jaar) toe te staan, of

b) alleen en alternatief de verlening van bijstand toe te staan voor werknemers die op basis van leer- en werkervaringscontracten waren aangenomen (voor de tweejarige duur van die contracten) dan wel de verlening van bijstand toe te staan voor de omzetting van de leer- en werkervaringscontracten van werknemers die aanvankelijk op basis van een dergelijk contract waren aangenomen, in een contract voor onbepaalde tijd (voor de drie jaar die voor de omzetting is voorzien)?

2) Moet de termijn van het begrotingsjaar 1997 voor de uitvoering van de staatssteun, waarnaar de Europese Commissie in beschikking 95/C 343/11 van 14 november 1995 verwijst bij de goedkeuring van de bij artikel 10 van regionale wet nr. 27/91 ingevoerde steunregeling, worden opgevat als:

a) de oorspronkelijke uitgavenraming voor steun die in elk geval in de volgende jaren moest worden betaald (volgens de verschillende mogelijke uitleggingen van de genoemde steun), of juist als

b) de termijn voor de daadwerkelijke betaling van de bijstand door de bevoegde regionale instanties?

3) Mocht (en moest) de Regione Sicilia, voor werknemers die op grond van artikel 10 van regionale wet nr. 27/91 op basis van leer- en werkervaringscontracten waren aangenomen, bijvoorbeeld op 1 januari 1996, en dus binnen de in beschikking 95/C 343/11 van 14 november 1995

vastgelegde termijn, de betrokken steunregeling daadwerkelijk voor alle toegestane jaren (dat wil zeggen twee + drie) uitvoeren, en zelfs wanneer de uitvoering van de steunregeling, zoals in het genoemde voorbeeld, de feitelijke betaling van bijstand tot 31 december 2001 inhield (dat wil zeggen, 1996 + 5 jaar = 2001)?

4) Was het de bedoeling van de Europese Commissie, door in artikel 1 van beschikking 2003/195/EG ⁽¹⁾ van 16 oktober 2002 te verklaren dat „de steunregeling zoals bepaald in artikel 11, lid 1, van de Siciliaanse regionale wet nr. 16 van 27 mei 1997, die Italië voornemens is uit te voeren, onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt” en dat „deze regeling derhalve niet ten uitvoer mag worden gelegd”:

a) om de „nieuwe” bij artikel 11 van regionale wet nr. 16/97 ingevoerde steunregeling niet goed te keuren, omdat de Commissie die regeling beschouwde als een „autonoom” stelsel, bedoeld om de periode voor de uitvoering van de bij artikel 10 van regionale wet nr. 27/91 ingevoerde steun te verlengen tot na de termijn van 31 december 1996, zodat ook de kosten van aangenomen werknemers en/of omgezette contracten in de jaren 1997 en 1998 daaronder vielen, of

b) diende de beschikking in feite juist te verhinderen dat de Regione financiële middelen vergaarde teneinde de daadwerkelijke betaling van de bij artikel 10 van regionale wet nr. 27/91 ingevoerde staatssteun te verhinderen, zelfs voor werknemers en/of contracten die vóór 31 december 1996 waren aangenomen respectievelijk omgezet?

5) Indien de beschikking van de Commissie moet worden uitgelegd volgens de eerste optie in de vierde vraag, is die beschikking dan verenigbaar met de uitlegging van artikel 87 EG die de Commissie heeft gegeven in soortgelijke zaken betreffende de vrijstellingen van de socialezekerheidsbijdragen voor leer- en werkervaringsbijdragen in beschikking 2000/128/EG ⁽²⁾ van 11 mei 1999 (die de wetten van de Italiaanse overheid betrof en uitdrukkelijk werd genoemd in de motivering van de afwijzende beschikking van 2002) en beschikking 2003/739/EG ⁽³⁾ van 13 mei 2003 (die de wetten van de Regione Sicilia betrof)?

6) Indien de beschikking van de Commissie moet worden uitgelegd volgens de tweede optie van de vierde vraag, welke uitlegging moet dan worden gegeven aan de vroegere beschikking waarbij de steunmaatregelen werden goedgekeurd, gelet op de dubbele betekenis die kan worden toegeschreven aan het adjectief „verdere”, dat wil zeggen „verdere in verband met de begroting zoals opgenomen in de beschikking van de Commissie” dan wel „verdere in verband met de door de Regione alleen tot en met het begrotingsjaar 1996 voorziene financiering”?

- 7) Welke steunmaatregelen moeten volgens de Commissie uiteindelijk als rechtmatig en welke als onrechtmatig worden aangemerkt?
- 8) Welke partij in deze procedure (de onderneming of het regionale ministerie) dient te bewijzen dat de begroting die de Commissie zelf heeft vastgesteld, niet is overschreden?
- 9) Is de eventuele toekenning aan steunontvangende ondernemingen van wettelijke rente wegens te late betaling van de rechtmatig en toelaatbaar geachte bijstand, al dan niet van belang voor de bepaling of de oorspronkelijk bij beschikking 95/C 343/11 van 14 oktober 1995 goedgekeurde begroting mogelijkwerwijs is overschreden?
- 10) Indien de toekenning van rente van belang is voor de bepaling of die begroting is overschreden, welke rentepercentage moet dan worden toegepast?

⁽¹⁾ PB L 77, blz. 57.

⁽²⁾ PB L 42, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 267, blz. 29.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Vestre Landsret (Denemarken) op 17 februari 2010 — Danfoss A/S og Sauer-Danfoss ApS/Skatteministeriet

(Zaak C-94/10)

(2010/C 100/47)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Vestre Landsret

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Danfoss A/S en Sauer-Danfoss ApS

Verwerende partij: Skatteministeriet

Prejudiciële vragen

- 1) Verzet het gemeenschapsrecht zich tegen afwijzing door een lidstaat van een verzoek tot terugbetaling van een onderneming waarop een in strijd met een richtlijn opgelegd accijns is afgewenteld, ingeval — in omstandigheden als in de onderhavige zaak — dit verzoek wordt afgewezen op grond dat de accijns niet door die onderneming aan de staat is betaald?
- 2) Verzet het gemeenschapsrecht zich tegen afwijzing door een lidstaat van een verzoek tot schadevergoeding van een onderneming waarop een in strijd met een richtlijn opgelegd accijns is afgewenteld, ingeval — in omstandigheden als in de onderhavige zaak — dit verzoek wordt afgewezen om de door de lidstaat aangevoerde redenen (meer bepaald dat de onderneming niet direct schade is berokkend en er geen rechtstreeks verband is tussen de schade en het gedrag dat aansprakelijkheid meebrengt)?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein oikeus (Finland) op 25 februari 2010 — Staatsanwaltschaft/Malik Gataev, Khadizhat Gataeva

(Zaak C-105/10)

(2010/C 100/48)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Korkein oikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Staatsanwaltschaft

Verwerende partijen: Malik Gataev, Khadizhat Gataeva

Prejudiciële vragen

- 1) Hoe moet de verhouding tussen de bepalingen van richtlijn 2005/85/EG van de Raad ⁽¹⁾ (richtlijn asielprocedures) en kaderbesluit 2002/584/JBZ ⁽²⁾ van de Raad worden uitgelegd, wanneer een onderdaan van een derde staat, om wiens overlevering met een Europees aanhoudingsbevel wordt verzocht, in de uitvoerende lidstaat een asielverzoek heeft ingediend en de asielprocedure en de procedure voor de tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel gelijktijdig aanhangig zijn?

- a) Dient het in artikel 7, lid 1, van de richtlijn bedoelde recht om gedurende de behandeling van het asielverzoek in de lidstaat te verblijven, voorrang te krijgen, of moet artikel 7, lid 2, van de richtlijn aldus worden uitgelegd dat de tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel een grond vormt voor uitschakeling van het in artikel 7, lid 1, bedoelde recht? Kan overlevering worden geweigerd wegens een aanhangige asielprocedure, ook al is in de artikelen 3 en 4 van het kaderbesluit geen weigeringsgrond in die zin opgenomen?
- b) Moet artikel 7, lid 2, van de richtlijn aldus worden uitgelegd dat het lidstaten de vrijheid geeft de in sub a bedoelde kwestie in hun nationale wetgeving naar eigen inzicht te regelen?
- c) Hoe moet artikel 7 van de richtlijn inzonderheid met betrekking tot de voorgaande vragen worden uitgelegd in het geval waarin een persoon om wiens overlevering met een aanhoudingsbevel wordt verzocht, een asielverzoek heeft ingediend op in wezen dezelfde grondslag als die waarop hij zich verzet tegen de overlevering?
- d) Indien asiel wordt verleend, leidt dit er dan toe dat de uitvoerende lidstaat de overlevering moet weigeren? Voor dit geval wordt tevens verwezen naar de vierde vraag (punten a-c).
- 2) Moet het kaderbesluit, gelet op het in artikel 1, lid 2, daarvan neergelegde beginsel en op de bepalingen van artikel 6, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie en van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat overlevering behalve op de in de artikelen 3 en 4 van het kaderbesluit genoemde gronden, gezien de punten 12 en 13 van de considerans van het kaderbesluit, ook geweigerd kan worden op andere gronden die gebaseerd zijn op de in de considerans genoemde omstandigheden?
- a) Indien het kaderbesluit zo uitgelegd wordt, op welke gronden kan of moet de uitvoerende lidstaat zich in dat geval baseren? Kan een lidstaat in dat geval uitgaan van de uitleggingscriteria die in het kader van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens op het gebied van overlevering zijn gehanteerd door het Europees Hof voor de rechten van de mens? Kan een lidstaat zich ook baseren op gronden die de weigeringsgronden uitbreiden ten opzichte van de in de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de mens aanvaarde uitleggingscriteria?
- b) Indien het kaderbesluit aldus moet worden uitgelegd dat de tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel eveneens geweigerd kan worden op andere dan de in de artikelen 3 en 4 genoemde gronden, vloeit hieruit dan tevens voort dat het kaderbesluit de lidstaten bovendien toestaat de tenuitvoerlegging van een met het oog op de tenuitvoerlegging van een straf uitgevaardigd aanhoudingsbevel te weigeren op grond van omstandigheden die betrekking hebben op de inhoud of de motivering van het in de verzoekende staat gewezen vonnis of de regelmatigheid van de gerechtelijke procedure die tot het vonnis heeft geleid en die een nader onderzoek van de desbetreffende bezwaren vergen in de uitvoerende lidstaat? Onder welke precieze voorwaarden of op welke precieze gronden is een dergelijk onderzoek („révision au fond”) mogelijk?
- c) Moet het kaderbesluit aldus worden uitgelegd dat het de lidstaten onder andere toestaat overlevering op grond van een met het oog op de tenuitvoerlegging van een straf uitgevaardigd aanhoudingsbevel te weigeren, indien er redelijke gronden zijn om te vermoeden dat de procedure waarin de straf is opgelegd niet eerlijk is verlopen, omdat de veroordeelde door de autoriteiten van de staat van de rechter werd onderworpen aan een vervolging die geconcretiseerd werd in een discriminerende inbeschuldigingstelling?
- 3) Kunnen de bepalingen van het kaderbesluit aldus worden uitgelegd dat de overlevering in een situatie waarin die om in artikel 23, lid 4, van het kaderbesluit bedoelde ernstige humanitaire redenen, bijvoorbeeld gezondheidsredenen, tijdelijk kan worden opgeschort, volledig kan worden geweigerd indien de onevenredigheid van de uitlevering niet uit de weg kan worden geruimd door opschorting van de tenuitvoerlegging?
- 4) Indien het kaderbesluit aldus moet worden uitgelegd dat de tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel kan worden geweigerd op basis van een grond waarin het kaderbesluit niet voorziet, welke voorwaarden gelden dan voor een dergelijke weigering, in het bijzonder in het geval waarin het aanhoudingsbevel is uitgevaardigd met het oog op de tenuitvoerlegging van een straf?
- a) Zijn in dat geval de bepalingen van artikel 4, lid 6, van het kaderbesluit van overeenkomstige toepassing? Kan de tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel met andere woorden slechts worden geweigerd als de persoon om wiens overlevering wordt verzocht onderdaan of ingezetene is van de uitvoerende lidstaat en deze staat zich ertoe verbindt de straf of maatregel overeenkomstig zijn nationale recht zelf ten uitvoer te leggen?
- b) Kan als voorwaarde voor de weigering in elk geval worden gesteld dat de uitvoerende staat zich ertoe verbindt de straf of maatregel overeenkomstig zijn nationale recht zelf ten uitvoer te leggen?

- c) Indien het kaderbesluit aldus moet worden uitgelegd dat het in sommige gevallen toestaat de tenuitvoerlegging van een met het oog op de tenuitvoerlegging van een straf uitgevaardigd aanhoudingsbevel te weigeren om redenen die verband houden met de inhoud of de motivering van het in de verzoekende staat gewezen vonnis of de regelmatigheid van de gerechtelijke procedure die tot het vonnis heeft geleid, is in dergelijke gevallen weigering toegestaan zonder dat voldaan is aan de sub a en b bedoelde voorwaarden?
- 5) Welke betekenis moet of kan in verband met de tenuitvoerlegging van het aanhoudingsbevel worden gehecht aan de omstandigheid dat de aangehouden persoon, die een onderdaan van een derde staat is, zich tegen de overlevering verzet met de stelling dat hij in de uitvaardigende staat het risico loopt te worden uitgezet naar een derde staat?
- a) Welke betekenis heeft een dergelijk bezwaar, gelet op de bepalingen van het kaderbesluit en op de verplichtingen van de uitvaardigende staat ten aanzien van onderdanen van derde staten op grond van het recht van de Unie, onder andere op basis van de richtlijnen 2004/83/EG ⁽¹⁾ en 2005/85/EG van de Raad?
- b) Welke betekenis kan in dit verband worden gehecht aan artikel 28, lid 4, van het kaderbesluit, volgens welke een persoon die op grond van een Europees aanhoudingsbevel is overgeleverd, niet aan een derde staat wordt uitgeleverd zonder toestemming van de bevoegde autoriteit van de lidstaat die de gezochte persoon heeft overgeleverd? Vallen naast uitlevering ook andere vormen van verwijdering, zoals uitzetting, onder het verbod, en onder welke voorwaarden?
- 6) Geldt de in de punten 34 en 42 tot en met 44 van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 16 juni 2005, Pupino (C-105/03), geformuleerde verplichting om het nationale recht conform het kaderbesluit uit te leggen, ongeacht of deze uitlegging werkt in het voor- of nadeel van de betrokkene, voor zover het niet gaat om situaties als bedoeld in de punten 44 en 45 van dat arrest?

⁽¹⁾ Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (PB L 326, blz. 13).

⁽²⁾ Kaderbesluit van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten (PB L 190, blz. 1).

⁽³⁾ Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (PB L 304, blz. 12).

Beschikking van de president van de Derde kamer van het Hof van 15 januari 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Sylvia Bienek/Condor Flugdienst GmbH

(Zaak C-525/08) ⁽¹⁾

(2010/C 100/49)

Procestaal: Duits

De president van de Derde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 55 van 7.3.2009.

Beschikking van de president van het Hof van 15 januari 2010 — Europese Commissie/Republiek Oostenrijk

(Zaak C-313/09) ⁽¹⁾

(2010/C 100/50)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 256 van 24.10.2009.

Beschikking van de president van het Hof van 18 januari 2010 — Europese Commissie/Republiek Estland

(Zaak C-328/09) ⁽¹⁾

(2010/C 100/51)

Procestaal: Ests

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 297 van 5.12.2009.

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 2 maart 2010 — Arcelor/Parlement en Raad

(Zaak T-16/04) ⁽¹⁾

(„Milieu — Richtlijn 2003/87/EG — Regeling voor handel in broeikasgasemissierechten — Beroep tot nietigverklaring — Geen rechtstreekse en individuele geraaktheid — Beroep tot schadevergoeding — Ontvankelijkheid — Voldoende gekwalificeerde schending van hogere rechtsregel waarbij particulieren rechten worden verleend — Eigendomsrecht — Vrije uitoefening van beroepsactiviteit — Evenredigheid — Gelijke behandeling — Vrijheid van vestiging — Rechtszekerheid”)

(2010/C 100/52)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Arcelor SA (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordigers: aanvankelijk W. Deselaers, B. Meyring en B. Schmitt-Rady, vervolgens W. Deselaers en B. Meyring, advocaten)

Verwerende partijen: Europees Parlement (vertegenwoordigers: aanvankelijk K. Bradley en M. Moore, vervolgens L. Visaggio en I. Anagnostopoulou, gemachtigden) en Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: aanvankelijk B. Hoff-Nielsen en M. Bishop, vervolgens E. Karlsson en A. Westerhof Löfflerova, en ten slotte A. Westerhof Löfflerova en K. Michoel, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partijen: Europese Commissie (vertegenwoordiger: U. Wölker, gemachtigde)

Voorwerp

Beroep tot gedeeltelijke nietigverklaring van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB L 275, blz. 32), en beroep tot vergoeding van de schade die verzoekster als gevolg van de vaststelling van voornoemde richtlijn heeft geleden

Dictum

1) Het beroep wordt verworpen.

2) Arcelor SA wordt verwezen in haar eigen kosten alsmede in die van het Europees Parlement en van de Raad van de Europese Unie.

3) De Europese Commissie zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 71 van 20.3.2004.

Arrest van het Gerecht van 2 maart 2010 — Evropaïki Dynamiki/EMSA

(Zaak T-70/05) ⁽¹⁾

(„Overheidsopdrachten voor dienstverlening — Openbare aanbestedingsprocedure van EMSA — Verrichting van informaticadiensten — Afwijzing van offerte — Beroep tot nietigverklaring — Bevoegdheid van Gerecht — Ondeugdelijkheid van offerte — Gelijke behandeling — Eerbiediging van gunningscriteria in bestek of in aankondiging van opdracht — Vaststelling van subcriteria voor gunningscriteria — Kennelijk onjuiste beoordeling — Motiveringsplicht”)

(2010/C 100/53)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athene, Griekenland) (vertegenwoordiger: N. Korogiannakis, advocaat)

Verwerende partij: Europees Agentschap voor maritieme veiligheid (EMSA) (vertegenwoordigers: W. de Ruiter en J. Menze, gemachtigden, bijgestaan door J. Stuyck, advocaat)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van de besluiten van EMSA om de offertes die verzoekster heeft ingediend in het kader van openbare aanbestedingsprocedures EMSA C-1/01/04, betreffende de opdracht genaamd „Validatie en verdere ontwikkeling van Safe-SeaNet”, en EMSA C-2/06/04, betreffende de opdracht genaamd „Beschrijving en ontwikkeling van een database, netwerk en beheerssysteem voor ongevallen op zee”, niet te selecteren en die opdrachten aan andere inschrijvers te gunnen

Dictum

- 1) *Het besluit van het Europees Agentschap voor maritieme veiligheid (EMSA) tot gunning van de opdracht aan de gekozen inschrijver in het kader van aanbestedingsprocedure „EMSA C-2/06/04”, wordt nietig verklaard.*
- 2) *Het beroep wordt verworpen voor het overige.*
- 3) *Elke partij zal haar eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 106 van 30.4.2005.

**Arrest van het Gerecht van 3 maart 2010 —
Bundesverband deutscher Banken/Commissie**

(Zaak T-163/05) (¹)

(„Staatssteun — Overdracht van overheidsactiva aan Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale — Beschikking waarbij steun ten dele onverenigbaar met gemeenschappelijke markt wordt verklaard en terugvordering ervan wordt gelast — Criterium van particuliere investeerder — Motiveringsplicht”)

(2010/C 100/54)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Bundesverband deutscher Banken eV (Berlijn, Duitsland) (vertegenwoordigers: H.-J. Niemeyer, K.-S. Scholz en J.-O. Lenschow, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: N. Khan en T. Scharf, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: M. Lumma en C. Schulze-Bahr, gemachtigden, bijgestaan door J. Witting, advocaat); Land Hessen (Duitsland) (vertegenwoordigers: aanvankelijk H.-J. Freund en M. Holzhäuser, vervolgens H.-J. Freund en S. Lehr, advocaten), en Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale (Frankfurt am Main, Duitsland) (vertegenwoordiger: H.-J. Freund, advocaat)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van beschikking 2006/742/EG van de Commissie van 20 oktober 2004 betreffende staatssteun van

Duitsland ten gunste van Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale (PB 2006, L 307, blz. 159)

Dictum

- 1) *De door het Bundesverband deutscher Banken eV als bijlagen 9 en 10 bij de repliek overgelegde documenten worden uit het dossier verwijderd.*
- 2) *Het beroep wordt verworpen.*
- 3) *Het Bundesverband deutscher Banken zal zijn eigen kosten dragen alsmede die van de Europese Commissie, het Land Hessen en de Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale.*
- 4) *De Bondsrepubliek Duitsland zal haar eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 155 van 25.6.2005.

**Arrest van het Gerecht van 3 maart 2010 —
Artegoda/Commissie**

(Zaak T-429/05) (¹)

(„Niet-contractuele aansprakelijkheid — Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Beschikking waarbij intrekking van vergunningen voor in handel brengen wordt gelast — Nietigverklaring van beschikking bij arrest van Gerecht — Voldoende gekwalificeerde schending van rechtsregel die particulieren rechten toekent”)

(2010/C 100/55)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Artégoda GmbH (Lüchow, Duitsland) (vertegenwoordigers: aanvankelijk U. Doepner, vervolgens A. Lensing-Kramer, en ten slotte U. Reese en A. Sandrock, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B. Stromsky en M. Heller, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: M. Lumma en U. Forstthoff, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep krachtens de artikelen 235 EG en 288, tweede alinea, EG tot vergoeding van de schade die verzoekster stelt te hebben geleden wegens de vaststelling van beschikking C(2000) 453 van de Commissie van 9 maart 2000 betreffende de intrekking van de vergunningen voor het in de handel brengen van geneesmiddelen voor menselijk gebruik die amfepramon bevatten

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Artgodan GmbH zal haar eigen kosten en die van de Europese Commissie dragen.
- 3) De Bondsrepubliek Duitsland zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 48 van 25.2.2006.

Arrest van het Gerecht van 3 maart 2010 — Bundesverband deutscher Banken/Commissie

(Zaak T-36/06) ⁽¹⁾

(„Staatssteun — Overdracht van overheidsactiva aan Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale — Beschikking waarbij wordt vastgesteld dat aangemelde maatregel geen staatssteun vormt — Criterium van particuliere investeerder — Motiveringsplicht — Ernstige moeilijkheden”)

(2010/C 100/56)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Bundesverband deutscher Banken eV (Berlijn, Duitsland) (vertegenwoordigers: H.-J. Niemeyer en K.-S. Scholz, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: N. Khan en T. Scharf, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partij: Land Hessen (Duitsland) (vertegenwoordigers: aanvankelijk H.-J. Freund en M. Holzhäuser, vervolgens H.-J. Freund en S. Lehr, advocaten); en Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale (Frankfurt am Main, Duitsland) (vertegenwoordiger: H.-J. Freund, advocaat)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van beschikking C(2005) 3232 def. van de Commissie van 6 september 2005 betreffende de overdracht van het Hessische Investitionsfonds aan de Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale als stille inbreng

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Het Bundesverband deutscher Banken eV zal zijn eigen kosten dragen alsmede die van de Europese Commissie, het Land Hessen en de Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale.

⁽¹⁾ PB C 96 van 22.4.2006.

Arrest van het Gerecht van 3 maart 2010 — Freistaat Sachsen e.a./Commissie

(Gevoegde zaken T-102/07 en T-120/07) ⁽¹⁾

(„Staatssteun — Steun door Duitsland verleend in vorm van participatie en van garanties voor leningen — Beschikking waarbij steun onverenigbaar met gemeenschappelijke markt wordt verklaard — Algemene steunregeling goedgekeurd door Commissie — Begrip onderneming in moeilijkheden — Richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun voor ondernemingen in moeilijkheden — Bedrag van steun — Motiveringsplicht”)

(2010/C 100/57)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: Freistaat Sachsen (Duitsland) (vertegenwoordigers: C. von Donat en G. Quardt, advocaten) (zaak T-102/07); MB Immobilien Verwaltungs GmbH (Neukirch, Duitsland) (vertegenwoordigers: aanvankelijk G. Brügggen, vervolgens A. Seidl, K. Lengert en W. T. Sommer, advocaten), en MB System GmbH & Co. KG (Nordhausen, Duitsland) (vertegenwoordiger: G. Brügggen, advocaat) (zaak T-120/07)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: K. Gross en T. Scharf, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoeken tot nietigverklaring van beschikking 2007/492/EG van de Commissie van 24 januari 2007 betreffende steunmaatregel C 38/2005 (ex NN 52/2004) van Duitsland ten gunste van de Biria-groep (PB L 183, blz. 27)

Dictum

- 1) Beschikking 2007/492/EG van de Commissie van 24 januari 2007 betreffende steunmaatregel C 38/2005 (ex NN 52/2004) van Duitsland ten gunste van de Biria-groep wordt nietig verklaard.
- 2) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten, daaronder begrepen die welke op het kort geding in zaak T-120/07 zijn gevallen.

(¹) PB C 129 van 9.6.2007.

Arrest van het Gerecht van 3 maart 2010 — Lufthansa AirPlus Servicekarten/BHIM — Applus Servicios Tecnológicos (A+)

(Zaak T-321/07) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk A+ — Ouder gemeenschapswoordmerk AirPlus International — Relatieve weigeringsgronden — Ontbreken van verwarringsgevaar — Tekens die niet overeenstemmen — Motiveringsplicht — Rechten van verdediging — Artikel 8, lid 1, sub b, en lid 5, artikelen 73, 74 en 79 van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 8, lid 1, sub b, en lid 5, artikelen 75, 76 en 83 van verordening (EG) nr. 207/2009)”)

(2010/C 100/58)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH (Neu-Isenburg, Duitsland) (vertegenwoordigers: G. Würtenberger, R. Kunze en T. Wittman, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: D. Botis, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Applus Servicios Tecnológicos, SL (Barcelona, Spanje) (vertegenwoordiger: E. Torner Lalsalle, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 7 juni 2007 (zaak R 310/2006-2) inzake een oppositieprocedure tussen Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH en Applus Servicios Tecnológicos, SL

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 269 van 10.11.2007.

Arrest van het Gerecht van 2 maart 2010 — Doktor/Raad

(Zaak T-248/08 P) (¹)

(„Hogere voorziening — Openbare dienst — Ambtenaren — Aanwerving — Proeftijd — Verlenging van proeftijd — Rapport aan het einde van proeftijd — Ontslag na afloop van proeftijd — Artikel 34 van Statuut — Verdraaiing van feiten en bewijsmateriaal — Motiveringsplicht van Gerecht voor ambtenarenzaken”)

(2010/C 100/59)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Frantisek Doktor (Bratislava, Slowakije) (vertegenwoordigers: S. Rodrigues en C. Bernard-Glanz, advocaten)

Andere partij in de procedure: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Vitsentzatos en M. Bauer, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie (Derde Kamer) van 16 april 2008, Doktor/Raad (F-73/07, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie), en strekkende tot vernietiging van dat arrest en tot verkrijging van een vergoeding

Dictum

1) De hogere voorziening wordt afgewezen.

2) Dokter en de Raad van de Europese Unie dragen elk hun eigen kosten van deze hogere voorziening.

(¹) PB C 223 van 30.8.2008.

Arrest van het Gerecht van 23 februari 2010 — Özdemir/BHIM — Aktieselskabet af 21. november 2001 (James Jones)

(Zaak T-11/09) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk James Jones — Ouder gemeenschapswoordmerk JACK & JONES — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009)“)

(2010/C 100/60)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Rahmi Özdemir (Dreieich, Duitsland) (vertegenwoordigers: I. Hoes, M. Heinrich, C. Schröder, K. von Werder en J. Wittenberg, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: P. Bullock, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Aktieselskabet af 21. november 2001 (Brandt, Denemarken) (vertegenwoordiger: C. Barrett Christiansen, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 3 november 2008 (zaak R 858/2007-2) inzake een oppositieprocedure tussen Aktieselskabet af 21. november 2001 en Rahmi Özdemir

Dictum

1) Het beroep wordt verworpen.

2) Rahmi Özdemir wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 55 van 7.3.2009.

Beschikking van het Gerecht van 4 februari 2010 — Crunch Fitness International/BHIM (CRUNCH)

(Zaak T-408/07) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Verval — Intrekking van vordering tot vervallenverklaring — Afdoening zonder beslissing“)

(2010/C 100/61)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Crunch Fitness International, Inc. (New York, New York, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: aanvankelijk J. Barry, solicitor, vervolgens H. Johnson, barrister)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordigers: S. Laitinen en D. Botis, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: ILG Ltd (Dun Laoghaire, Ierland) (vertegenwoordiger: A. von Mühlendahl, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 30 augustus 2007 (zaak R 1168/2005-4) inzake een procedure tot vervallenverklaring tussen ILG Ltd en Crunch Fitness International, Inc.

Dictum

1) Op het beroep hoeft niet meer te worden beslist.

2) Verzoekster en interveniënte dragen hun eigen kosten alsook elk de helft van de kosten van verweerder.

(¹) PB C 8 van 12.1.2008.

**Beschikking van het Gerecht van 12 februari 2010 —
Commissie/CdT**(Zaak T-456/07) ⁽¹⁾

(„Beroep tot nietigverklaring — Gemeenschappelijk pensioenstelsel — Op CdT rustende verplichting bijdrage te storten voor begrotingsjaren 1998 tot 2005 — Handeling die niet vatbaar is voor beroep — Handeling zonder gevolgen voor derden — Kennelijke niet-ontvankelijkheid”)

(2010/C 100/62)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J.-F. Pasquier en D. Martin, gemachtigden)

Verwerende partij: Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie (CdT) (vertegenwoordigers: aanvankelijk G. Vandersanden, vervolgens L. Levi, advocaten)

Voorwerp

Vordering tot nietigverklaring van het gestelde besluit waarbij CdT geweigerd zou hebben in de loop van begrotingsjaren 1998 tot 2005 een bijdrage in de algemene begroting te storten overeenkomstig het deel van de financiering van het gemeenschappelijk pensioenstelsel dat door de werkgever wordt gedragen

Dictum

1) Het beroep wordt kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

2) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 190 van 12.8.2006 (voorheen zaak C-269/06).

**Beschikking van het Gerecht van 8 februari 2010 —
Alisei/Commissie**(Zaak T-481/08) ⁽¹⁾

(„Beroep tot nietigverklaring — Buitenlandse betrekkingen en EOF — Voltooiing audit en opstellen eindverslag — Handeling vallend binnen louter contractueel kader — Onbevoegdheid — Niet rechtstreeks geraakt — Niet-ontvankelijkheid — Vordering tot schadevergoeding — Kennelijke niet-ontvankelijkheid”)

(2010/C 100/63)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Alisei (Rome, Italië) (vertegenwoordigers: F. Sciaudone, R. Sciaudone, S. Gobbato, R. Rio en A. Neri, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. van Nuffel en L. Prete, gemachtigden)

Voorwerp

Eenzijds een verzoek tot nietigverklaring van de beschikking die beweerdelijk is vervat in de brief van de Commissie van 19 augustus 2008, houdende terugvordering van een deel van de voorschotten die aan verzoekster zijn uitgekeerd in het kader van bepaalde door de gemeenschapsbegroting of het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) gefinancierde projecten op het gebied van ontwikkelingssamenwerking en humanitaire hulp, en anderzijds een verzoek tot vergoeding van de schade die verzoekster beweerdelijk door het gedrag van de Commissie heeft geleden.

Dictum

1) Het beroep wordt verworpen.

2) Alisei wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 6 van 10.1.2009.

Beroep ingesteld op 11 januari 2010 — Inuit Tapiriit Kanatami e.a./Parlement en Raad

(Zaak T-18/10)

(2010/C 100/64)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Inuit Tapiriit Kanatami (Ottawa, Canada), Nattivak Hunters & Trappers Association (Qikiqtarjuaq, Canada), Pangnirtung Hunters' and Trappers' Organisation (Pangnirtung, Canada), Jaypootie Moesesie (Qikiqtarjuaq, Canada), Allen Koon-eeliusie (Qikiqtarjuaq, Canada), Toomasie Newkingnak (Qikiqtarjuaq, Canada), David Kuptana (Ulukhaktok, Canada), Karliin Aariak (Iqaluit, Canada), Efstathios Andreas Agathos (Athene, Helleense Repuliek), Canadian Seal Marketing Group (Quebec, Canada), Ta Ma Su Seal Products (Cap-aux-Meules, Canada), Fur Institute of Canada (Ottawa, Canada), NuTan Furs, Inc (Catalina, Canada), Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC) (Nuuk, Canada), Johannes Egede (Nuuk, Canada), Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (Nuuk, Canada) (verteenwoordigers: J. Bouckaert, M. van der Woude, H. Viaene, advocaten)

Verwerende partijen: Europees Parlement en Raad van de Europese Unie

Vorderingen

- ontvankelijkverklaring van het beroep;
- nietigverklaring van verordening nr. 1007/2009 krachtens artikel 263 VWEU;
- verwijzing van verwerende partijen in de kosten van verzoekers;
- verwijzing van verwerende partijen in hun eigen kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met dit beroep vorderen verzoekers, Inuit zeehondenjagers, individuele personen die anderszins betrokken zijn bij andere activiteiten rond zeehondenproducten, organisaties die de belangen vertegenwoordigen van Inuit, alsmede andere in de verwerking van zeehondenproducten actieve individuele personen en bedrijven, nietigverklaring van verordening (EG) nr. 1007/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de handel in zeehondenproducten⁽¹⁾, waarin beperkingen worden gesteld aan het op de markt van de Europese Unie brengen van zeehondenproducten.

Verzoekers voeren voor hun vorderingen drie middelen aan.

Ten eerste stellen verzoekers dat het Europees Parlement en de Raad ten onrechte artikel 95 EG (thans artikel 114 VWEU) als rechtsgrondslag hebben gekozen voor de aanneming van de bestreden verordening. Verzoekers stellen in dit verband dat de vaste rechtspraak van het Europese Hof van Justitie bevestigt dat maatregelen bedoeld in artikel 95 EG werkelijk de verbetering van de voorwaarden voor de instelling en werking van de interne markt ten doel moeten hebben en dat het enkele feit dat zij gevolgen hebben voor de instelling van die markt niet voldoende is voor toepasselijkheid van artikel 95 EG. Naar de mening van verzoekers heeft de bestreden verordening geen verbetering als vereist door de rechtspraak van de communautaire rechter tot gevolg, maar zal zij integendeel elke mogelijkheid van een interne markt in onder de werking van de verordening vallende zeehondenproducten effectief uitsluiten.

Ten tweede betogen verzoekers dat verweerders inbreuk hebben gemaakt op het subsidiariteits- en op het evenredigheidsbeginsel, neergelegd in artikel 5 EU en uitgewerkt in het protocol betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid. Zij stellen dat verweerders niet aantonen waarom ingrijpen door de Europese Unie vereist is. Zij wijzen erop dat slechts twee lidstaten reeds een verbod op zeehondenproducten hadden ingesteld. Voorts, zelfs al zou het optreden door de Europese Unie voldoen aan het subsidiariteitsvereiste, zouden minder ingrijpende maatregelen voldoende zijn geweest om de geformuleerde doelstelling van de verordening te verwezenlijken. Verzoekers zijn het oneens met het feit dat verweerders hebben gekozen voor een vrijwel algeheel verbod op zeehondenproducten in plaats van minder vérgaande alternatieven te kiezen, zoals het stellen van etiketteringsvereisten.

Ten derde stellen verzoekers dat de bestreden verordening een onevenredige beperking van de bestaansmogelijkheden van verzoekers betekent, waardoor hun economische activiteiten worden teruggebracht tot traditionele jachtmethoden en levenswijze. Zij betogen dat zij ondanks deze rechtstreekse ingreep in hun dagelijks leven, nooit zijn gehoord door de Raad of het Parlement. Bovendien hebben verweerders de belangen van de Inuitgemeenschap bij het overleven in het noordpoolgebied niet afgewogen tegen de morele opvattingen van enkele burgers van de Unie, en hebben zij aldus in strijd gehandeld met artikel 1 van protocol nr. 1 bij het Europees Verdrag voor de rechten van de mens (EVRM) en artikel 8 van dit verdrag, gelezen in samenhang met de artikelen 9 en 10 daarvan, en zoals uitgelegd in de rechtspraak van de communautaire gerechten, alsook met hun fundamentele recht om te worden gehoord.

⁽¹⁾ PB 2009 L 286, blz. 36

Beroep ingesteld op 25 januari 2010 — Duitsland/Commissie**(Zaak T-21/10)**

(2010/C 100/65)

*Procestaal: Duits***Partijen**

Verzoekende partij: Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: J. Möller en C. von Donat, Rechtsanwalt)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietig verklaren beschikking C(2009) 9049 van de Commissie van 13 november 2009, aan verzoekster meegedeeld bij brief van 16 november 2009, houdende vermindering van de bij beschikkingen van de Commissie C(97) 1123 van 7 mei 1997 en C(1999) 4928 van 28 december 1999 toegekende financiële bijdrage van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) voor het enkelvoudig programmeringsinstrument (1997-1999) voor de doelstelling 2-regio Saarland, in de Bondsrepubliek Duitsland;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij de bestreden beschikking heeft de Commissie de financiële bijdrage van het EFRO voor het enkelvoudig programmeringsdocument (1997-1999) voor het doelstelling 2-gebied Saarland in de Bondsrepubliek Duitsland verminderd.

Tot staving van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

In de eerste plaats betoogt verzoekster dat er geen rechtsgrondslag bestaat om financiële correcties voor de steunperiode 1994-1999, waarin het enkelvoudige programmeringsdocument valt, forfaitair te bepalen en te extrapoleren.

In de tweede plaats beroept verzoekster zich op schending van artikel 24, lid 2, van verordening (EEG) nr. 4253/88 ⁽¹⁾, omdat aan de voorwaarden voor vermindering niet was voldaan. Dienaangaande betoogt zij met name dat de Commissie het begrip „onregelmatigheid” onjuist heeft opgevat. Bovendien heeft de Commissie weliswaar geoordeeld dat stelselmatige fouten zijn gemaakt, maar heeft zij niet vastgesteld dat de met het beheer van de Structuurfondsen belaste nationale autoriteiten de krachtens artikel 23 van verordening nr. 4253/88 op hen rustende verplichtingen niet zijn nagekomen. Het oordeel dat bij het beheer en het toezicht stelselmatige fouten zijn gemaakt, berust volgens verzoekster voorts op onjuiste feitelijke vaststellingen.

Verzoekster betoogt eveneens, dat belangrijke feitelijke elementen onjuist zijn vastgesteld en beoordeeld.

Subsidiar voert verzoekster als derde middel aan, dat de door de bestreden beschikking gelaste verminderingen onevenredig zijn. In dit verband wordt betoogd dat de Commissie de beoordelingsbevoegdheid die haar bij artikel 24, lid 2, van verordening nr. 4253/88 is verleend, niet heeft uitgeoefend. Voorts gingen de toegepaste forfaitaire correcties de (potentiële) schade voor de gemeenschapsbegroting te boven. Verzoekster is ook van mening dat de verrichte extrapolatie van fouten onevenredig is, omdat specifieke fouten niet op een heterogeen geheel kunnen worden getransponeerd.

Verzoekster ontleent haar vierde middel aan schending van wettelijke vormvoorschriften. In dit verband wijst zij op de ontoereikende motivering van de bestreden beschikking en op de handelwijze van verweerder in de procedure tot afsluiting van de steunperiode.

Volgens verzoekster kan uit de bestreden beschikking niet worden opgemaakt, waarop de verrichte forfaitaire berekeningen berusten. Voorts heeft de Commissie de vaststellingen van de ter plaatse gezonden controleurs zonder nieuwe controle gewijzigd, en heeft zij de opmerkingen van de Duitse autoriteiten niet of onvoldoende in aanmerking genomen.

Ten slotte voert verzoekster als vijfde middel aan, dat de Commissie het beginsel van partnerschap heeft geschonden door eerst te bevestigen dat de beheers- en controlesystemen konden functioneren en vervolgens de bestreden beschikking te baseren op stelselmatige gebreken in het beheers- en controlesysteem.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot de coördinatie van de bijstandsverlening uit de onderscheiden Structuurfondsen enerzijds en van die bijstandsverlening met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten anderzijds (PB L 374, blz. 1).

Beroep ingesteld op 25 januari 2010 — Esprit International/BHIM — Marc O'Polo International (afbeelding van de letter „e” op een broekzak)**(Zaak T-22/10)**

(2010/C 100/66)

*Taal van het verzoekschrift: Duits***Partijen**

Verzoekende partij: Esprit International LP (New York, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: M. Treis, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Marc O'Polo International GmbH (Stephanskirchen, Duitsland)

Conclusies

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 19 november 2009 in zaak R 1666/2008-4 vernietigen;
- het Bureau verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk bestaande in de afbeelding van de letter „e” op een broekzak voor waren van de klassen 18 en 25 (aanvraag nr. 5 089 859)

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Marc O'Polo International GmbH

Oppositiemerk of -teken: met name Duits beeldmerk dat de letter „e” voorstelt, nr. 30 303 672 voor waren van de klassen 18 en 25

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 2007/2009 ⁽¹⁾ doordat er geen gevaar van verwarring van de conflicterende merken bestaat

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Beroep ingesteld op 27 januari 2010 — CECA/Commissie

(Zaak T-24/10)

(2010/C 100/67)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: CECA SA (La Garenne Colombes, Frankrijk) (vertegenwoordigers: J. Joshua, barrister, E. Aliende Rodríguez, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- artikel 1, leden 1 en 2 van beschikking C(2009)8682 van de Commissie van 11 november 2009 nietig verklaren, voor zover deze verzoekster betreffen en, in ieder geval, artikel 1, lid 1, nietig verklaren, voor zover hierbij wordt vastgesteld dat verzoekster tussen 16 maart 1994 en 31 maart 1996 heeft deelgenomen aan een inbreuk met betrekking tot tin-stabilisatoren;
- de bij artikel 2 aan verzoekster opgelegde geldboete intrekken;
- indien het Gerecht de geldboetes niet volledig intrekt, deze, op grond van zijn volledige rechtsmacht, aanzienlijk verlagen;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep vordert verzoekster nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 11 november 2009 (Zaak nr. COMP/38.589-warmtestabilisatoren), waarbij is vastgesteld dat verzoekster heeft deelgenomen aan twee afzonderlijke inbreuken op artikel 81 EG (thans artikel 101 VWEU), een met betrekking tot tinstabilisatoren en een met betrekking tot ESBO, en voor elk product een geldboete is opgelegd.

Tot staving van haar vorderingen voert verzoekster de volgende middelen aan:

Ten eerste voert zij aan dat volgens een juiste toepassing van artikel 25 van verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ de Akzo-zaak ⁽²⁾ de verjaringstermijn niet heeft gestuit en de bevoegdheid van de Commissie om geldboeten op te leggen voor beide inbreuken was verjaard ingevolge de regel van „tweemaal de verjaringstermijn”, dus tien jaar. Verzoekster stelt dat de Commissie blijkt

heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door vast te stellen dat het tijdvak waarin de Akzo-procedure aanhangig was bij het Gerecht tot gevolg had dat de verjaringstermijn werd gestuit. Voorts kwam de Commissie ten onrechte tot de slotsom dat de termijn van tien jaar als bedoeld in artikel 25, lid 5, van genoemde verordening in casu kon worden verlengd.

Ten tweede betoogt verzoekster dat de Commissie niet heeft bewezen dat er sprake was van een legitiem belang bij de vaststelling van inbreuken ten aanzien waarvan zij geen bevoegdheid had om geldboeten op te leggen. Volgens verzoekster staat artikel 7 van verordening (EG) nr. 1/2003 de Commissie immers toe declaratoir vast te stellen dat een inbreuk is begaan zonder een geldboete op te leggen, mits is bewezen dat de Commissie een legitiem belang heeft.

Ten derde, en los van de eerste twee middelen, vordert verzoekster nietigverklaring van de vaststelling in artikel 1, lid 1, van de bestreden beschikking, dat zij gedurende het tijdvak van 16 maart 1994 tot en met 31 maart 1996 zou hebben deelgenomen aan een inbreuk met betrekking tot tinstabilisatoren, en stelt zij dat de Commissie niet heeft bewezen een legitiem belang bij een dergelijke vaststelling te hebben.

Ten vierde, voor het geval het Gerecht de geldboeten niet volledig intrekt, stelt verzoekster dat de Commissie niet heeft bewezen dat de inbreuk heeft voortgeduurd na 23 februari 1999 en dat de voor het tweede karteltijdvak opgelegde geldboete derhalve moet worden verlaagd vanwege de kortere duur van de inbreuken.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB 2003 L 1, blz. 1).

⁽²⁾ Arrest Gerecht van 17 september 2007, Akzo Nobel Chemicals en Akros Chemicals/Commissie (gevoegde zaken T-125/03 en T-253/03, Jurispr. blz. II-3523).

Beroep ingesteld op 27 januari 2010 — BASF Specialty Chemicals en BASF Lampertheim/Commissie

(Zaak T-25/10)

(2010/C 100/68)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: BASF Specialty Chemicals Holding GmbH (Bazel, Zwitserland), BASF Lampertheim GmbH (Lampertheim, Duitsland) (vertegenwoordigers: F. Montag en T. Wilson, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— artikel 1, leden 1, sub q, en 2, sub q, artikel 1, leden 1, sub r, en 2, sub r, en artikel 2, punten 15 en 36, van beschikking C(2009) 8682 def. van 11 november 2009 (zaak COMP/38589 — Warmtestabilisatoren) nietig verklaren, voor zover deze bepalingen betrekking hebben op respectievelijk BASF Specialty Chemicals Holding GmbH, BASF Lampertheim GmbH en beide verzoeksters;

— subsidiair, de bij artikel 2, punten 15 en 36, van de beschikking aan verzoeksters opgelegde geldboete passend verlagen;

— verwerende partij verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters komen op tegen beschikking C(2009) 8682 def. van de Commissie van 11 november 2009 (zaak COMP/38589 — warmtestabilisatoren). Bij de bestreden beschikking worden aan verzoeksters en andere ondernemingen geldboeten opgelegd wegens schending van artikel 81 EG en — sinds 1 januari 1994 — van artikel 53 EER-Overeenkomst. Verzoeksters hebben volgens de Commissie deelgenomen aan een aantal overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen op het gebied van tinstabilisatoren en ESBO [geëpoxideerde sojaolie]/esters in de EER, die betrekking hadden op de vaststelling van prijzen, de verdeling van de markt en de toewijzing van leverquota, de verdeling en toewijzing van klanten en de uitwisseling van economisch gevoelige informatie, met name over klanten, productie- en leverhoeveelheden.

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters drie middelen aan.

In de eerste plaats stellen zij dat artikel 25 van verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ is geschonden omdat de bevoegdheid van verweerster om verzoeksters geldboeten op te leggen verjaard was. Anders dan de Commissie stelt, is artikel 25, lid 6, van verordening nr. 1/2003, inzake de schorsing van de verjaring, niet op verzoeksters van toepassing.

Als tweede middel voeren verzoeksters aan dat de bestreden beschikking in strijd is met artikel 101, lid 1, VWEU, gelezen in samenhang met artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003, aangezien de inbreuken voor een groot deel niet kunnen worden toegerekend aan BASF Specialty Chemicals Holding GmbH en haar dus in zoverre geen geldboete kan worden opgelegd. Hierdoor heeft de Commissie bij de vaststelling van de geldboete voor BASF Lampertheim GmbH artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003 geschonden, aangezien zij bij de berekening van het plafond van 10 % voor de periode dat BASF Specialty Chemicals Holding GmbH niet aansprakelijk was, slechts de totale omzet van BASF Lampertheim GmbH in aanmerking had mogen nemen.

Ten slotte voeren verzoeksters als derde middel aan dat artikel 23, leden 2 en 3, van verordening nr. 1/2003, gelezen in samenhang met de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten ⁽²⁾, is geschonden, omdat de Commissie de geldboeten van verzoeksters onvoldoende heeft verlaagd. Volgens verzoeksters had de Commissie meer rekening moeten houden met de onredelijk lange duur van de procedure en de medewerking van verzoeksters in het kader van de clementieregeling. ⁽³⁾ Bovendien had de actieve medewerking van verzoeksters buiten het kader van de clementieregeling in aanmerking moeten worden genomen bij de verlaging van de geldboete.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, blz. 1).

⁽²⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, sub a, van verordening (EG) nr. 1/2003 worden opgelegd (PB 2006 C 210, blz. 2).

⁽³⁾ Mededeling van de Commissie betreffende immuniteit tegen geldboeten en vermindering van geldboeten in kartelzaken (PB 2002 C 45, blz. 3).

Beroep ingesteld op 25 januari 2010 — Alibaba Group/BHIM — allpay.net (ALIPAY)

(Zaak T-26/10)

(2010/C 100/69)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Alibaba Group Holding Limited (Grand Cayman, Caymaneilanden) (vertegenwoordiger: M. Graf, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: allpay.net.Limited (Hereford, Verenigd Koninkrijk)

Conclusies

— vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 5 november 2009 in zaak R 1790/2008-1, voor zover daarbij het beroep werd verworpen;

— verwijzing van verweerder in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „ALIPAY” voor waren en diensten van de klassen 9, 35, 36, 38 en 42

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Oppositiemerk of -teken: gemeenschapswoordmerk „ALLPAY”, ingeschreven voor waren en diensten van de klassen 9, 36, 40 en 42; woordmerk „ALLPAY.NET”, dat in het Verenigd Koninkrijk is ingeschreven voor waren en diensten van de klassen 9, 16, 36, 38 en 42; een reeks woordmerken die het woord „ALLPAY” bevatten en in het Verenigd Koninkrijk zijn ingeschreven voor waren en diensten van de klassen 9, 36, 40 en 42; niet-ingeschreven oudere merken of tekens die het woord „ALLPAY” bevatten en in het Verenigd Koninkrijk in het economisch verkeer worden gebruikt

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie voor alle waren en diensten waartegen is opgekomen

Beslissing van de kamer van beroep: gedeeltelijke verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 (thans artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009) doordat de kamer van beroep ten onrechte heeft geoordeeld dat gevaar voor verwarring van de betrokken merken bestaat.

Beroep ingesteld op 27 januari 2010 — AC-Treuhand/Commissie

(Zaak T-27/10)

(2010/C 100/70)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: AC-Treuhand AG (Zürich, Zwitserland) (vertegenwoordigers: C. Steinle en I. Hermeneit, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- beschikking C (2009) 8682 def. van de Commissie van 11 november 2009 (zaak COMP/38589 — warmtestabilisatoren) nietig verklaren voor zover deze tegen verzoekster is gericht;
- subsidiair, de in artikel 2, nrs. 17 en 38, van voornoemde beschikking aan verzoekster opgelegde geldboeten vermindere;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster komt op tegen beschikking C (2009) 8682 def. van de Commissie van 11 november 2009 in zaak COMP/38589 — warmtestabilisatoren. In de bestreden beschikking werden verzoekster en andere ondernemingen geldboeten opgelegd wegens een inbreuk op artikel 81 EG en — vanaf 1 januari 1994 — artikel 53 EER-Overeenkomst. Volgens de Commissie heeft verzoekster deelgenomen aan een reeks overeenkomsten en/of onderling afgestemde feitelijke gedragingen inzake tinadditieven en geëpoxideerde sojaolie/esters in de EER-ruimte, bestaande in de vaststelling van prijzen, de verdeling van de markten via de toewijzing van leveringsquota's, de verdeling en toewijzing van klanten en de uitwisseling van economisch gevoelige informatie, in het bijzonder inzake klanten en geproduceerde en geleverde hoeveelheden.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster negen middelen aan.

In de eerste plaats stelt verzoekster dat de Commissie ten onrechte ervan uitgaat dat het kartel voor tinadditieven tot 21 maart 2000 en voor geëpoxideerde sojaolie/esters tot 26 september 2000 heeft bestaan. Verzoekster stelt dienaangaande dat de kartelactiviteit reeds midden 1999 is stopgezet.

Als tweede middel stelt verzoekster dat de bevoegdheid van de Commissie om een geldboete op te leggen verjaard was. Zij stelt dat de absolute verjaringstermijn van 10 jaar midden 1999 verlopen was. Bovendien was de verjaringstermijn niet geschorst gedurende de procedure in de gevoegde zaken T-125/03 en T-253/03, Akzo Nobel Chemicals et Akros Chemicals/Commissie.

Het derde middel betreft schending van artikel 81 EG en van het legaliteitsbeginsel, omdat krachtens artikel 81 EG aan verzoekster als adviesbureau geen sanctie kon worden opgelegd. Verzoekster stelt dienaangaande dat haar gedrag niet onder de bewoordingen van dit artikel valt, en dat een dergelijke uitlegging ten tijde van de feiten evenmin was te voorzien.

Subsidiair beroept verzoekster zich in het vierde, vijfde en zesde middel op fouten van de Commissie bij de berekening van de geldboeten. Meer bepaald stelt zij dat haar slechts een symbolische geldboete kon worden opgelegd, omdat de uitlegging dat artikel 81 EG eveneens op adviesbureaus van toepassing is, ten tijde van de feiten niet voorzienbaar was. Bovendien zijn de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten ⁽¹⁾ geschonden, omdat de geldboete niet forfaitair mocht worden vastgesteld, maar aan de hand van het honorarium dat verzoekster voor haar prestaties heeft ontvangen moest worden bepaald. Aangezien bovendien slechts één inbreuk werd gepleegd, heeft de Commissie zich niet gehouden aan de bovengrens van 10 % van artikel 23, lid 2, tweede zin, van verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽²⁾. Verzoekster stelt in dit verband eveneens dat de opgelegde geldboeten haar voortbestaan kunnen bedreigen en in strijd zijn met de strekking en het doel van deze bovengrens.

In het kader van de laatste drie middelen stelt verzoekster dat procedurefouten werden begaan. De Commissie wordt verweten het beginsel van de redelijke termijn (zevende middel) te hebben geschonden, verzoekster laattijdig in kennis te hebben gesteld van de onderzoeksprocedure tegen haar (achtste middel) en verzoekster de bestreden beschikking niet regelmatig te hebben betekend.

⁽¹⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, onder a), van Verordening (EG) nr. 1/2003 worden opgelegd (PB 2006 C 210, blz. 2).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, blz. 1).

Beroep ingesteld op 26 januari 2010 — Hairdreams/BHIM — Bartmann (MAGIC LIGHT)

(Zaak T-34/10)

(2010/C 100/71)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: „Hairdreams” HaarhandelsgmbH (Graz, Oostenrijk) (vertegenwoordiger: G. Kresbach, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Rüdiger Bartmann (Gladbeck, Duitsland)

Conclusies

- de bestreden beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 18 november 2009 in zaak R 656/2008-4 aldus herzien dat het beroep van verzoekster van 22 april 2008 integraal wordt toegewezen en verweerder wordt verwezen in de kosten van de oppositieprocedure, van de beroepsprocedure en van het onderhavige beroep;
- subsidiair, de bestreden beslissing vernietigen en de zaak naar het Bureau terug te wijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „MAGIC LIGHT” voor waren van de klassen 3, 8, 10, 21, 22, 26 en 44 (aanvraag nr. 5 196 597)

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Rüdiger Bartmann

Oppositiemerk of -teken: Duits woordmerk „MAGIC LIFE” nr. 30 415 611 voor waren van klasse 3

Beslissing van de oppositieafdeling: gedeeltelijke toewijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 ⁽¹⁾ doordat bij de beoordeling van het verwarringsgevaar blijkt van een onjuiste rechtsopvatting is gegeven

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Beroep ingesteld op 29 januari 2010 — Bank Melli Iran/Raad

(Zaak T-35/10)

(2010/C 100/72)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Bank Melli Iran (Teheran, Iran) (vertegenwoordiger: L. Defalque, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- nietigverklaring van punt 4 van afdeling B van de bijlage bij verordening (EG) nr. 1100/2009 van de Raad betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran, en van het besluit van de Raad van 18 november 2009;
- verwijzing van de Raad in verzoekers kosten in deze procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vordert gedeeltelijke nietigverklaring van verordening (EG) nr. 1100/2009 van de Raad van 17 november 2009 ⁽¹⁾ houdende uitvoering van artikel 7, lid 2, van verordening (EG) nr. 423/2007 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran ⁽²⁾ en tot intrekking van besluit 2008/475/EG ⁽³⁾, voor zover zij is opgenomen in de lijst van natuurlijke personen en rechtspersonen, entiteiten en organisaties waarvan de tegoeden en economische middelen op basis van deze bepaling bevroren zijn.

Verzoekster vordert nietigverklaring van punt 4 van afdeling B van de bijlage, voor zover het op haar betrekking heeft, en voert ter ondersteuning van haar vorderingen de volgende middelen aan.

Verzoekster betoogt in de eerste plaats dat de bestreden verordening en het bestreden besluit haar rechten van de verdediging schenden, in het bijzonder haar recht om te worden gehoord, aangezien zij geen bewijsstukken of documenten heeft ontvangen die de aantijgingen van de Raad ondersteunen. Verder stelt zij dat de extra aantijgingen in het besluit van 2008 vaag en onduidelijk zijn en dat zij die onmogelijk kan weerleggen, aangezien het recht om te worden gehoord haar is ontnegd.

Voorts betoogt verzoekster dat verweerder niet heeft voldaan aan zijn verplichting om een toereikende motivering te verstrekken.

In de tweede plaats betoogt verzoekster dat de Raad in strijd met artikel 15, lid 3, van verordening nr. 423/2007 de bestreden handelingen niet individueel en expliciet heeft gemotiveerd.

In de derde plaats stelt verzoekster dat verweerder artikel 7, lid 2, sub a tot en met c, van verordening nr. 423/2007 verkeerd heeft uitgelegd, aangezien de Raad volgens haar niet heeft toegeleend hoe verzoeksters gewone bankactiviteiten haar betrokkenheid of rechtstreekse banden met de proliferatiegevoelige nucleaire activiteiten van Iran aantonen.

Voorts betwist verzoekster de wettigheid van het arrest van het Gerecht van 14 oktober 2009 ⁽⁴⁾, waartegen zij is opgekomen bij het Hof van Justitie ⁽⁵⁾, en waarbij het Gerecht haar beroep tot nietigverklaring van besluit 2008/475/EG van de Raad van 23 juni 2008 ⁽⁶⁾ heeft verworpen. In dit verband stelt verzoekster dat het Gerecht blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat verordening nr. 423/2007 en besluit 2008/475/EG rechtmatig vastgesteld waren bij gekwalificeerde meerderheid, en niet bij eenparigheid van de leden. Volgens verzoekster geldt de bovengenoemde argumentatie voor het onderhavige beroep, aangezien verordening nr. 423/2007 de rechtsgrondslag vormt voor de vaststelling van de met het onderhavige beroep bestreden verordening en besluit. Verzoekster betoogt in dit verband dat de Raad niet heeft voldaan aan wezenlijke vormvoorschriften die worden voorgeschreven door het Verdrag, de rechtsregels ter uitvoering ervan, en artikel 7, lid 2, van Gemeenschappelijk Standpunt 2007/140/GBVB ⁽⁷⁾.

Daarenboven komt verzoekster op tegen het arrest van het Gerecht voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de Raad op grond van artikel 7, lid 2, van verordening nr. 423/2007 een zelfstandige beoordelingsbevoegdheid heeft en het bijgevolg in strijd met het evenredigheidsbeginsel en het eigendomsrecht de relevantie van besluiten van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties heeft ontkend. Verzoekster stelt dat dezelfde redenering opgaat voor de verordening en het besluit die in casu worden betwist, aangezien de Raad de besluiten van de Veiligheidsraad niet in aanmerking heeft genomen en daardoor het evenredigheidsbeginsel en het eigendomsrecht heeft geschonden.

⁽¹⁾ PB L 303, blz. 31.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 423/2007 van de Raad van 19 april 2007 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran (PB L 103, blz. 1).

⁽³⁾ Besluit van de Raad van 23 juni 2008 houdende uitvoering van artikel 7, lid 2, van verordening (EG) nr. 423/2007 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran (PB L 163, blz. 29).

⁽⁴⁾ Arrest Bank Melli Iran/Raad (T-390/08, PB C 272 van 25.10.2008).

⁽⁵⁾ Zaak C-548/09 P, Bank Melli Iran/Raad.

⁽⁶⁾ PB L 163, blz. 29.

⁽⁷⁾ Gemeenschappelijk Standpunt 2007/140/GBVB van de Raad van 27 februari 2007 betreffende beperkende maatregelen tegen Iran (PB L 61, blz. 49).

Beroep ingesteld op 1 februari 2010 — Internationaler Hilfsfonds/Commissie

(Zaak T-36/10)

(2010/C 100/73)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Internationaler Hilfsfonds e.V. (Rosbach, Duitsland) (vertegenwoordiger: H. Kaltenecker, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de beschikkingen van de Commissie van 9 oktober 2009 en 1 december 2009 nietig verklaren voor zover daarbij verzoekster toegang tot de niet-vrijgegeven documenten is geweigerd;
- verweerder verwijzen in de kosten van de procedure en in de kosten van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster komt op tegen de beschikking van de Commissie van 9 oktober 2009 waarbij haar verzoek om toegang tot de niet-vrijgegeven documenten van het dossier betreffende LIEN-overeenkomst 97-2011 gedeeltelijk is afgewezen, en tegen de brief van de Commissie van 1 december 2009, waarbij verzoekster is meegedeeld dat een beschikking over haar confirmatief verzoek om toegang tot het dossier betreffende LIEN-overeenkomst 97-2011 niet tijdig kon worden gegeven.

Ter ondersteuning van haar beroep stelt verzoekster in wezen dat de Commissie niet gerechtigd was haar toegang tot de opgevraagde documenten te weigeren op grond van de in artikel 4, leden 3 en 4, van verordening (EG) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ voorziene uitzonderingen. In dit verband wordt ook aangevoerd dat een hoger openbaar belang openbaarmaking van de nog niet toegankelijk gemaakte documenten gebiedt.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

Beroep ingesteld op 29 januari 2010 — El Corte Inglés/BHIM — Pucci International (PUCCI)**(Zaak T-39/10)**

(2010/C 100/74)

*Taal van het verzoekschrift: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: El Corte Inglés, S.A. (Madrid, Spanje) (vertegenwoordigers: M. López Camba, J. Rivas Zurdo en E. Seijo Veiguela, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Emilio Pucci International B.V. (Baarn, Nederland)

Conclusies

- vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 29 oktober 2009 in zaak R 173/2009-1;
- verwijzing van verweerder in de kosten van verzoekster;
- verwijzing van de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep in de kosten van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „PUCCI” voor waren van de klassen 3, 9, 14, 18, 25 en 28

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: Spaans beeldmerk „Emidio Tucci” voor waren van de klassen 3, 9, 14, 25 en 28; Spaans woordmerk „E. Tucci” voor waren van klasse 25; aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk „Emidio Tucci” voor onder meer waren van de klassen 3, 9, 14, 25 en 28

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie in haar geheel

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 doordat de kamer van beroep ten onrechte heeft geoordeeld dat er geen gevaar voor verwarring van de betrokken merken bestond; schending van artikel 8, lid 5, van verordening nr. 207/2009 doordat de kamer van beroep niet heeft geconcludeerd dat was voldaan aan de voorwaarden voor toepassing van deze bepaling aangezien het oudere merk in Spanje bekend is voor modeartikelen en door het gebruik van een overeenstemmend teken door een derde afbreuk zou worden gedaan aan of ongerechtvaardigd voordeel zou worden getrokken uit de reputatie van dit merk.

Beroep ingesteld op 29 januari 2010 — Elf Aquitaine/Commissie**(Zaak T-40/10)**

(2010/C 100/75)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: Elf Aquitaine SA (Courbevoie, Frankrijk) (vertegenwoordigers: É. Morgan de Rivery, S. Thibault-Liger en A. Noël-Baron, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- *primaire*, nietig verklaren, op grond van artikel 263 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), beschikking nr. C(2009) 8682 def. van 11 november 2009 in de zaak COMP/38589 — Thermische stabilisatoren, in haar geheel, voor zover zij Elf Aquitaine betreft;
- *subsidiare*, nietig verklaren, op grond van artikel 263 VWEU, van:
 - artikel 2, leden 11, 13, 28 en 30, van beschikking nr. C(2009) 8682 def. van de Europese Commissie van 11 november 2009 in zoverre het i) aan Arkema France, Ceca en Elf Aquitaine hoofdelijk twee geldboeten, van 3 864 000 EUR en van 7 154 000 EUR, en ii) aan Elf Aquitaine alleen twee geldboeten, van 2 704 800 EUR en van 5 007 800 EUR, oplegt, en

- artikel 1, lid 1, sub h, en lid 2, sub h, van beschikking nr. C(2009) 8682 def. van de Europese Commissie van 11 november 2009 in zoverre beide leden vaststellen dat Elf Aquitaine respectievelijk (i) tussen 16 maart 1994 en 31 maart 1996 en tussen 9 september 1997 en 21 maart 2000 in de sector tinstabilisatoren, en (ii) tussen 11 september 1991 en 26 september 2000 in de sector ESBO/esters een inbreuk heeft gepleegd op artikel 81 EG en artikel 53 EER;
- meer subsidiair
 - nietig verklaren, op grond van artikel 263 VWEU, artikel 1, lid 1, sub h, van beschikking nr. C(2009) 8682 def. van de Europese Commissie van 11 november 2009 in zoverre het vaststelt dat Elf Aquitaine tussen 16 maart 1994 en 31 maart 1996 in de sector tinstabilisatoren een inbreuk heeft gepleegd op artikel 81 EG en 53 artikel EER;
 - en verminderen, op grond van artikel 261 VWEU, van:
 - de geldboeten van 3 864 000 EUR en 7 154 000 EUR, respectievelijk door de leden 11 en 28 van artikel 2 van beschikking nr. C(2009) 8682 def. van de Europese Commissie van 11 november 2009 hoofdelijk aan Arkema France, CECA en Elf Aquitaine opgelegd, en
 - de geldboeten van 2 704 800 EUR en 5 007 800 EUR, respectievelijk door de leden 13 en 30 van artikel 2 van beschikking nr. C(2009) 8682 def. van de Europese Commissie van 11 november 2009 aan Elf Aquitaine opgelegd;
- in ieder geval de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vordert in onderhavige zaak de nietigverklaring van beschikking nr. C(2009) 8682 def. van 11 november 2009 in een procedure op grond van artikel 81 EG-Verdrag en artikel 53 EER-Verdrag (zaak COMP/38.589 — Thermische stabilisatoren), met betrekking tot afspraken, op de markten voor tinstabilisatoren en thermische stabilisatoren ESBO/Esters, betreffende de vaststelling van prijzen, de verdeling van markten en de uitwisseling van commercieel gevoelige informatie, voor het geheel van de EER, of, subsidiair, de nietigverklaring of de vermindering van de haar opgelegde geldboeten.

Het onderhavige beroep is primair gebaseerd op twee middelen tot nietigverklaring van de beschikking in haar geheel. Het eer-

ste middel betreft schending van de rechten van de verdediging van verzoekster. In het tweede middel stelt verzoekster dat de beschikking is aangetast door meerdere rechtsdwalingen met betrekking tot de toerekening van inbreuken die haar dochtervennootschap Arkema en haar kleindochtervennootschap CECA hebben begaan.

Het beroep is zowel subsidiair als meer subsidiair eveneens op twee middelen gebaseerd. In het derde middel roept verzoekster (subsidiair) een aantal rechtsdwalingen in die in ieder geval moeten leiden tot de nietigverklaring van de vier geldboeten die haar bij artikel 2 van de beschikking zijn opgelegd. In het vierde middel stelt verzoekster (subsidiair) dat, indien het Gerecht het derde middel zou aanvaarden, ook artikel 1 van de beschikking ten aanzien van haarzelf moet worden vernietigd. In het vijfde middel stelt zij (meer subsidiair) dat, indien het Gerecht het eerste onderdeel van het derde middel met betrekking tot de schending van de verjaringsregels zou verwerpen, ten minste artikel 1, lid 1, sub h, van de beschikking nietig zou moeten worden verklaard, in zoverre het stelt dat verzoekster tussen 16 maart 1994 en 31 maart 1996 de artikelen 81 EG en 53 EER in de sector tinstabilisatoren zou hebben geschonden. In het zesde middel is verzoekster (meer subsidiair) van mening dat, indien het Gerecht de twee middelen die primair worden aangevoerd, en het derde middel dat subsidiair wordt aangevoerd, zou verwerpen, de schending van de rechten van de verdediging op zijn minst zou moeten leiden tot het verminderen van de haar opgelegde geldboeten.

Beroep ingesteld op 2 februari 2010 — SIMS — Ecole de ski internationale/BHIM — SNMSF (esf école du ski français)

(Zaak T-41/10)

(2010/C 100/76)

Taal van het verzoekschrift: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Syndicat international des moniteurs de ski — Ecole de ski internationale (SIMS — Ecole de ski internationale) (Albertville, Frankrijk) (vertegenwoordiger: L. Raison-Rebufat, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Syndicat national des moniteurs du ski français (SNMSF) (Meylan, Frankrijk)

Conclusies

- beslissing R 235/2009-1 van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 11 november 2009 betreffende verzoekers beroep tot vernietiging van beslissing nr. 2557 C van de nietigheidsafdeling van het BHIM waarbij zijn vordering om op grond van schending van de bepalingen van artikel 7, lid 1, sub h en g, van verordening (EG) nr. 207/2009 het gemeenschapsmerk nr. 4 624 987 nietig te verklaren, werd afgewezen, in haar geheel herzien en vernietigen;
- voornoemd merk nr. 4 624 987 op twee gronden nietig verklaren:
 - schending van artikel 6 ter, lid 1, sub a en c, van het Verdrag van Parijs waarnaar artikel 7, sub h, van verordening nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 betreffende het gemeenschapsmerk uitdrukkelijk verwijst;
 - schending van artikel 52 van verordening nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 betreffende het gemeenschapsmerk dat naar artikel 7, lid 1, sub g, van de verordening verwijst;
- op grond van schending van artikel 51, lid 1, sub c, van verordening nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 betreffende het gemeenschapsmerk het voornoemd merk nr. 4 624 987 vervallen verklaren.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring is gevorderd: het beeldmerk „esf école du ski français” voor waren en diensten van de klassen 25, 28 en 41 (gemeenschapsmerk nr. 4 624 987)

Houder van het gemeenschapsmerk: Syndicat national des moniteurs de ski français

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: verzoekende partij

Beslissing van de nietigheidsafdeling: verwerping van de vordering tot nietigverklaring

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep van verzoekende partij

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub h en g, en artikel 51, lid 1, sub c, van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 29 januari 2010 — Elementis e.a./Commissie

(Zaak T-43/10)

(2010/C 100/77)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Elementis plc, Elementis Holdings Ltd, Elementis UK Ltd en Elementis Services Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: T. Wessely, A. de Brousse, E. Spinelli, advocaten, en A. Woods, solicitor)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van beschikking C(2009) 8682 def. van de Europese Commissie van 11 november 2009 (zaak COMP/38589 — warmtestabilisatoren), voor zover zij verzoeksters betreft;
- subsidiair, nietigverklaring of aanzienlijke verlaging van de bij deze beschikking aan verzoeksters opgelegde geldboeten;
- verwijzing van verweerster in de kosten, waaronder de kosten die verzoeksters hebben gemaakt in verband met de gehele of gedeeltelijke betaling van de geldboete;
- vaststelling van alle andere maatregelen die het Gerecht passend acht.

Middelen en voornaamste argumenten

Met hun beroep vorderen verzoeksters nietigverklaring ingevolge artikel 263 VWEU van beschikking C(2009) 8682 def. van de Commissie van 11 november 2009 (zaak COMP/38589 — warmtestabilisatoren), waarbij een aantal ondernemingen, waaronder verzoeksters, aansprakelijk zijn gesteld voor een inbreuk op artikel 81 EG (thans artikel 101 VWEU) en artikel 53 van de EER-Overeenkomst wegens deelneming aan twee kartels die de sector tinstabilisatoren en de sector ESBO/esters in de gehele EER bestreken.

Verzoeksters hebben de volgende middelen en voornaamste argumenten aangevoerd:

Ten eerste stellen verzoeksters dat de Commissie heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door in strijd met de voorschriften inzake verjaring in artikel 25, leden 5 en 6, van verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (thans artikelen 101 VWEU en 102 VWEU) (hierna: „verordening nr. 1/2003”) ⁽¹⁾ een beschikking vast te stellen waarbij zij aan verzoeksters een geldboete heeft opgelegd. Volgens artikel 25, lid 5, van verordening nr. 1/2003 bedraagt de absolute verjaringstermijn waarna de Commissie geen sancties wegens schending van de mededingingsregels meer mag opleggen, tien jaar vanaf de datum waarop de inbreuk is beëindigd. Derhalve is de beschikking, die meer dan elf jaar na de beëindiging van de inbreuk door verzoeksters (op 2 oktober 1998) is gegeven, in strijd met voormelde bepaling vastgesteld. Verder voeren verzoeksters aan dat het standpunt van de Commissie dat de geldboete ondanks het verstrijken van de termijn van tien jaar rechtmatig is, berust op een — volgens verzoeksters onjuiste — uitlegging erga omnes van de in artikel 25, lid 6, van verordening nr. 1/2003 bedoelde schorsing van de verjaring.

Ten tweede stellen verzoeksters dat de Commissie hun rechten van verdediging heeft geschonden aangezien de buitensporig lange duur van de fase betreffende het onderzoek naar de feiten verzoeksters heeft belet, hun rechten van verdediging in deze procedure doeltreffend uit te oefenen

Ten derde betogen verzoeksters dat de Commissie duidelijke fouten heeft gemaakt bij de berekening van de aan verzoeksters opgelegde geldboete omdat zij de geldboeten i) met betrekking tot de periode vóór de joint venture, en ii) ter afschrikking ten onrechte op de omzet van de Ackros Joint Venture in plaats van op de door verzoeksters behaalde omzet heeft gebaseerd. Volgens verzoeksters dienen de geldboeten met 50 % te worden verlaagd.

Ten vierde stellen verzoeksters dat de Commissie heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de beginselen van rechtszekerheid, persoonlijke verantwoordelijkheid en evenredigheid heeft geschonden omdat zij niet het bedrag heeft gespecificeerd van de (hoofdelijk aan verzoeksters opgelegde) geldboete, die door hen moet worden betaald.

⁽¹⁾ PB 2003, L 1, blz. 1.

Beroep ingesteld op 28 januari 2010 — GEA Group/Commissie

(Zaak T-45/10)

(2010/C 100/78)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: GEA Group AG (Bochum, Duitsland) (vertegenwoordigers: A. Kallmayer, I. du Mont en G. Schiffers, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van artikel 1, lid 2, van de beschikking, voor zover daarin wordt vastgesteld dat verzoekster inbreuk heeft gemaakt op artikel 101, lid 1, VWEU (ex artikel 81, lid 1, EG) en op artikel 53 van de EER-Overeenkomst;
- nietigverklaring van artikel 2 van de beschikking, voor zover verzoekster daarbij een geldboete wordt opgelegd;
- subsidiair, verkorting van de in artikel 1, lid 2, vastgestelde duur van de beweerdelijk door verzoekster gepleegde inbreuk en verlaging van de in artikel 2 van de beschikking aan verzoekster opgelegde geldboete;
- verwijzing van verweerster in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster komt op tegen beschikking C(2009) 8682 def. van de Commissie van 11 november 2009 (zaak COMP/38589 — warmtestabilisatoren). In de bestreden beschikking werden aan verzoekster en andere ondernemingen geldboeten wegens schending van artikel 81 EG en — sinds 1 januari 1994 — van artikel 53 van de EER-Overeenkomst opgelegd. Verzoekster heeft volgens de Commissie deelgenomen aan een reeks van overeenkomsten en/of onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de sector ESBO/esters in de EER, die bestonden in prijsstelling, verdeling van de markt met toewijzing van leveringsquota, verdeling en toewijzing van klanten alsmede uitwisseling van economisch gevoelige informatie, in het bijzonder over klanten, productie- en leveringshoeveelheden. Verzoekster is hoofdelijk aansprakelijk met twee andere ondernemingen, die rechtsopvolgers zijn van de ondernemingen die aan mededingingsversturende afspraken hebben deelgenomen.

Verzoekster voert tot staving van haar beroep drie middelen aan.

Met het eerste middel stelt verzoekster dat de Commissie ten onrechte heeft aangenomen dat verzoeksters rechtsvoorganger een beslissende invloed op de betrokken ondernemingen had. Verzoekster voert in dit verband aan dat de bestreden beschikking berust op onjuiste feitelijke vaststellingen en een onjuiste toepassing van de juridische voorwaarden voor de toerekening, met name van de voorwaarden voor het vermoeden van een beslissende invloed.

Als tweede middel voert verzoekster aan dat de bevoegdheid van de Commissie tot oplegging van een geldboete krachtens artikel 25, leden 1 en 5, van verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ is verjaard. Zij verklaart dienaangaande dat de Commissie voor de periode na 1996/97 en in elk geval voor 1999 en 2000 geen inbreuken door de betrokken ondernemingen heeft aangetoond. Voorts wordt gesteld dat de schorsing van de procedure door de Commissie naar aanleiding van het geding in de gevoegde zaken T-125/03 en T-253/03, Akzo Nobel Chemicals en Akcros Chemicals/Commissie, niet tot de schorsing van de verjaring jegens verzoekster heeft geleid.

Ten slotte stelt verzoekster in het kader van het derde middel schending van haar rechten van verdediging. Zij voert in dit verband aan dat de Commissie het onderzoek zonder opgaaf van reden meer dan vier jaar heeft geschorst, waardoor sinds het begin van het onderzoek ongeveer vijf jaar zijn verstreken totdat verzoekster is ingelicht, en ongeveer zes jaar totdat de mededeling van punten van bezwaar is meegedeeld. Bovendien heeft de Commissie nagelaten een onderzoek tegen de betrokken personen en de betrokken business unit in te stellen voor een volledige opheldering van de feiten. Verzoekster is de mening toegedaan dat de Commissie haar door dit verzuim niet in staat heeft gesteld ontlastend bewijs te verzamelen en doeltreffend verweer te voeren.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB 2003, L 1, blz. 1).

Beroep ingesteld op 28 januari 2010 — Faci/Commissie

(Zaak T-46/10)

(2010/C 100/79)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Faci SpA (Milaan, Italië) (vertegenwoordigers: S. Piccardo, S. Crosby en S. Santoro, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de bestreden beschikking nietig verklaren voor zover hierbij wordt vastgesteld dat verzoekster heeft samengespannen om prijzen vast te stellen, markten te verdelen door middel van verkoopquota, en afnemers toe te wijzen;
- de aan verzoekster opgelegde geldboete intrekken of aanzienlijk verlagen;
- de beschikking nietig verklaren, voor zover hierbij de oorspronkelijk voor Bärlocher berekende geldboete wordt verlaagd, of de toegepaste verlaging aanzienlijk verminderen;
- de Commissie verwijzen in verzoeksters kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vordert nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 11 november 2009 (Zaak nr. COMP/38.589-warmtestabilisatoren), voor zover de Commissie hierbij heeft vastgesteld dat verzoekster inbreuk heeft gepleegd op artikel 81 EG (thans artikel 101 VWEU) en artikel 53 EER-Overeenkomst, door samen te spannen om prijzen vast te stellen, markten te verdelen door middel van verkoopquota, en afnemers toe te wijzen in de ESBO/esters-sector. Subsidiair vordert verzoekster een aanzienlijke verlaging van de aan haar opgelegde geldboete.

Tot staving van haar vordering stelt verzoekster dat de Commissie algemene rechtsbeginselen heeft geschonden, kennelijke beoordelingsfouten heeft gemaakt, het beginsel van behoorlijk bestuur en het gelijkheidsbeginsel heeft geschonden, onbevoegd heeft gehandeld dan wel het beginsel van onverschuldigde mededinging heeft geschonden, de motiveringsplicht heeft geschonden, en de richtsnoeren van 2006 voor de berekening van geldboeten onjuist heeft toegepast. Verzoekster voert vier middelen aan:

- De Commissie heeft een kennelijke beoordelingsfout gemaakt, door aan het bewijs daterend van vóór verzoeksters deelname aan het kartel te weinig, en aan het andere bewijsmateriaal te veel gewicht te geven. Als gevolg daarvan is het belang van het feit dat een volledig functionerend hardcore kartel, bestaande in de vaststelling van prijzen, de verdeling van markten, de toewijzing van afnemers, schadelijke prijsstelling en zelfs frauduleuze omkoperij, reeds was beëindigd vóórdat verzoeksters deelname een aanvang nam, bij de berekening van de zwaarte van de door verzoekster gepleegde inbreuk niet juist beoordeeld.

- De Commissie heeft het gelijkheidsbeginsel geschonden door verzoekster op soortgelijke wijze te behandelen als de andere ondernemingen, terwijl zij in vergelijking met deze ondernemingen op grond van de zwaarte van de door haar gepleegde inbreuk wezenlijk anders had moeten worden behandeld. De Commissie heeft bij de vaststelling van de geldboete een bedrag in aanmerking genomen dat slechts 1 % afweek van het omzetcijfer in de desbetreffende markt, niettegenstaande het feit dat verzoekster minder inbreuken heeft gepleegd, die bovendien geen van allen een hardcore karakter hadden, en dat is vastgesteld dat de afspraken door verzoekster niet zijn uitgevoerd. Bovendien heeft de Commissie het discriminatieverbod geschonden door verzoekster pas veel later dan de andere ondernemingen mee te delen dat er een onderzoek naar haar was ingesteld, waardoor verzoekster is benadeeld.
- De Commissie heeft het beginsel van behoorlijk bestuur geschonden, vanwege de onredelijk lange duur van de administratieve procedure en de schorsing van de procedure voor het nemen van interlocutoire beslissing. Zij heeft het gelijkheidsbeginsel geschonden, aangezien verzoekster door de handelwijze van de Commissie op oneerlijke wijze is benadeeld: de aan verzoekster toegekende vermindering van de geldboete had aanzienlijk meer dan 1 % moeten bedragen.
- De Commissie betwist de verlaging (van meer dan 95 %) van de geldboete die aan Bärlocher, die een daadwerkelijke of potentiële concurrent is van verzoekster, is toegekend wegens het ontbreken van bevoegdheid, en wegens schending van het gelijkheidsbeginsel, in ruime zin, en van de motiveringsplicht. Volgens verzoekster komt de verlaging van de geldboete neer op een subsidie die kan leiden tot concurrentievervalsingen. Bovendien, of subsidiair, heeft de Commissie in de versie van de beschikking die aan verzoekster is betekend, niet de gronden aangegeven voor de verlaging, hetgeen neerkomt op schending van de motiveringsplicht.
- De aan verzoekster opgelegde geldboete is in strijd met de richtsnoeren van 2006 voor de berekening van geldboeten en de daarmee samenhangende beginselen. Bij het vaststellen van de geldboete heeft de Commissie onvoldoende rekening gehouden met het feit dat verzoekster, in tegenstelling tot de andere ondernemingen, niet heeft deelgenomen aan hardcore kartelinbreuken en zich op de relevante markt altijd concurrerend heeft gedragen. De zwaarte van verzoeksters inbreuk is onjuist beoordeeld, aangezien haar ten onrechte mededingingsverstoring gedrag is verweten. Voorts heeft de Commissie de rol die Faci daadwerkelijk heeft gespeeld onjuist beoordeeld en er geen rekening mee gehouden dat zij een kleine onderneming met weinig marktmacht is en dat zij, in vergelijking met de andere ondernemingen, niet in staat is de mededinging te schaden. Zij heeft dit niet op basis van punt 37 van de richtsnoeren van 2006 voor de berekening van geldboeten gecorrigeerd, zoals voor een rechtmatige toepassing van deze richtsnoeren is vereist.

Beroep ingesteld op 27 januari 2010 — Akzo Nobel e.a./Commissie

(Zaak T-47/10)

(2010/C 100/80)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Nederland), Akzo Nobel Chemicals GmbH (Düren, Duitsland), Akzo Nobel Chemicals BV (Amersfoort, Nederland), Akcros Chemicals Ltd (Stratford-upon-Avon, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: C. Swaak en Marc van der Woude, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- gehele of gedeeltelijke nietigverklaring van artikel 1, leden 1 en 2, van de bestreden beschikking; en/of
- verlaging van de bij artikel 2, leden 1 en 2, van de bestreden beschikking opgelegde geldboeten; en/of
- vaststelling dat Akzo Nobel Chemicals GmbH en Akzo Nobel Chemicals BV niet aansprakelijk kunnen worden gesteld voor de inbreuken vóór 1993, dat Akzo Nobel NV niet individueel en ook niet tezamen met andere ondernemingen van de Elementis-groep aansprakelijk kan worden gesteld voor de inbreuk in de periode 1987-1998;
- verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters vorderen nietigverklaring van beschikking C(2009) 8682 def. van de Commissie van 11 november 2009 (zaak COMP/38589 — warmtestabilisatoren), voor zover de Commissie verzoeksters aansprakelijk heeft gesteld voor een inbreuk op artikel 81 EG (thans artikel 101 VWEU) en op artikel 53 EER-Overeenkomst door heimelijke afspraken te maken over prijsstelling, toewijzing van markten door middel van verkoopquota, toewijzing van klanten en uitwisseling van gevoelige informatie, met name over klanten, productie en verkoopvolumes in de sector tinstabilisatoren. Subsidiair vorderen verzoeksters een aanzienlijke verlaging van de aan hen opgelegde geldboete.

Verzoeksters stellen dat de Commissie verschillende fouten, rehtens en feitelijk, heeft gemaakt door hen voor de inbreuken aansprakelijk te stellen, en baseren hun vorderingen op drie middelen.

Met het eerste middel betogen verzoeksters dat de Commissie de beginselen van administratieve zorgvuldigheid en redelijke termijn alsmede de rechten van verdediging heeft geschonden bij haar onderzoek naar de gestelde inbreuken met betrekking tot de sectoren tinstabilisatoren en ESBO/esters. De vertraging bij het onderzoek van de Commissie is geen schorsing in de zin van artikel 25, lid 6, van verordening nr. 1/2003 ⁽¹⁾. Bovendien stellen verzoeksters dat de Commissie hun rechten van verdediging heeft geschonden door hun geen inzage in alle ontlastende en belastende documenten in hun dossier te geven.

Met het tweede middel stellen verzoeksters dat de Commissie het bestaan van de inbreuken en hun aansprakelijkheid voor de gehele duur daarvan niet heeft aangetoond. Subsidiair betogen verzoeksters dat de Commissie voor een deel van de gestelde periode het bestaan van de inbreuk niet heeft bewezen, wat tot de berekening van een lagere geldboete had moeten leiden. De Commissie heeft de in artikel 25 van verordening nr. 1/2003 voorgeschreven verjaringstermijn van tien jaar geschonden en kan verzoeksters wegens verjaring geen enkele geldboete meer opleggen.

Verzoeksters' derde middel is subsidiair van aard en alleen relevant indien het Gerecht van oordeel is dat de Commissie niet wegens verjaring wordt belet tegen verzoeksters op te treden en/of dat de in het eerste middel geformuleerde inbreuken niet dienen te leiden tot de nietigverklaring van de gehele beschikking. Ten eerste heeft de Commissie Pure Chemicals Ltd en Akzo Nobel NV ten onrechte aansprakelijk gesteld voor het gedrag van Akcros Joint Venture, omdat laatstgenoemde alleen voor haar eigen mededingingsversturende gedrag aansprakelijk is. Ten tweede kan de Commissie met betrekking tot de periode vóór de Joint Venture wegens verjaring niet meer tegen Akzo Nobel Chemicals GmbH en Akzo Nobel Chemicals BV optreden. Verzoeksters voeren aan dat de Commissie de aansprakelijkheid van verzoeksters en de (ondernemingen van) de Elementis-groep voor de periode van de Joint Venture afzonderlijk had moeten bepalen. Voorts heeft de Commissie bij de berekening van de geldboeten de omzet van de Joint Venture ten onrechte tweemaal geteld.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB 2003, L 1, blz. 1).

**Hogere voorziening ingesteld op 2 februari 2010 door
Herbert Meister tegen de beschikking van het Gerecht
voor ambtenarenzaken van 30 november 2009 in zaak
F-17/09, Meister/BHIM**

(Zaak T-48/10 P)

(2010/C 100/81)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirant: Herbert Meister (Muchamiel, Spanje) (vertegenwoordiger: H.-J. Zimmermann, advocaat)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

— vernietiging van de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 30 november 2009 in zaak F-17/09, Meister/BHIM;

— verwijzing van de verwerende partij in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De hogere voorziening is gericht tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 30 november 2009 in zaak F-17/09, Meister/BHIM, waarbij rekwirants beroep kennelijk niet-ontvankelijk is verklaard.

Tot staving van zijn hogere voorziening betoogt rekwirant dat het beroep in eerste aanleg noodzakelijk was, aangezien de feiten rechtstreeks en objectief verband houden met het voorwerp van geschil in de eerdere gevoegde zaken F-138/06 en F-37/08, waarin ten tijde van de instelling van het beroep nog geen uitspraak was gedaan. Een niet-ontvankelijkverklaring a limine van het beroep in zaak F-17/09 zonder mondelinge behandeling is in strijd met het in artikel 6 EVRM neergelegde recht om te worden gehoord door de rechter. Voorts verwijt rekwirant het Gerecht voor ambtenarenzaken dat het zijn verzoek om de procedure, gelet op de instelling van hogere voorziening tegen de beslissing in zaak F-37/08, op te schorten, niet heeft ingewilligd. Ten slotte stelt hij dat het Gerecht voor ambtenarenzaken de feiten onvolledig en onjuist heeft geanalyseerd.

Beroep ingesteld op 5 februari 2010 — Footwear/BHIM — Reno Schuhcentrum (swiss cross FOOTWEAR)**(Zaak T-49/10)**

(2010/C 100/82)

*Taal van het verzoekschrift: Duits***Partijen**

Verzoekende partij: The Footwear Co. Ltd (Chai Wan, Hong Kong, China) (vertegenwoordigers: G. Griss en C. Loidl, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Reno Schuhcentrum GmbH (Thaleischweiler-Fröschen, Duitsland)

Conclusies

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 4 december 2009 in zaak R 1705/2008-4 vernietigen;
- de oppositie tegen inschrijving van het aangevraagde merk voor waren van de klassen 25 en 28 in haar geheel afwijzen;
- het Bureau gelasten het aangevraagde merk in te schrijven;
- het Bureau verwijzen in de kosten, daaronder begrepen de kosten die zijn opgekomen in procedure voor de oppositieafdeling en voor de kamer van beroep.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk „swiss cross FOOTWEAR” voor waren van de klassen 25 en 28 (aanvraag nr. 4686549)

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Reno Schuhcentrum GmbH

Oppositiemerk of -teken: Duits woordmerk „criss cross” nr. 30 229 875 voor waren van de klassen 14, 18, 25 en 28

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling en afwijzing van de gemeenschapsmerkaanvraag

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 ⁽¹⁾ doordat geen gevaar voor verwarring van de conflicterende merken bestaat.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Beroep ingesteld op 5 februari 2010 — Reisenthel/BHIM — Dynamic Promotion (Kratten en korven)**(Zaak T-53/10)**

(2010/C 100/83)

*Taal van het verzoekschrift: Duits***Partijen**

Verzoekende partij: Peter Reisenthel (Gilching, Duitsland) (vertegenwoordiger: E. Aliko Busse, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Dynamic Promotion Co. Ltd (Bangkok, Thailand)

Conclusies

- de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 6 november 2009 en 10 december 2009 in zaak R 621/2009-3 vernietigen;
- subsidiair, verzoeker herstel in de vorige toestand toekennen;
- het Bureau verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmodel waarvan nietigverklaring is gevorderd: gemeenschapsmodel nr. 217955-0001 voor „kratten (manden, kistjes) en korven”

Houder van het gemeenschapsmodel: Dynamic Promotion Co. Ltd

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmodel vordert: verzoeker

Beslissing van de nietigheidsafdeling: afwijzing van de vordering tot nietigverklaring

Beslissing van de kamer van beroep: niet-ontvankelijkverklaring van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van het recht om te worden gehoord en onjuiste uitoefening door de kamer van beroep van haar beoordelingsvrijheid.

Beroep ingesteld op 9 februari 2010 — Geemarc Telecom/BHIM — Audioline (AMPLIDECT)

(Zaak T-59/10)

(2010/C 100/84)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Geemarc Telecom International Ltd (Wanchai, Hong Kong) (vertegenwoordiger: G. Farrington, solicitor)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Audioline GmbH (Neuss, Duitsland)

Conclusies

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 20 november 2009 in zaak R 913/2009- 2 vernietigen;
- verweerder en de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep verwijzen in hun eigen kosten en in die van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring is gevorderd: het woordmerk „AMPLIDECT” voor waren van klassen 9 en 16

Houder van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Beslissing van de nietigheidsafdeling: afwijzing van de vordering tot nietigverklaring

Beslissing van de kamer van beroep: toewijzing van het beroep en bijgevolg nietigverklaring van het ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring is gevorderd

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening nr. 207/2009 van de Raad, op grond dat de kamer van beroep: i) er geen rekening mee heeft gehouden dat de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep geen bewijzen heeft overgelegd van het ontbreken van onderscheidend vermogen van het ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring is gevorderd, en ii) er geen rekening mee heeft gehouden dat het ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring is gevorderd een groter onderscheidend vermogen had verkregen door de omvang van het gebruik ervan. De kamer van beroep heeft zich niet beperkt tot het onderzoek van het bewijsmateriaal en de argumenten die partijen binnen de door kamer van beroep gestelde termijn hadden aangevoerd.

Beroep ingesteld op 10 februari 2010 — Jackson International/BHIM — Royal Shakespeare (ROYAL SHAKESPEARE)

(Zaak T-60/10)

(2010/C 100/85)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Jackson International Trading Company Kurt D. Brühl Gesellschaft m.b.H. & Co. KG (Graz, Oostenrijk) (vertegenwoordigers: S. Di Natale en H.G. Zeiner, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: The Royal Shakespeare Company (Stratford-upon-Avon, Verenigd Koninkrijk)

Conclusies

- vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 19 november 2009 in zaak R 317/2009-1, en
- verwijzing van verweerder en de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring is gevorderd: woordmerk „ROYAL SHAKESPEARE” voor waren en diensten van de klassen 32, 33 en 42

Houder van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Merkrecht van de partij die nietigverklaring vordert: gemeenschapswoordmerk „RSC-ROYAL SHAKESPEARE COMPANY” voor diensten van klasse 41; beeldmerk „RSC ROYAL SHAKESPEARE COMPANY”, dat in het Verenigd Koninkrijk is ingeschreven voor diensten van klasse 41; niet-ingeschreven merk „ROYAL SHAKESPEARE COMPANY”, dat in het Verenigd Koninkrijk in het economisch verkeer wordt gebruikt voor diverse diensten

Beslissing van de nietigheidsafdeling: afwijzing van de vordering tot nietigverklaring

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de beslissing van de nietigheidsafdeling en derhalve nietigverklaring van het ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring was gevorderd

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 5, van verordening nr. 207/2009 doordat de kamer van beroep ten onrechte heeft geconcludeerd dat was voldaan aan de voorwaarden voor toepassing van deze bepaling.

Beroep ingesteld op 8 februari 2010 — Victoria Sánchez/Parlement en Commissie

(Zaak T-61/10)

(2010/C 100/86)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (Sevilla, Spanje) (vertegenwoordiger: N. Domínguez Varela, advocaat)

Verwerende partijen: Europees Parlement en Europese Commissie

Conclusies

- vaststellen dat het stilzitten van het Europees Parlement en de Commissie bij de beantwoording van het bij brieven van 6 oktober 2009 ingediende verzoek in strijd is met het gemeenschapsrecht, en de betrokken instellingen aanmanen om te reageren.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker in de onderhavige zaak diende op 28 augustus 2008 bij de Commissie verzoekschriften van het Parlement een verzoekschrift in over een netwerk van corruptie dat in Spanje zou bestaan op het gebied van sociale zekerheid en volksgezondheid. Op 3 mei 2009 deelde de voorzitter van deze commissie hem mee dat zijn verzoekschrift niet verder werd behandeld.

Op 6 december 2009 richtte verzoeker een uitnodiging als bedoeld in artikel 265 VWEU aan het Europees Parlement en de Europese Commissie. Daarin verzocht hij:

- het Europees Parlement, de beslissing van de voorzitter van de Commissie verzoekschriften, waarvan hem op 3 mei 2009 kennis was gegeven, nietig te verklaren en te onderzoeken onder welke omstandigheden deze beslissing tot stand was gekomen;
- de Europese Commissie, ook een onderzoek naar de rechtsbedeling in Spanje te starten.

Aangezien verzoeker binnen de daartoe gestelde termijn geen antwoord ontving, heeft hij het onderhavige beroep wegens nalaten ingesteld.

Ter onderbouwing van zijn beroep voert verzoeker aan dat zijn grondrechten — met name het recht van petitie, het recht van gelijkheid voor de wet en het recht op non-discriminatie — zijn geschonden, alsmede dat in casu is voldaan aan de voorwaarden om de nalatigheid van de verwerende instellingen vast te stellen.

Beroep ingesteld op 11 februari 2010 — Spanje/Commissie

(Zaak T-65/10)

(2010/C 100/87)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: J. Rodríguez Cárcamo)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van beschikking nr. C(2009) 9270 def. van de Commissie van 30 november 2009 tot vermindering van de op grond van beschikking C(94) 3456 van 9 december 1994, FEDER nr. 94.11.09.001, toegekende bijstand uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) ten behoeve van het operationele programma „Andalusie-doelstelling 1 (1994-1999)” in Spanje, en
- verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep komt het Koninkrijk Spanje op tegen de bovengenoemde beschikking. Ter onderbouwing van zijn beroep voert de verzoekende staat de volgende middelen aan:

- schending van artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988 ⁽¹⁾, doordat in de bestreden beschikking is gebruikgemaakt van de methode van extrapolatie, terwijl dit artikel niet voorziet in de mogelijkheid om de bij concrete acties vastgestelde onregelmatigheden te extrapoleren naar alle acties die deel uitmaken van de uit de fondsen van het EFRO gefinancierde operationele programma's. De door de Commissie in de bestreden beschikking toegepaste correctie heeft geen rechtsgrondslag, aangezien de richtsnoeren van de Commissie van 15 oktober 1997 betreffende de netto financiële correcties in het kader van artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad, volgens het arrest van het Hof van Justitie van 6 april 2000, Koninkrijk Spanje/Commissie, C-443/97 ⁽²⁾, geen rechtsgevolgen ten aanzien van de lidstaten teweeg kunnen brengen en aangezien artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988 alleen betrekking heeft op de vermindering van de bijstand

indien het onderzoek een onregelmatigheid bevestigt, zodat geen correcties door extrapolatie kunnen worden toegepast;

- subsidiair, schending van artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988, gelezen in samenhang met het huidige artikel 4, lid 3, VEU (beginsel van loyale samenwerking), doordat de correctie door extrapolatie is toegepast ondanks het feit dat er geen tekortkomingen in het stelsel van beheer van, controle op of audit van de gewijzigde overeenkomsten aan het licht zijn gekomen, nu de voor het beheer bevoegde organen de Spaanse wettelijke regeling toepasten, met betrekking waartoe het Hof van Justitie niet heeft geoordeeld dat zij in strijd is met het recht van de Europese Unie. De naleving van het nationale recht door de beheerders kan — ook al leidt dit mogelijkwerijs tot de vaststelling door de Commissie van onregelmatigheden of concrete inbreuken op het recht van de Europese Unie — niet als basis dienen voor een extrapolatie wegens inefficiëntie van het stelsel van beheer, wanneer het Hof van Justitie niet heeft vastgesteld dat de door die organen toegepaste wet in strijd is met het recht van de Europese Unie en de Commissie geen niet-nakomingsprocedure krachtens artikel 258 VWEU heeft ingeleid;
- subsidiair, schending van artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988, doordat de steekproef die voor de toepassing van de financiële correctie door extrapolatie is gebruikt, niet representatief is. De Commissie trok de steekproef voor de toepassing van de extrapolatie aan de hand van een zeer klein aantal projecten (37 van 5 319), nam daarbij niet alle zwaartepunten van het operationele programma in aanmerking, hield rekening met uitgaven die de Spaanse autoriteiten eerder hadden ingetrokken, ging uit van de aangegeven uitgaven en niet van de toegekende bijstand, en maakte gebruik van een computerprogramma dat voor minder dan 85 % betrouwbaar was. Daardoor voldoet de steekproef niet aan de representativiteitsvoorwaarden die vervuld moeten zijn om als basis voor een extrapolatie te kunnen dienen;
- verjaring van de vervolging ingevolge artikel 3 van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995. ⁽³⁾ Ten slotte moet voor de verjaring van de onregelmatigheden worden gekeken naar het tijdstip waarop de Spaanse autoriteiten van het bestaan van onregelmatigheden op de hoogte zijn gebracht (hetgeen in oktober 2004 geschiedde, terwijl het in de meeste gevallen om in 1997, 1998 en 1999 begane onregelmatigheden ging), waarbij de in artikel 3 van verordening nr. 2988/95 gestelde termijn van vier jaar moet worden toegepast.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot de coördinatie van de bijstandsverlening uit de onderscheiden Structuurfondsen enerzijds en van die bijstandsverlening met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten anderzijds (PB L 74, blz. 1).

⁽²⁾ Jurispr. blz. I-2415.

⁽³⁾ Verordening betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen (PB L 312, blz. 1).

Beroep ingesteld op 17 februari 2010 — Spanje/Commissie**(Zaak T-67/10)**

(2010/C 100/88)

*Procestaal: Spaans***Partijen**

Verzoekende partij: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: M. Muñoz Pérez)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— nietigverklaring van beschikking C(2009) 9827 def. van de Commissie van 10 december 2009 betreffende de toepassing van financiële correcties op het aandeel van de afdeling „Oriëntatie” van het EOGFL binnen het operationele programma CCI 2000.ES.16.1.PO.007 (Spanje, Castilla en León) met betrekking tot de maatregel „verbetering van de verwerking en de afzet van landbouwproducten”, en

— verwijzing van de verwerende partij in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens het Koninkrijk Spanje moet de beschikking nietig worden verklaard op twee gronden.

Ten eerste is artikel 39 van verordening (EG) nr. 1260/1999 ⁽¹⁾ ten onrechte toegepast, aangezien er geen sprake is van de onregelmatigheden die de basis vormen voor de door de Commissie toegepaste financiële correctie, nu de Spaanse autoriteiten systematisch en op passende wijze controleerden of aan de in de artikelen 26 en 28 van verordening nr. 1257/1999 ⁽²⁾ bedoelde subsidiabiliteitsvoorwaarden was voldaan, alvorens de steun te verlenen. Voorts werd, anders dan de Commissie in de bestreden beschikking uiteenzet, met het controleplan dat door de Spaanse autoriteiten na het inspectiebezoek is vastgesteld, niet beoogd, achteraf het feit te verhelpen dat geen controles waren verricht, maar enkel te verifiëren of die controles doeltreffend waren.

Ten tweede is inbreuk gemaakt op het evenredigheidsbeginsel neergelegd in artikel 39, lid 3, van verordening (EG) nr. 1260/1999, gelezen in samenhang met de richtsnoeren tot vaststelling van de door de diensten van de Commissie toe te passen beginselen, criteria en indicatieve schalen voor

de bepaling van de in artikel 39, lid 3, van verordening (EG) nr. 1260/1999 ⁽³⁾ bedoelde financiële correcties, aangezien op basis van de door de Commissie vastgestelde onregelmatigheden — voor zover die zouden zijn begaan, wat door het Koninkrijk Spanje wordt betwist —, enkel een financiële correctie kan worden opgelegd ten belope van de schade die voor de fondsen van de Unie eventueel is kunnen ontstaan, dat wil zeggen een correctie van minder dan de toegepaste 5 %.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen (PB L 161 van 26.6.1999, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en intrekking van een aantal verordeningen (PB L 160 van 26.6.1999, blz. 80).

⁽³⁾ Besluit C(2001) 476 van 2 maart 2001.

Beroep ingesteld op 15 februari 2010 — Sphere Time/BHIM — Punch (horloges)**(Zaak T-68/10)**

(2010/C 100/89)

*Taal van het verzoekschrift: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Sphere Time société anonyme (Windhof, Luxemburg) (vertegenwoordiger: C. Jäger, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Punch, société par actions simplifiée (Nice, Frankrijk)

Conclusies

— de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 2 december 2009 in zaak R 1130/2008-3 vernietigen en verweerder gelasten de geldigheid van het bestreden gemeenschapsmodel te bevestigen;

— verweerder verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure en de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep verwijzen in de door verzoekster in de nietigheids- en de beroepsprocedure gemaakte kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmodel waarvan nietigverklaring is gevorderd: gemeenschapsmodel voor „horloges”

Houder van het gemeenschapsmodel: verzoekster

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmodel vordert: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Beslissing van de nietigheidsafdeling: nietigverklaring van het bestreden gemeenschapsmodel

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van de artikelen 4, 5 en 6 van verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad, aangezien de kamer van beroep ten onrechte heeft geoordeeld dat het bestreden model geen eigen karakter had en niet nieuw was; schending van artikel 61, lid 2, van verordening nr. 6/2002, aangezien de kamer van beroep verzoeksters argumenten en bewijselementen die tijdens de procedure zijn aangevoerd, onjuist heeft beoordeeld, de vrijheid van de ontwerper verkeerd heeft uitgelegd en haar beslissing heeft gebaseerd op een onjuiste beoordeling, waardoor zij haar bevoegdheid heeft misbruikt

Beroep ingesteld op 18 februari 2010 — IRO/Europese Commissie

(Zaak T-69/10)

(2010/C 100/90)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Industrie Riunite Odolesi SpA (IRO) (Via Brescia, Italië) (vertegenwoordigers: A. Giardina en P. Tomassi, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de bestreden beschikking nietig verklaren;
- subsidiair, de bij de bestreden beschikking opgelegde geldboete intrekken of verlagen;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn gelijk aan die in zaak T-55/10, SP/Commissie.

Verzoekster stelt meer bepaald:

- schending van de wet en bevoegdheidsoverschrijding, daar de Commissie de beschikking waarbij verzoekster is gesanctioneerd wegens deelname aan een vermeend prijskartel, heeft vastgesteld zonder alle bewijsstukken te hebben onderzocht, op grond dat de bijlagen bij de prijstabellen ontbraken;
- schending van de procedurevoorschriften die zijn vervat in verordening EG nr. 1/2003 ⁽¹⁾, aangezien de Commissie na de nietigverklaring van beschikking nr. C(2002) 5087 def. van 17 december 2002 door het Gerecht van eerste aanleg de beschikking heeft vastgesteld zonder bepaalde procedurefasen in acht te nemen, zoals de verzending van de mededeling van de punten van bezwaar aan de partijen en/of het horen van de partijen, alsmede zonder de nationale instanties erbij te betrekken, waardoor de gehele procedure van de Commissie onvolledig, inconsistent en onrechtmatig is en de rechten van verdediging van de gesanctioneerde ondernemingen zijn geschonden;
- onvoldoende onderzoek en gebrekkige motivering, omdat de Commissie de gedurende het onderzoek inzake de omvang van de relevante markt gedane vaststellingen en de gevolgen van het vermeende kartel verkeerd heeft beoordeeld.

Subsidiair vordert verzoekster de intrekking of de verlaging van de bij de bestreden beschikking opgelegde geldboete.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1 van 4.1.2003, blz. 1).

Beroep ingesteld op 19 februari 2010 — Feralpi/Europese Commissie

(Zaak T-70/10)

(2010/C 100/91)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Feralpi Holding SpA (Brescia, Italië) (vertegenwoordigers: G. Roberti, I. Perego, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de bestreden beschikking nietig verklaren.
- de bij de bestreden beschikking opgelegde geldboete nietig verklaren of verminderen.
- de verwerende partij verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Feralpi Holding voert de volgende middelen aan ter ondersteuning van haar beroep:

- Schending van het collegialiteitsbeginsel, voor zover de Commissie aan het College van Commissarissen niet een tekst van de bestreden beschikking heeft voorgelegd waarin alle noodzakelijke elementen, feitelijk en rechtens, waren opgenomen.
- Onjuiste keuze van de rechtsgrondslag. De Commissie mocht de bestreden beschikking, waarin schending van artikel 65 EGKS wordt vastgesteld, niet baseren op verordening nr. 1/2003 ⁽¹⁾, toen het EGKS-Verdrag eenmaal was afgelopen.
- Schending van de rechten van verweer. Op dit punt wordt betoogd dat de Commissie Feralpi Holding geen mededeling van punten van bezwaar heeft toegezonden en haar niet in staat heeft gesteld haar rechten van verweer uit te oefenen. Voorts heeft de Commissie Feralpi Holding te korte termijnen gesteld en haar in de uitoefening van het haar toekomende recht op toegang belemmerd.
- Schending van de criteria voor toerekening van de inbreuk. Volgens verzoekster heeft de Commissie de inbreuk ten onrechte aan Feralpi Holding toegerekend, zonder rekening te houden met de wijzigingen die in de tussentijd in haar ondernemingsstructuur zijn doorgevoerd.
- Daarnaast wordt betoogd dat de Commissie, door geen rekening te houden met de bestaande substitueerbaarheid tussen betonstaal en andere producten van de staalindustrie, zoals balken en staalmatten, de relevante markt onjuist heeft afgebakend en ongemotiveerd voorbij is gegaan aan de communautaire dimensie van de relevante geografische markt.
- Ook wordt te kennen gegeven dat de Commissie de in de beschikking onderzochte gedragingen als één voortdurende inbreuk op de communautaire mededingingsregels heeft ge-

kwalificeerd, en de deelname aan deze inbreuk aan Feralpi Holding heeft toegeschreven, waardoor zij artikel 65 EGKS heeft geschonden en de feiten verkeerd heeft beoordeeld.

Ten slotte stelt verzoekster dat verweerster het bedrag van de geldboete onjuist heeft berekend.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1 van 4.1.2003, blz. 1)

Beroep ingesteld op 18 februari 2010 — Xeda International en Pace International/Commissie

(Zaak T-71/10)

(2010/C 100/92)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Xeda International (Saint Andiol, Frankrijk) en Pace International LLC (Seattle, Verenigde Staten van Amerika) (vertegenwoordigers: C. Mereu en K. Van Maldegem, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het beroep ontvankelijk en gegrond verklaren;
- de bestreden beschikking nietig verklaren;
- de Commissie in alle kosten verwijzen;
- elke andere maatregel gelasten die rechtens noodzakelijk is.

Middelen en voornaamste argumenten

Met hun beroep vorderen verzoeksters nietigverklaring van beschikking nr. 2009/859/EG van de Commissie van 30 november 2009 betreffende de niet-opneming van difenylamine in bijlage I bij richtlijn 91/414/EEG van de Raad en de intrekking van de toelatingen voor gewasbeschermingsmiddelen die deze stof bevatten [Kennisgeving geschied onder nummer C(2009) 9262] (PB L 314, blz. 79).

Volgens verzoeksters zal de eerste verzoekster door de bestreden beschikking geen difenylamine en middelen op basis van difenylamine meer kunnen verkopen in de Europese Unie en zal zij haar productregistraties in de lidstaten verliezen per 30 mei 2010.

Verzoeksters stellen dat de bestreden beschikking onrechtmatig is, omdat zij is gebaseerd op een wetenschappelijk en juridisch onjuiste beoordeling van difenylamine. Zij schendt het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en secundair EU-recht.

Samengevat betogen verzoeksters dat de bestreden beschikking het gebruik van difenylamine in gewasbeschermingsmiddelen verbiedt op basis van drie in punt 5 van de considerans van de beschikking genoemde wetenschappelijke problemen, die elk door verzoeksters afdoende werden beantwoord dan wel geen probleem waren dat niet-opneming kan rechtvaardigen.

Voorts voeren verzoeksters aan dat de Commissie hun rechten van de verdediging heeft geschonden, doordat zij hen niet in de gelegenheid heeft gesteld gebruik te maken van de mogelijkheid om hun dossier in te trekken en een nieuw dossier in te dienen, en aldus te beschikken over een langere periode van geleidelijke eliminatie, zoals die gold voor andere stoffen die deel uitmaakten van hetzelfde reguleringsproces.

Hogere voorziening ingesteld op 17 februari 2010 door Apostolov tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 15 december 2009 in zaak F-8/09, Apostolov/Commissie

(Zaak T-73/10 P)

(2010/C 100/93)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Svetoslav Apostolov (Saarwellingen, Duitsland)
(vertegenwoordiger: D. Schneider-Addae-Mensah, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

— de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 15 december 2009 in zaak F-8/09 vernietigen;

— het in de brief van 23 oktober 2008 vervatte besluit van de Europese Commissie nietig verklaren;

— de Europese Commissie en haar gespecialiseerde diensten, met name het Europees bureau voor personeelsselectie (EPSO), verplichten om de antwoorden die rekwirant heeft gegeven op de vragen 9, 30 en 32 van de competentietest van 14 december 2007 als correct aan te merken;

— subsidiair, verzoeker toestaan om de competentietest nogmaals af te leggen;

— meer subsidiair, de zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie, en

— de Europese Commissie verwijzen in de kosten van de onderhavige zaak en in die van de procedure voor het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie.

Middelen en voornaamste argumenten

Deze hoge voorziening is gericht op de vernietiging van de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie van 15 december 2009 in zaak F-8/09, *Apostolov/Commissie*, waarbij dat Gerecht rekwirants beroep, strekkende tot nietigverklaring van een besluit van de Commissie van 21 oktober 2008, waarbij het Europees bureau voor personeelsselectie (EPSO) zijn klacht had afgewezen tegen het besluit van 25 april 2008 waarbij hem was meegedeeld dat de cijfers die hij had behaald in de selectietests die werden gehouden in verband met de oproep voor het indienen van blijken van belangstelling EPSO/CAST27/4/07 onvoldoende waren om hem op te nemen in de databank van geslaagde kandidaten, niet-ontvankelijk heeft verklaard.

Tot staving van zijn hogere voorziening stelt rekwirant primair dat er sprake was van verwarring met betrekking tot de termijn voor instelling van zijn beroep en er dus sprake was van een verschoonbare dwaling, waardoor zijn op 9 juli 2009 bij het Gerecht voor ambtenarenzaken ingestelde beroep ontvankelijk was.

Rekwirant stelt voorts dat het EPSO verschillende antwoorden die hij heeft gegeven in het kader van de selectietest in verband met de oproep voor het indienen van blijken van belangstelling EPSO/CAST27/4/07, kennelijk onjuist heeft beoordeeld. Ook heeft het EPSO een volledig onjuiste procedure van het testen van kandidaten gekozen om een correcte selectieprocedure te verzekeren.

Beroep ingesteld op 16 februari 2010 — Flaco Geräte/BHIM — Delgado Sánchez (FLACO)

(Zaak T-74/10)

(2010/C 100/94)

*Taal van het verzoekschrift: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Flaco Geräte GmbH (Gütersloh, Duitsland)
(vertegenwoordiger: M. Wirtz, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Jesús Delgado Sánchez (Socuellamos, Spanje)

Conclusies

— de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 23 november 2009 in zaak R 86/2009-2 vernietigen;

— verweerder verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „FLACO” voor waren van de klassen 7, 8, 9 en 11

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Oppositiemerk of -teken: Spaans merk „FLACO”, voor waren van klasse 7

Beslissing van de oppositieafdeling: gedeeltelijke weigering van de inschrijving als gemeenschapsmerk

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad, aangezien de kamer van beroep ten onrechte rekening heeft gehouden met een verkeerde vertaling van de waren waarop het oppositiemerk betrekking heeft; schending van artikel 42, leden 2 en 3, van verordening nr. 207/2009, aangezien de kamer van beroep geen rekening heeft gehouden met de door verzoekster opgeworpen exceptie van niet-gebruik.

Beroep ingesteld op 24 februari 2010 — Tempus Vade/BHIM — Palacios Serrano (AIR FORCE)

(Zaak T-81/10)

(2010/C 100/95)

*Taal van het verzoekschrift: Spaans***Partijen**

Verzoekende partij: Tempus Vade, S.L. (Madrid, Spanje) (vertegenwoordiger: A. Gómez López, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Palacios Serrano (Alcobendas, Spanje)

Conclusies

— de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 7 januari 2010 in zaak R 944/2006-1, waarbij de beslissing van de oppositieafdeling van het BHIM van 28 mei 2008 in oppositieprocedure nr. B 1009607 is vernietigd, onverenigbaar met verordening (EG) nr. 207/2009 inzake het gemeenschapsmerk verklaren, en derhalve gemeenschapsmerk nr. 5 016 704 AIRFORCE inschrijven in klasse 14.

— verklaren dat inschrijving van gemeenschapsmerk nr. 5 016 704 AIR FORCE in klasse 14 moet worden geweigerd op grond van het verbod dat is neergelegd in de artikelen 8, lid 1, sub b, en 8, lid 5, van de verordening inzake het gemeenschapsmerk;

— verweerder en in voorkomend geval interveniënt verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Juan Palacios Serrano

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „AIR FORCE” (aanvraagnr. 5 016 704), voor waren van klasse 14

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: gemeenschapswoordmerk „TIME FORCE” (aanvraagnr. 395 657), voor waren van de klassen 14, 18 en 25, en vier andere gemeenschapsbeeldmerken die het woord-element „TIME FORCE” bevatten: aanvraagnr. 398 776, voor waren van de klassen 14, 18 en 25, aanvraagnr. 3 112 133, voor waren van de klassen 3, 8, 9, 14, 18, 25, 34, 35 en 37, en aanvraagnr. 1 998 375 en 2 533 667, voor waren van klasse 14

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie in haar geheel

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de bestreden beslissing en afwijzing van de oppositie

Aangevoerde middelen: onjuiste toepassing van artikel 8, leden 1, sub b, en 5 van verordening nr. 207/2009 inzake het gemeenschapsmerk.

Beroep ingesteld op 19 februari 2010 — Riva Fire/ Europese Commissie

(Zaak T-83/10)

(2010/C 100/96)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Riva Fire SpA (Milaan, Italië) (vertegenwoordigers: M. Merola, M. Pappalardo, T. Ubaldi, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

Primair:

— de beschikking in haar geheel nietig verklaren voor zover uit het voorafgaande onderzoek blijkt dat met het oog op de vaststelling daarvan door het College van Commissarissen, aan dit laatste niet alle elementen, feitelijk en rechtens, zijn voorgelegd die aan die beschikking ten grondslag zijn gelegd;

— in elk geval artikel 1 van de beschikking nietig verklaren voor zover daarin wordt verklaard dat verzoekster heeft deelgenomen aan een voortdurende overeenkomst en/of onderling afgestemde feitelijke gedraging betreffende betonstaal in staven of ringen, die ertoe strekte of tot gevolg heeft gehad dat de prijzen werden bepaald en de productie of de afzet op de gemeenschappelijke markt werd beperkt en/of beheerst;

— dientengevolge artikel 2 van de beschikking van de Commissie nietig verklaren voor zover daarin aan verzoekster een geldboete van 26,9 miljoen EUR is opgelegd.

Subsidiair:

— het bedrag van de geldboete van 26,9 miljoen EUR die in artikel 2 van de beschikking aan verzoekster is opgelegd, verminderen en opnieuw vaststellen.

En in elk geval,

— de verwerende partij verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster streeft de nietigverklaring na van beschikking C(2009) 7492 def. van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 30 september 2009 inzake schending van artikel 65 van het EFKS-Verdrag (COMP/37.956 — Betonstaal, nieuwe beschikking), zoals aangevuld en gewijzigd bij beschikking C(2009) 9912 def. van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 8 december 2009. Ter ondersteuning van haar beroep roept de onderneming acht middelen in.

Met haar eerste middel voert verzoekster de onbevoegdheid van de Commissie aan om ook na afloop van het EGKS-Verdrag een inbreuk op artikel 65, lid 1, EGKS vast te stellen betreffende feiten die binnen de werkingssfeer van die bepaling vielen en deze te beboeten op basis van de artikelen 7, lid 1, en 23, lid 2, van verordening 1/2003 (¹), ondanks dat deze bepalingen enkel verwijzen naar inbreuken op de artikelen 81 en 82 EG (thans de artikelen 101 en 102 VWEU).

Met haar tweede middel stelt verzoekster dat de bestreden beschikking artikel 10, leden 3 en 5, van verordening (EEG) nr. 17/62 ⁽²⁾ en artikel 14, leden 1 en 3, van verordening (EG) nr. 1/2003 schendt, aangezien uit de beschikking niet blijkt of de Commissie op regelmatige wijze het advies heeft ingewonnen van het adviescomité zoals in eerdergenoemde artikelen is voorgeschreven en of dit comité alle inlichtingen heeft gekregen die noodzakelijk zijn voor een volledige beoordeling van de inhoud van de inbreuk die aan de onderneming waaraan de beschikking is gericht, wordt tegengeworpen.

Met haar derde middel betoogt verzoekster dat de Commissie artikel 36, lid 1, EGKS heeft geschonden aangezien zij, door te weigeren de criteria bekend te maken die zij heeft gebruikt om de op te leggen geldboeten te bepalen, de mogelijkheid van de geadresseerden van de mededeling van punten van bezwaar om hun opmerkingen te maken, heeft beperkt.

Met het vierde middel voert verzoekster aan dat de bestreden beschikking de artikelen 10 en 11 van verordening (EG) nr. 773/2004 van de Commissie ⁽³⁾, zoals volledig door de Commissie herzien, en de rechten van verweer van de betrokken ondernemingen heeft geschonden, omdat, volgend op de nietigverklaring van de oorspronkelijke beschikking van de Commissie door het Gerecht, de Commissie de bestreden beschikking opnieuw heeft vastgesteld zonder de ondernemingen een daaraan voorafgaande mededeling van punten van bezwaar toe te zenden.

Met het vijfde middel roept verzoekster een ontoereikende en tegenstrijdige motivering van de beschikking in, voor zover daarin enerzijds de relevante geografische markt beperkt is tot het grondgebied van de Italiaanse Republiek, en anderzijds wordt betoogd dat de vermeende inbreuk het communautaire handelsverkeer ongunstig kan beïnvloeden ter fine van de toepassing van het *lex mitior*-beginsel.

Met het zesde middel voert verzoekster aan dat de analyses van de Commissie, zoals uiteengezet in de beschikking, gebrekkig zijn nu daarin enkele feiten verkeerd zijn beoordeeld, waardoor artikel 65 EGKS verkeerd is toegepast met betrekking tot verschillende aspecten van de bestreden inbreuk, waaronder met name de delen van de inbreuk betreffende de vaststelling van de basisprijzen van staal, de vaststelling van de prijzen van de diametertoeslag, evenals de beperking of beheersing van de productie en/of afzet.

Met het zevende middel betoogt verzoekster dat de bestreden beschikking onjuist is en ontoereikend is gemotiveerd (mede door gebrekkig onderzoek) op het punt van de toerekening aan verzoekster van de inbreuk in zijn geheel.

Met het achtste middel voert verzoekster schending aan van artikel 23, lid 2, van verordening (EG) nr. 1/2003, van de

Mededeling van de Commissie inzake clementie van 1996 en de Richtsnoeren van de Commissie voor de berekening van geldboeten van 1998.

-
- (¹) Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1 van 4.1.2003, blz. 1)
- (²) Verordening nr. 17 van de Raad, Eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag (PB 1962, 13, blz. 204).
- (³) Verordening (EG) nr. 773/2004 van de Commissie van 7 april 2004 betreffende procedures van de Commissie op grond van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 123 van 27.4.2004, blz. 18)
-

Beroep ingesteld op 18 februari 2010 — Alfa Acciai/ Europese Commissie

(Zaak T-85/10)

(2010/C 100/97)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Alfa Acciai SpA (Brescia, Italië) (vertegenwoordigers: D. Fosselard, S. Amoroso, L. Vitolo, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

Beschikking C(2009) 7492 def. van de Commissie van 30 september 2009, COMP/37.956 Betonstaal, nieuwe beschikking („beschikking”), zoals aangevuld en vervolledigd bij beschikking C(2009) 9912 def. van de Commissie van 8 december 2009 („aanvulling”), nietig verklaren voor zover daarin een inbreuk op artikel 65 EGKS door Alfa Acciai SpA wordt vastgesteld en aan deze laatste een geldboete van 7,175 miljoen EUR wordt opgelegd;

Zo niet:

— artikel 2 van de beschikking, waarbij aan verzoekster de geldboete wordt opgelegd, nietig verklaren;

Subsidiair:

— het bedrag van de geldboete verlagen;

— de verwerende partij verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn vergelijkbaar met die welke zijn aangevoerd in zaken T-70/10, Feralpi Holding Spa/Commissie, en T-83/10, Riva Fire Spa/Commissie.

Verzoekster geeft meer bepaald te kennen:

- Onbevoegdheid van de Commissie om een inbreuk op artikel 65 van het EGKS-Verdrag te beboeten na afloop van dit Verdrag en in elk geval om de artikelen 7, lid 1, en 23, lid 2, van verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ als rechtsgrondslag te gebruiken.
- Schending van verzoeksters rechten van verweer in de loop van de administratieve procedure doordat de Commissie haar niet een nieuwe mededeling van punten van bezwaar heeft toegezonden, maar zich ertoe heeft beperkt om bij brief haar voornemen te kennen te geven om de beschikking opnieuw vast te stellen. De lidstaten zijn niet gehoord en hebben evenmin deelgenomen aan een afsluitende hoorzitting, terwijl verzoekster in de feitelijke onmogelijkheid is gebracht haar eigen standpunt in het licht van de hernieuwde vaststelling van de beschikking kenbaar te maken.
- Schending van artikel 65, lid 1, van het EGKS-Verdrag daar de in de beschikking omschreven feiten niet een enkele en voortdurende inbreuk opleveren.
- Schending van de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, sub a, van verordening (CE) nr. 1/2003 worden opgelegd, alsook schending van het gelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel bij de beoordeling van het gedrag van verzoekster en de vaststelling van het bedrag van de geldboete.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1 van 4.1.2003, blz. 1)

Beroep ingesteld op 23 februari 2010 — Chestnut Medical Technologies/BHIM (PIPELINE)

(Zaak T-87/10)

(2010/C 100/98)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Chestnut Medical Technologies, Inc. (Menlo Park, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: R. Kunz-Hallstein, H. Kunz-Hallstein, lawyers)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 10 december 2009 in zaak R 968/2009-2 vernietigen;
- het Bureau verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: het woordmerk „PIPELINE” voor waren van klasse 10

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de gemeenschapsmerkaanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub c, van verordening nr. 207/2009 van de Raad, op grond dat de kamer van beroep ten onrechte heeft geoordeeld dat het betrokken gemeenschapsmerk onderscheidend vermogen heeft; schending van artikel 75 van verordening nr. 207/2009, op grond dat de kamer van beroep voorbij is gegaan aan door verzoekster aangevoerde argumenten en aldus haar verplichting tot motivering van haar beslissing niet is nagekomen.

Beroep ingesteld op 24 februari 2010 — Hongarije/Commissie

(Zaak T-89/10)

(2010/C 100/99)

Procestaal: Hongaars

Partijen

Verzoekende partij: Hongaarse Republiek (vertegenwoordigers: J. Fazekas, M. Z. Fehér, K. Szíjjártó, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- artikel 1, leden 3 en 4, en de bijlagen I, punt 3.3, en II van beschikking C(2009) 10151 van de Commissie van 14 december 2009 betreffende het omvangrijke project „Traject van de autosnelweg M43 tussen Szeged en Makó”, dat deel uitmaakt van het operationele programma „Transport”, dat ter bereiking van de convergentiedoelstellingen structurele steun van de Unie beoogt te verlenen via het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en het Cohesiefonds, nietig verklaren, voor zover deze bepalingen btw-betalingen van de subsidiabele uitgaven uitsluiten;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vordert gedeeltelijke nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 14 december 2009 betreffende het omvangrijke project „Traject van de autosnelweg M43 tussen Szeged en Makó”, dat deel uitmaakt van het operationele programma „Transport”, dat ter bereiking van de convergentiedoelstellingen communautaire structurele steun beoogt te verlenen via het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en het Cohesiefonds. In deze beschikking zette de Commissie het licht op groen voor de betaling van een bijdrage uit het Cohesiefonds voor dit grote project. In de rubriek „Niet-subsidiabele uitgaven” van bijlage I bij de bestreden beschikking heeft de Commissie het voorstel van de Hongaarse administratie verworpen om btw-betalingen in het kader van dit project onder de subsidiabele uitgaven op te nemen.

Ter onderbouwing van haar beroep stelt verzoekster dat de Commissie bij de vaststelling van de bestreden beschikking de bepalingen van het recht van de Europese Unie, met name artikel 56, lid 4, van verordening (EG) nr. 1083/2006 ⁽¹⁾ en artikel 3 van verordening (EG) nr. 1084/2006 ⁽²⁾ heeft geschonden.

Verzoekster merkt op dat artikel 3, sub e, van verordening nr. 1084/2006 duidelijk bepaalt dat terugvorderbare btw niet in aanmerking komt voor een bijdrage uit het Cohesiefonds. Volgens haar volgt ondubbelzinnig uit deze bepaling dat niet-terugvorderbare btw wel voor steun in aanmerking komt. Bijgevolg had de Commissie, gelet op het feit dat de begunstigde van het project waarop de bestreden beschikking betrekking heeft, volgens het recht van de Unie of de nationale regelgeving

inzake btw geen belastingplichtige is, in deze beschikking btw-uitgaven niet van de steun mogen uitsluiten.

Voorts stelt verzoekster dat de Commissie de lidstaten bij de bestreden beschikking de hun bij artikel 56, lid 4, van verordening nr. 1083/2006 verleende bevoegdheden heeft ontnomen door uitgaven die verordening nr. 1084/2006 niet onder de subsidiabele uitgaven heeft opgenomen, maar die de overeenkomstige nationale wetgeving uitdrukkelijk als subsidiabele uitgaven beschouwt, niet als subsidiabele uitgaven te beschouwen.

Voorts komt het standpunt van de Commissie dat de door de begunstigde van de steun gedragen btw „terugvorderbaar” is via de btw die de exploitant van de door de begunstigde aangelegde infrastructuur samen met de te betalen prijs in rekening brengt, neer op een zeer ruime opvatting van het begrip „terugvorderbare btw” in de zin van artikel 3, sub e, van verordening nr. 1084/2006, die geen steun vindt in de formulering van deze bepaling, los van het feit dat dit criterium ook in strijd is met het recht van de Unie inzake btw.

Ten slotte stelt verzoekster dat noch verordening nr. 1083/2006 noch verordening nr. 1084/2006 aldus kan worden uitgelegd dat de Commissie bij de beoordeling van de subsidiabele uitgaven, daaronder begrepen de subsidiabele btw, haar beslissing kan baseren op het feit dat de lidstaat voor een andere wettelijke oplossing voor de ontwikkeling van het project en het beheer van de infrastructuur had kunnen opteren. Volgens verzoekster behoort het tot de wezenlijke bevoegdheid van de lidstaten om het beheer van de nationale infrastructuur en van de hiermee verband houdende openbare diensten te organiseren. Voor zover is voldaan aan de vereisten die in het recht van de Unie zijn vastgesteld, dient de Commissie de door de lidstaat gemaakte keuze dus te eerbiedigen, ook al heeft dit gevolgen voor de kwalificatie van subsidiabele uitgaven naargelang de begunstigde al dan niet de hoedanigheid van belastingplichtige heeft.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad van 11 juli 2006 houdende algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1260/1999 (PB L 210, blz. 25).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1084/2006 van de Raad van 11 juli 2006 tot oprichting van het Cohesiefonds en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1164/94 (PB L 210, blz. 79).

GERECHT VOOR AMBTENARENZAKEN

Beroep ingesteld op 15 januari 2010 — AB/Europese Commissie

(Zaak F-3/10)

(2010/C 100/100)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: AB (Brussel, België) (vertegenwoordiger: S. Pappas)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit van de delegatie van de Europese Commissie in Laos van 4 februari 2009 waarbij verzoeker is meegedeeld dat zijn arbeidsovereenkomst van arbeidscontractant niet zou worden verlengd en van het in antwoord op de klacht gegeven besluit van het tot het aangaan van aanstellingsovereenkomsten bevoegd gezag

Conclusies van de verzoekende partij

— nietigverklaring van de bestreden besluiten, zodat verzoeker opnieuw zal worden tewerkgesteld bij het directoraat-generaal RELEX of bij de Europese dienst voor extern optreden die met ingang van 1 april 2010 zal worden opgericht;

— verwijzing van de verwerende partij in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 19 januari 2010 — Garcia Lledo e.a./BHIM

(Zaak F-7/10)

(2010/C 100/101)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Inès Garcia Lledo (Alicante, Spanje) en anderen (vertegenwoordigers: S. Orlandi, A. Coolen, H.-N. Louis, E. Marchal, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van de besluiten van de voorzitter van het BHIM om verzoekers' aanstelling als tijdelijk functionaris te beëindigen op grond dat zij niet zijn geslaagd voor een algemeen vergelijkend onderzoek

Conclusies van de verzoekende partijen

— nietigverklaring van de besluiten van de voorzitter van het BHIM van 12 maart 2009 om verzoekers' aanstelling als tijdelijk functionaris te beëindigen;

— verwijzing van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 25 januari 2010 — Gheysens/Raad

(Zaak F-8/10)

(2010/C 100/102)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Johan Gheysens (Mechelen, België) (vertegenwoordigers: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit van de Raad om verzoekers overeenkomst niet te verlengen en, dientengevolge, zijn arbeidsverhouding met de Raad te beëindigen

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het besluit om verzoekers overeenkomst na 30 september 2009 niet te verlengen en van de weigering om enige maatregel te treffen om de administratieve situatie van verzoeker, die sinds 16 jaar permanente werkzaamheden voor de instelling uitoefent, te regulariseren;
- verwijzing van de Raad van de Europese Unie in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 29 januari 2010 — Hecq/Commissie**(Zaak F-10/10)**

(2010/C 100/103)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: André Hecq (Chaumont-Gistoux, België) (ver-
tegenwoordiger: L. Vogel, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit van de Commissie houdende afwijzing van een verzoek om 100 % vergoeding van bepaalde ziektekosten te krijgen

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het stilzwijgend besluit dat het TABG op 7 april 2009 genomen zou hebben en waarbij verzoekers verzoek van 7 december 2008 om krachtens artikel 73 van het Statuut volledige vergoeding te krijgen van drie medische verrichtingen, namelijk een consult van een psychiater op 6 oktober 2008, door diezelfde psychiater voorgeschreven en op 21 oktober 2008 aan verzoeker afgegeven medicijnen alsmede een consult van een arts op 1 december 2008, is afgewezen;
 - voor zover nodig, nietigverklaring van het besluit van het TABG van 20 oktober 2009 houdende afwijzing van verzoekers op 25 juni 2009 ingediende klacht tegen het stilzwijgend besluit van 7 april 2009;
 - verwijzing van de Europese Commissie in de kosten van de procedure.
-

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2010/C 100/91	Zaak T-70/10: Beroep ingesteld op 19 februari 2010 — Feralpi/Europese Commissie	61
2010/C 100/92	Zaak T-71/10: Beroep ingesteld op 18 februari 2010 — Xeda International en Pace International/Commissie	62
2010/C 100/93	Zaak T-73/10 P: Hogere voorziening ingesteld op 17 februari 2010 door Apostolov tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 15 december 2009 in zaak F-8/09, Apostolov/Commissie	63
2010/C 100/94	Zaak T-74/10: Beroep ingesteld op 16 februari 2010 — Flaco Geräte/BHIM — Delgado Sánchez (FLACO)	64
2010/C 100/95	Zaak T-81/10: Beroep ingesteld op 24 februari 2010 — Tempus Vade/BHIM — Palacios Serrano (AIR FORCE)	64
2010/C 100/96	Zaak T-83/10: Beroep ingesteld op 19 februari 2010 — Riva Fire/Europese Commissie	65
2010/C 100/97	Zaak T-85/10: Beroep ingesteld op 18 februari 2010 — Alfa Acciai/Europese Commissie	66
2010/C 100/98	Zaak T-87/10: Beroep ingesteld op 23 februari 2010 — Chestnut Medical Technologies/BHIM (PIPE-LINE)	67
2010/C 100/99	Zaak T-89/10: Beroep ingesteld op 24 februari 2010 — Hongarije/Commissie	67

Gerecht voor ambtenarenzaken

2010/C 100/100	Zaak F-3/10: Beroep ingesteld op 15 januari 2010 — AB/Europese Commissie	69
2010/C 100/101	Zaak F-7/10: Beroep ingesteld op 19 januari 2010 — Garcia Lledo e.a./BHIM	69
2010/C 100/102	Zaak F-8/10: Beroep ingesteld op 25 januari 2010 — Gheysens/Raad	69
2010/C 100/103	Zaak F-10/10: Beroep ingesteld op 29 januari 2010 — Hecq/Commissie	70

Abonnementsprijzen 2010 (excl. btw, incl. verzendkosten voor normale verzending)

<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	1 100 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, papieren versie + cd-rom (jaarlijks)	22 officiële talen van de Europese Unie	1 200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	770 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, cd-rom (maandelijks) (cumulatief)	22 officiële talen van de Europese Unie	400 EUR per jaar
<i>Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie</i> (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen), cd-rom, verschijnt twee keer per week	Meertalig: 23 officiële talen van de Europese Unie	300 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , C-serie „Vergelijkende onderzoeken”	Taal (talen) van het (de) vergelijkende onderzoek(en)	50 EUR per jaar

Het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, dat in de officiële talen van de Europese Unie verschijnt, is verkrijgbaar in 22 verschillende taalversies. Het abonnement omvat de L-serie (Wetgeving) en de C-serie (Mededelingen en bekendmakingen).

Ieder abonnement geldt slechts voor één enkele taalversie.

Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 920/2005 van de Raad, bekendgemaakt in *Publicatieblad L 156* van 18 juni 2005, waarin is bepaald dat de instellingen van de Europese Unie tijdelijk niet verplicht zijn om alle rechtsbesluiten in het lers te redigeren en in die taal bekend te maken, worden de in het lers opgestelde nummers van het *Publicatieblad* apart verkocht.

Het abonnement op het *Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie* (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen) omvat alle 23 officiële taalversies op één meertalige cd-rom.

Op verzoek kunnen de abonnees op het *Publicatieblad van de Europese Unie* eveneens de verschillende bijlagen van het *Publicatieblad* ontvangen. De abonnees worden op de hoogte gebracht van het verschijnen van bijlagen door middel van een „Bericht aan de lezer” in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

In 2010 worden cd-formaten vervangen door dvd-formaten.

Verkoop en abonnementen

Abonnementen op verscheidene niet-kosteloze publicaties, zoals het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, zijn verkrijgbaar bij onze verkoopkantoren. Een lijst met verkoopkantoren is te vinden op het volgende internetadres:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_nl.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) heeft u direct en gratis toegang tot het recht van de Europese Unie. Op deze website kunt u het *Publicatieblad van de Europese Unie* raadplegen. U vindt er eveneens de verdragen, de wetgeving, de jurisprudentie en de voorbereidende wetgevende besluiten.

Meer informatie over de Europese Unie is te vinden op de volgende website: <http://europa.eu>

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

NL